Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми състав)

23 юли 2025 година*

„Конкуренция — Картели — Сектор на спот търговията на международния валутен пазар (Форекс) с валути на държавите от Г-10 — Решение, с което се установява нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП — Обмен на информация — Споразумения или съгласувани практики, отнасящи се до търговия с валути на държавите от Г-10 — Ограничение на конкуренцията с оглед на целта — Единно продължено нарушение — Принцип на добра администрация — Право на защита — Глоби — Основен размер — Приблизителна стойност на продажбите — Член 23, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 1/2003 — Правомощие за пълен съдебен контрол“

По дело T-84/22,

UBS Group AG, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse Group AG, установено в Цюрих (Швейцария),

UBS AG, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse AG, установено в Цюрих,

Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, установено в Лондон (Обединеното кралство),

представлявани от R. Wesseling и F. Brouwer, адвокати,

жалбоподатели,

срещу

Европейска комисия, представлявана от A. Boitos, C. Zois и M. T. Franchoo,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

състоящ се от: K. Kowalik-Bańczyk, председател, E. Buttigieg (докладчик) и B. Ricziová, съдии,

секретар: I. Kurme, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството

и в съдебното заседание от 7 март 2024 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателите — UBS Group AG, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse Group AG, UBS AG (наричано по-нататък „UBS“), в качеството си на правоприемник на Credit Suisse AG, и Credit Suisse Securities (Europe) Ltd, искат, от една страна, отмяна на Решение C(2021) 8612 final на Комисията от 2 декември 2021 година относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.40135 — FOREX (Sterling Lads) (наричано по-нататък „обжалваното решение“), и от друга страна, намаляване на размера на глобата, която с това решение е наложена солидарно на Credit Suisse Group, Credit Suisse и Credit Suisse Securities (Europe) (наричани по-нататък заедно „Credit Suisse“).

I. Обстоятелствата по спора

A. По производството, довело до обжалваното решение

2 Производството е образувано вследствие на подадено на 27 септември 2013 г. от UBS искане за получаване на пореден номер съгласно Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ C 298, 2006 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3, наричано по-нататък „Известието относно сътрудничеството“). В това искане UBS уведомява Европейската комисия за наличието на твърдяно нарушение в сектора на спот търговията на международния валутен пазар (Форекс) с валути на държавите от Г-10.

3 След това искане UBS прави устни изявления и представя писмени доказателства. На 2 юли 2014 г. Комисията предоставя на UBS условно освобождаване от глоби в съответствие с точка 8, буква а) от Известието относно сътрудничеството.

4 На 11 октомври 2013 г., 14 октомври 2013 г. и 17 юли 2015 г. Barclays plc, Barclays Execution Services Limited и Barclays Bank PLC (наричани по-нататък заедно „Barclays“), HSBC Holdings plc и HSBC Bank plc (наричани по-нататък заедно „HSBC“) и NatWest Group plc и NatWest Markets Plc (наричани по-нататък заедно „RBS“) подават съответно заявления за намаляване на глобите съгласно Известието относно сътрудничеството. След тези заявления те правят устни изявления и представят писмени доказателства.

5 На 25 юли 2014 г., 1 март и 29 април 2016 г. Комисията изпраща искания за предоставяне на информация до Credit Suisse и до всички предприятия, посочени в точки 3 и 4 по-горе.

6 На 27 октомври 2016 г. на основание член 11, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167), Комисията образува производство за установяване на нарушение срещу Credit Suisse и всички предприятия, посочени в точки 3 и 4 по-горе, като ги приканва да заявят своя интерес да участват в процедура за постигане на споразумение съгласно член 10а от изменения Регламент (ЕО) № 773/2004 от 7 април

2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове [101 и 102 ДФЕС] (ОВ L 123, 2004 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242).

7 Credit Suisse и всички предприятия, посочени в точки 3 и 4 по-горе, вземат решение да участват в процедурата за постигане на споразумение и провеждат срещи с Комисията на 9 ноември 2016 г. и 7 февруари 2018 г. На 19 февруари 2018 г. Credit Suisse уведомява Комисията, че прекратява участието си в посочената процедура. Поради това по отношение на последното Комисията се връща към обикновената процедура съгласно точка 19 от своето Известие относно воденето на производства за постигане на споразумение с оглед приемане на решения съгласно членове 7 и 23 от Регламент № 1/2003 при дела за картели (ОВ C 167, 2008 г., стр. 1).

8 На 24 юли 2018 г. Комисията изпраща на Credit Suisse изложение на възраженията в рамките на обикновената процедура. След като получава достъп до преписката, Credit Suisse представя писменото си становище в отговор на изложението на възраженията и се изказва на изслушването, проведено на 7 декември 2018 г.

9 На 18 март 2021 г. Комисията изпраща на Credit Suisse допълнително изложение на възраженията.

10 След получаване на достъп до преписката Credit Suisse представя в определения срок писменото си становище в отговор на допълнителното изложение на възраженията. Второто изслушване се състоя на 8 юни 2021 г.

11 На 25 юни 2021 г. Credit Suisse отговаря на искането за предоставяне на информация, отправено по време на второто изслушване.

12 На 2 декември 2021 г. Комисията приема обжалваното решение, което е адресирано единствено до Credit Suisse.

13 Същия ден Комисията приема Решение C(2021) 8613 final относно производство по член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.40135 — FOREX (Sterling Lads) (наричано по-нататък „решението за постигане на споразумение“), чиито адресати са страните, които са приели да участват в процедурата за постигане на споразумение и са представили заявление за постигане на споразумение, а именно Barclays, HSBC, RBS и UBS.

Б. Обжалваното решение

1. Разглежданите стоки и съответният сектор

14 Посочените в обжалваното решение действия се отнасят до сектора на спот търговията на международния валутен пазар с валути на държавите от Г-10, а именно еврото (EUR), австралийския долар (AUD), канадския долар (CAD), швейцарския франк (CHF), датската крона (DKK), британската лира (GBP), японската йена (JPY), норвежката крона (NOK), новозеландския долар (NZD), шведската крона (SEK) и щатския долар (USD).

15 Търговската дейност за видовете сделки, посочени в точка 14 по-горе, е определена в обжалваното решение като споразумение между две страни за обмен на две валути, а именно за закупуване на определена сума („условна сума“) в една валута срещу нейната равностойност в друга валута по стойността към момента на споразумението („обменни валутни курсове“). Обменният курс на дадена валута се определя спрямо сумата на друга валута, срещу която тя може да бъде обменена. Така валутите винаги се търгуват по двойки и следователно всяка от тях има относителна стойност. Обменните валутни курсове варират в зависимост от информацията за тяхната основна стойност. В краткосрочен план обменните валутни курсове се определят главно от потоците от нареждания на финансовите брокери, докато в дългосрочен план те се определят от основните пазарни фактори.

16 Тъй като дейността по електронна търговия (в смисъл на сделки, които се резервират или изпълняват автоматично, или от платформи за електронна търговия за сметка на съответната банка, или от компютърни алгоритми) е изключена от обхвата на анализа, в настоящия случай обжалваното решение се отнася само до дейността „trading vocal“ („гласова търговия“).

17 Спот сделките с валута се сключват на извънборсовия пазар, така че те остават децентрализирани, с високо ниво на ликвидност и постоянна търговия. Такива сделки по принцип се изпълняват, когато краен клиент се свърже с финансова институция, а именно по-специално с финансови институции, които се считат за информирани клиенти, тъй като предвид мащаба на техните сделки те имат силен стимул да получават информация, която може да повлияе на движението на обменните валутни курсове. Тези финансови институции създават специални търговски офиси, които могат да действат като интерфейс между крайните клиенти и финансовите брокери, наети от брокерите за търговия с валути. Крайните клиенти могат също така да се свържат пряко с финансовите брокери.

18 Банките, чиито финансови брокери са участвали в съответния обмен в настоящия случай, действат като маркет-мейкъри на спот валутния пазар и са готови да сключват сделки с клиентите си по всяко време, за да осигурят ликвидността на пазара.

19 Видовете сделки, инициирани от клиентите, се отнасят по-специално до:

– незабавни нареждания (позволяващи незабавното сключване на сделка за определено количество валута въз основа на преобладаващия пазарен курс, за която сетълментът обикновено се извършва в рамките на два дни от сключването на сделката);

– условни нареждания (чийто сетълмент се извършва само ако са изпълнени определени пазарни условия, например ако стойността на дадена валута достигне определено равнище);

– нареждания, изпълнявани при „фиксинга“, които в случая се отнасят само до референтните курсове WM/Reuters Closing Spot Rates и референтните курсове на Европейската централна банка (ЕЦБ) (чийто сетълмент се извършва при определен референтен курс).

20 Финансовите брокери обикновено предлагат двупосочни цени (покупна цена или цена „купува“ и продажна цена или цена „продава“) в зависимост от мащаба на сделката и търгуваните валути. Приходите, генерирани от сделките по обмяна на валута, зависят от

обема на търгуваните валути и от разликата между цена „купува“ и цена „продава“ на една и съща валута (наричана по-долу „спред в котировките“). Спредът в котировките е компенсацията, която финансовият брокер получава за непосредствеността на предоставяната услуга и за риска, който впоследствие поема, като има в своя портфейл условна сума от дадена валута.

21 Всъщност след сделка за покупка на една валута срещу друга финансовият брокер се намира в „дълга позиция“, в смисъл че държи положителна условна сума от дадена валута в своя портфейл, докато „закрие“ тази позиция, т.е. докато препродаде тази валута. След сделка по продажба на една валута срещу друга финансовият брокер се намира в „къса позиция“, в смисъл че държи отрицателна условна сума от дадена валута в своя портфейл, докато „закрие“ тази позиция, т.е. докато закупи тази валута. По този начин дадена „рискова позиция“, остава открита, докато се осъществи обратна размяна. Поради бързите колебания на обменните валутни курсове на пазара тези позиции обаче представляват рискове за финансовите брокери, така че на този пазар финансовите брокери се конкурират помежду си относно експертното управление на рисковете, свързани с тези позиции.

22 Финансовите брокери определят своята стратегия, и по-специално фиксирането на спредовете в котировките, или дори на цените, в зависимост по-специално от своя портфейл и информацията, с която разполагат. От една страна, от материалите по преписката е видно, че маркет-мейкърите трябва активно да адаптират цените спрямо портфейлите, като променят цените, а не просто спредовете в котировките, за да постигнат бърз оборот на портфейлите и да не натрупват значителни позиции в даден аспект на пазара. От друга страна, достъпът до пазарна информация оказва влияние върху вземането на решения от страна на финансовите брокери. Всъщност движението на обменните валутни курсове се влияе в дългосрочен план от макроикономически променливи, а в краткосрочен план — от потоците от нареждания на клиенти или с други думи, от микроикономически променливи. Що се отнася до последните променливи, страните не спорят и по това, че нарежданията от информирани клиенти, а именно други финансови институции, показват на финансовите брокери посоката, в която може да се промени пазарът, като по този начин насърчават финансовите брокери, разполагащи с тази информация, да търгуват в същата посока като информирания клиент. Информацията, свързана с потоците от нареждания на клиенти, по принцип е поверителна.

23 Освен това финансовите брокери могат също да бъдат склонни да създават, поддържат или увеличават своите (открити рискови) позиции в портфейла си за търговия за собствена сметка. Търговията за собствена сметка се осъществява, когато финансовите брокери се занимават предимно с търговия със собствени средства на банките, а не за сметка на своите клиенти, и се стремят да се възползват от конкурентно предимство на пазара, като създават открити рискови позиции, които биха им позволили да получат свръхпечалба.

24 Накрая, когато финансовите брокери не получават входящи нареждания от крайни клиенти в качеството си на маркет-мейкъри, те обикновено търгуват помежду си на така наречения „interdealer“ пазар, а именно структура на спот валутния пазар, запазена изключително за финансовите институции („dealers“), с цел да коригират собствените си портфейлни позиции или да заемат позиция за целите на търговската си дейност за собствена сметка. В този случай финансовите брокери са контрагенти помежду си. Те могат да комуникират пряко (двустранно) обикновено чрез електронна система. Цените се посочват въз основа на окончателна оферта, като се оставя възможност за обикновено приемане или

отхвърляне на офертата. Те могат да комуникират и чрез система от брокери, които обявяват на екрани най-добрите спредове в котировките и предоставят на разположение информацията на своите платформи.

2. Действията, в които се упреква Credit Suisse

25 В обжалваното решение Комисията се позовава на три действия, извършени в рамките на частна интернет чат стая с много участници, а именно Sterling Lads (наричана по-нататък „разглежданата чат стая“), между пет предприятия, осъществяващи дейност в банковия и финансовия сектор, а именно Barclays, Credit Suisse, HSBC, RBS и UBS. Съгласно използваната в обжалваното решение формулировка тези действия се отнасят, първо, до скрито споразумение, второ, до обмен на информация и, трето, до спорадични случаи на координиране. Според обжалваното решение обсъжданията в тази чат стая, свързани с въпросните действия, са се състояли от 25 май 2011 г. до 12 юли 2012 г., а Credit Suisse е участвало в обсъжданията в посочената чат стая от 7 февруари до 12 юли 2012 г. (наричан по-нататък „релевантният период“).

26 Първо, що се отнася до скритото споразумение, Комисията счита, че участието в разглежданата чат стая включва поведение в среда на взаимно доверие, взаимни очаквания и ползи и следователно спазването на редица мълчаливи правила, които по същество могат да бъдат обобщени по следния начин: i) финансовите брокери се събират в разглежданата чат стая, за да обменят информация през целия ден; ii) обменената в тази чат стая информация няма да бъде разкривана от финансовите брокери — адресати, на други конкурентни финансови брокери; iii) обменената информация може да се използва в полза на участващите финансови брокери и iv) тази информация няма да се използва срещу лицата, които са я споделили. Комисията счита, че това поведение представлява споразумение, което тя квалифицира като „ограничение с оглед на целта“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, тъй като по същество то е свързано с рационални очаквания ex ante, насочени към премахване на несигурността, присъща на съответния пазар, за общо предимство на финансовите брокери и следователно разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията.

27 Второ, що се отнася до обмена на информация, Комисията посочва многобройни контакти между финансовите брокери на съответните банки. Според Комисията тези контакти включвали на обширна и периодична база обмен на текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация относно техните търговски дейности, който позволявал на съответните банки да бъдат информирани при вземането на пазарни решения за позициите, намеренията и ограниченията на своите конкуренти, което им помагало при вземането на последващите им решения.

28 В този контекст Комисията счита, че общата цел на обмена на информация е била да се повлияе върху два основни параметъра на конкуренцията при дейността по спот търговията с валути на съответния пазар, а именно цената и експертното управление на риска, като по този начин се премахне несигурността, присъща на този пазар. По този начин обаче участващите финансови брокери съзнателно били заменили рисковете на самостоятелната конкуренция по тези параметри с практическо сътрудничество помежду си в ущърб на останалите участници на пазара, което разкривало достатъчна степен на вредност за конкуренцията. Поради това тя квалифицира този обмен на информация като споразумения и/или съгласувани практики, ограничаващи конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС.

29 Трето, що се отнася до спорадичните случаи на координиране, Комисията счита, че обменът на чувствителна търговска информация е позволил на участващите в разглежданата чат стая финансови брокери да идентифицират ситуации, в които рискуват да засегнат интересите на други лица, като по този начин е улеснил възможността им понякога да координират действията си под формата на „standing down“ („оттегляне“). Това поведение намалило риска за финансовите брокери да не получат желания резултат и да избегнат едновременна търговия в противоположни посоки. Комисията е счела, че същото това поведение представлява споразумение и/или съгласувана практика, които тя квалифицира като „ограничение с оглед на целта“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, с мотива че по същество последното позволявало да се намали нормалната несигурност, присъща на съответния пазар, тъй като участващите във фактите предприятия са могли да идентифицират ситуации, в които някое от тях би могло да реализира печалба, докато останалите се въздържат да търгуват, за да не попречат на търговската му стратегия, и следователно разкривало достатъчна степен на вредност за конкуренцията.

30 Четвърто, Комисията също така приема, че трите горепосочени ограничения на конкуренцията заедно са част от единно продължено нарушение, тъй като преследват обща цел, състояща се в намаляване на нормалната несигурност, присъща на пазара на спот сделките с чуждестранна валута, с цел да се намали рискът и да се подкрепят предприятията, участващи в разглежданата чат стая (наричани по-нататък „участващите предприятия“), при вземането на решения за определяне на цените и управление на риска, за да не се конкурират самостоятелно. Тя счита, че различните действия, посочени по-горе, са част от „цялостен план“, тъй като са осъществени съгласно един и същ modus operandi чрез разглежданата чат стая, което предполага приемственост на участниците в него.

31 От една страна, Комисията приема, че Credit Suisse е показало намерение да допринесе за постигането на преследваната обща цел, състояща се в ограничаване на конкуренцията на пазара на спот сделките с валути на държавите от Г-10. От друга страна, тя приема, че Credit Suisse е било наясно със скритото споразумение и с обмена на информация, с изключение на спорадичните случаи на координиране, които са се случили преди релевантния период. След това Комисията стига до заключението, че Credit Suisse е отговорно за обмена на информация, който е част от единното продължено нарушение, но изключва отговорността му, от една страна, за скритото споразумение и от друга страна, за спорадичните случаи на координиране.

32 Така в член 1 от обжалваното решение Комисията заключава, че Credit Suisse е нарушило член 101, параграф 1 ДФЕС, като през релевантния период е участвало в обмен на „текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация, който представлява споразумения и/или съгласувани практики (вписващи се в рамките на единно продължено нарушение), имащи за цел ограничаването и/или нарушаването на конкуренцията в сектора на спот търговията на международния валутен пазар с валути на държавите от Г-10, който обхваща цялото ЕИП“.

3. Глобата

33 Комисията посочва, че е определила размера на наложената на Credit Suisse глоба в съответствие с Насоките относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ C 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264, наричани по-нататък „Насоките относно метода за определяне на глобите“).

а) Основният размер на глобата

34 Що се отнася до определянето на основния размер на глобата, предвид особеностите на сектора на спот сделките с валути, и по-специално предвид факта, че дейностите по спот сделките с валути на държавите от Г-10 не генерират продажби в обичайния смисъл на понятието, Комисията изчислява стойността на продажбите на предприятията, участвали в разглежданото нарушение, посредством „приблизителна стойност на продажбите“ (наричана по-нататък „приблизителната стойност“).

35 След това Комисията взема предвид коефициент на тежест от 16 %, доколкото нарушението по своето естество е сред най-тежките ограничения, и продължителността на това нарушение чрез мултипликационен коефициент от 0,42 години.

36 Накрая, след като прибавя допълнителна сума в размер на 16 % от стойността на продажбите с цел възпиране на участието в подобни практики, независимо от продължителността на нарушението, Комисията определя основния размер на глобата на 86 765 000 евро.

б) Окончателният размер на глобата

37 Що се отнася до определянето на окончателния размер на глобата, Комисията приема, че Credit Suisse е отговорно само за обмена на информация, който е част от единното продължено нарушение, и приспада 4 % от общия основен размер на глобата поради смекчаващи обстоятелства за липсата на отговорност, от една страна, за скритото споразумение и от друга страна, за спорадичните случаи на координиране — в размер на 2 % за всяко от тези обстоятелства.

38 Така в член 2, буква а) от обжалваното решение тя налага на Credit Suisse глоба в размер на 83 294 000 евро.

II. Искания на страните

39 Жалбоподателите молят Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– при условията на евентуалност, да отмени частично член 1 от обжалваното решение и да намали наложената в член 2 глоба,

– във всички случаи да намали размера на глобата, наложена в член 2 от обжалваното решение,

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски или, при условията на евентуалност, съответна част от тях.

40 Комисията моли Общия съд:

– да отхвърли изцяло жалбата,

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

III. От правна страна

41 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват пет основания. Първите три основания, изведени от нарушение на член 101 ДФЕС и от нарушение на задължението за мотивиране, и петото основание, изведено от нарушение на принципа на добра администрация и на правото на защита, по същество целят да оспорят констатацията на Комисията в член 1 от обжалваното решение, че Credit Suisse е нарушило член 101 ДФЕС. Четвъртото основание, изведено от нарушение на член 23 от Регламент № 1/2003, на Насоките относно метода за определяне на глобите, на принципите на пропорционалност и на равно третиране, и на задължението за мотивиране, цели да оспори глобата, наложена от Комисията на Credit Suisse в член 2 от обжалваното решение.

A. По член 1 от обжалваното решение

1. По първото основание: нарушение на член 101 ДФЕС и непълнота на мотивите относно квалифицирането на онлайн обмена на информация като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика

42 С първото си основание жалбоподателите по същество твърдят, че обменът на информация, осъществен между финансовите брокери в разглежданата чат стая, не представлява антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика, независимо дали се разглежда отделно или заедно със скритото споразумение. Това първо основание се състои от две части.

43 В първата част от първото си основание жалбоподателите твърдят, че Комисията не е доказала съществуването на скрито споразумение и че следователно онлайн обменът на информация представлява антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика.

44 Във втората част от първото си основание те твърдят, че Комисията не е представила необходимите доказателства, за да установи, че онлайн обменът на информация представлява самостоятелно споразумение и/или съгласувана практика.

а) Предварителни бележки

45 Следва да се припомни, че критериите за координация и сътрудничество, съставляващи съгласувана практика, трябва да се разбират в светлината на концепцията, присъща на разпоредбите на Договора за функционирането на ЕС относно конкуренцията, според която всеки икономически оператор трябва да определя самостоятелно политиката, която възнамерява да следва на вътрешния пазар (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 119 и цитираната съдебна практика).

46 Макар това изискване за самостоятелност да не изключва правото на икономическите оператори да се адаптират разумно спрямо установеното или очакваното поведение на своите конкуренти, то все пак категорично не допуска каквото и да било установяване на пряк или косвен контакт между такива оператори, който може да повлияе на поведението на пазара на настоящ или потенциален конкурент или да разкрие пред подобен конкурент поведението, което операторът е решил или което планира да възприеме на пазара, щом като тези контакти имат за цел или резултат да създадат условия на конкуренция, които не биха отговаряли на нормалните условия на разглеждания пазар, предвид естеството на доставяните стоки или услуги, на значението и броя на предприятията, както и на обема на посочения пазар (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 120 и цитираната съдебна практика).

47 Така Съдът е постановил, че обменът на информация между конкуренти може да противоречи на правилата на конкуренция, когато намалява или премахва степента на несигурност относно функционирането на съответния пазар, с произтичащо като последица от това ограничаване на конкуренцията между предприятия (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 121 и цитираната съдебна практика).

б) По първата част от първото основание: Комисията не е доказала съществуването на скрито споразумение и следователно, че онлайн обменът на информация представлява антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика

48 Жалбоподателите излагат три оплаквания. С първото оплакване те изтъкват, че обжалваното решение се основава на предпоставката, че скритото споразумение представлява предварително условие за квалифициране на обмена на информация като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС. С второто оплакване те поддържат, че Комисията не е доказала, че информацията е била обменена в разглежданата чат стая в съответствие с това споразумение. В подкрепа на това оплакване жалбоподателите оспорват направеното от Комисията тълкуване на доказателствата от времето на настъпване на фактите, а именно онлайн обсъжданията между финансовите брокери, и твърдят, че нито тези обсъждания, нито заявленията за постигане на споразумение, нито съпътстващите ги улики доказват съществуването на посоченото споразумение. С третото оплакване те изтъкват, че Комисията не може да изключи от съдебен контрол скритото споразумение с мотива, че Credit Suisse не носи отговорност за това споразумение, тъй като ставало въпрос за съществен елемент от тезата на Комисията срещу Credit Suisse.

49 Що се отнася до първото оплакване, изтъкнато от жалбоподателите, следва да се отбележи, че от цялостния прочит на обжалваното решение, и по-специално от съображения 337—341, 344, 345 и 347—349 във връзка със съображения 394—405 и 411—417, е видно, че Комисията е направила отделни правни квалификации, от една страна, на скритото споразумение като споразумение, ограничаващо конкуренцията, и от друга страна, на обмена на информация като споразумение и/или съгласувана практика, ограничаващо/а конкуренцията. В съображения 487, 489 и 491—499 от това решение тя също квалифицира тези две действия като отделни елементи от фактическия състав на единното продължено нарушение (вж. т. 26—31 по-горе). По-нататък следва да се припомни, че Credit Suisse е подведено под отговорност само за нарушението, състоящо се в поведението, свързано с обмена на информация.

50 Следва също да се отбележи, че макар обменът на информация относно Credit Suisse да е осъществен в онлайн чат стая, тази връзка с този аспект на скритото споразумение не може да се приравни на наличие на предварително условие, на което се позовават жалбоподателите, което може да повлияе на отделните правни квалификации на скритото споразумение и на обмена на информация.

51 По-специално, както е видно от съображения 337—341 от обжалваното решение, направената от Комисията в това решение правна квалификация на обмена на информация като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика, не се основава нито на правилата на скритото споразумение, нито на мълчаливото приемане на такива правила от финансовите брокери, участващи в този обмен на информация (наричани по-нататък „съответните финансови брокери“). Следователно, противно на твърденията на жалбоподателите, обжалваното решение не може да се тълкува в смисъл, че въвежда скритото споразумение като предварително условие за квалифицирането на обмена на информация.

52 Този извод не може да бъде оборен от съдържанието на съображения 346 и 369—371 от обжалваното решение, на които жалбоподателите се позовават в подкрепа на своите доводи.

53 В това отношение, първо, що се отнася до съображение 346 от обжалваното решение, свързано с квалифицирането на скритото споразумение като споразумение, следва да се констатира, че това споразумение безспорно по същество посочва, че обменът на информация позволява на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, да контролират евентуалните отклонения от правилата. В него обаче не е налице позоваване на правната квалификация, възприета в посоченото решение по отношение на обмена на информация.

54 Второ, от съображения 369—371 от обжалваното решение, които имат за цел единствено да отговорят на доводите на Credit Suisse, изтъкнати в хода на административното производство, е видно, че Комисията основава съществуването на посоченото споразумение на косвени доказателства, а именно на обмена на информация, доколкото скритото споразумение представлява „логическа предпоставка“ за посочения обмен. Така позоваването на „логическата предпоставка“ трябва да се разбира просто като направено със същата цел, а именно да се докаже съществуването на посоченото споразумение в настоящия случай. Следователно фактът, че съществуването на скритото споразумение

може да бъде изведено от обмена на информация, трябва да се разбира също като целящ да докаже неговото съществуване, без да се засягат отделните правни квалификации на обмена на информация, от една страна, и на скритото споразумение, от друга страна.

55 Впрочем, противно на доводите на жалбоподателите, Комисията не е длъжна да обяснява в обжалваното решение причините, поради които Credit Suisse е обменяло информация по различен начин от другите банки, участващи в твърдените деяния, в сравнение със съображенията, изложени в решението за постигане на споразумение.

56 В това отношение следва да се припомни, че процедурата за постигане на споразумение и обикновената административна процедура са различни. Така при приемане на решението по отношение на Credit Suisse след провеждане на обикновеното административно производство, от една страна, Комисията е била обвързана единствено от изложението на възраженията, а от друга страна, при спазване на принципа на състезателност е била длъжна да вземе предвид всички релевантни обстоятелства, включително всяка информация и всички доводи, изтъкнати от Credit Suisse по повод на упражняване на правото му да бъде изслушано, така че е била длъжна да преразгледа преписката с оглед на тези обстоятелства (вж. в този смисъл решение от 20 май 2015 г., Timab Industries и CFPR/Комисия, T-456/10, EU:T:2015:296, т. 90, 96 и 107).

57 Що се отнася до приемането на обжалваното решение по отношение на Credit Suisse след провеждане на обикновеното административно производство, следва да се отбележи, че от изложението на възраженията, допълнено от допълнителното изложение на възраженията, е видно, че Комисията е квалифицирала отделно скритото споразумение и обмена на информация като антиконкурентни споразумения и/или съгласувани практики и че Credit Suisse не е повдигнало възражения в това отношение по време на административното производство. Следователно Комисията не е била длъжна да преразгледа преписката по отношение на тези правни квалификации.

58 От гореизложеното следва, че като се вземат предвид отделните правни квалификации на обмена на информация, от една страна, и на скритото споразумение, от друга страна, за което Credit Suisse не е било подведено под отговорност (вж. т. 32 по-горе), не е необходимо да се разглеждат второто и третото оплакване в рамките на първата част от първото основание, които се основават на погрешната предпоставка, че в обжалваното решение скритото споразумение е предварително условие за квалифицирането на обмена на информация като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС.

59 Следователно първата част от първото основание следва да се отхвърли.

60 При това положение, доколкото във втората част от първото основание жалбоподателите се позовават на липсата на антиконкурентен характер на обмена на информация, който бил самостоятелен спрямо скритото споразумение, чийто анализ включва разглеждане на съдържанието и тълкуването на посочения обмен, фактът, че критиките на жалбоподателите относно обхвата и тълкуването на доказателствата от времето на настъпване на фактите са били изтъкнати в рамките на доводите им, основани на скритото споразумение, изтъкнати в подкрепа на първата част от първото основание, не може да предопредели анализа им от страна на Общия съд в рамките на втората част на това

основание, за да се определи основателността на техните възражения срещу квалифицирането на обмена на информация като самостоятелно споразумение или съгласувана практика.

в) По втората част от първото основание: липсата на доказателства, установяващи, че онлайн обменът на информация представлява самостоятелно споразумение и/или съгласувана практика

61 Тази втора част се състои по същество от три оплаквания. С първото оплакване жалбоподателите критикуват направеното от Комисията тълкуване на някои доказателства от времето на настъпване на фактите, а именно някои онлайн обсъждания, на които Комисията се основава, за да заключи, че онлайн обменът на информация представлява споразумение и/или съгласувана практика, като по-специално твърдят, че тези обсъждания нямат чувствителен търговски характер. С второто оплакване жалбоподателите поддържат, че онлайн обменът на информация не може да бъде квалифициран като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика, като по същество изтъкват, че твърдяният чувствителен търговски характер на тази информация и намаляването на несигурността сред конкурентите, което би могло да произтече от това, не са достатъчни за целите на такава квалификация. С третото оплакване жалбоподателите поддържат, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е заключила, че предоставеното от Credit Suisse легитимно обяснение за разглеждания обмен на информация е ирелевантно.

62 В обжалваното решение Комисията представя и тълкува съдържанието на повече от сто обсъждания. Така анализираният в това решение обмен на информация е разделен на четири категории в зависимост от обсъжданите теми, а именно: i) спредовете в котировките (съображения 245—251), ii) нарежданията на клиенти (съображения 183—228), iii) откритите рискови позиции (съображения 234—238) и iv) текущите или планираните търговски дейности (съображения 258—285). Комисията счита по същество, че целият този обмен се отнася до текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация относно търговските дейности на участващите финансови брокери, която позволява на съответните банки да бъдат информирани за позициите, намеренията и ограниченията на техните конкуренти, като по този начин ги подпомага при вземането на последващите им решения. Въз основа на този анализ в съображения 337—341 от обжалваното решение Комисията заключава, че този обмен на информация е част от антиконкурентна съгласувана практика по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС.

63 Първите две оплаквания следва да бъдат разгледани заедно.

1) По първото оплакване: Комисията е тълкувала неправилно някои доказателства от времето на настъпване на фактите, по второто оплакване: онлайн обменът на информация не представлява антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика

i) По допустимостта на някои доводи и доказателства на жалбоподателите

64 Комисията оспорва допустимостта, от една страна, на доводите на жалбоподателите относно неправилното тълкуване на част от обмена на информация и на приложение A.8 към жалбата, на което тези доводи се основават, и от друга страна, на доводите относно

липсата на противоправен характер на обмена на информация, на приложение A.9 към жалбата и на приложения C.2 и C.3 към репликата, на които се основават посочените доводи.

65 В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд исковата молба или жалбата трябва да съдържа предмета на спора и кратко изложение на посочените основания. Съгласно установената съдебна практика това посочване трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да упражни съдебен контрол (решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия, T-194/13, EU:T:2017:144, т. 191).

66 Трябва също така да се припомни, че за да е допустим(а) искът или жалбата пред Общия съд, е необходимо по-специално съществените правни и фактически обстоятелства, на които ищецът или жалбоподателят се основава, да следват поне обобщено, но по логичен и разбираем начин от текста на самата искова молба или жалба. Макар тя да може да бъде обосновавана и допълнена по конкретни въпроси чрез препращане към определени пасажи от приложените към нея доказателства, с общото препращане към други, макар и приложени към исковата молба или жалбата, документи, не може да се компенсира липсата на съществените обстоятелства от правните доводи, които съгласно припомнените в точка 65 по-горе разпоредби трябва да се съдържат в искова молба или жалбата (вж. решение от 7 март 2017 г., United Parcel Service/Комисия, T-194/13, EU:T:2017:144, т. 192 и цитираната съдебна практика).

67 Така приложенията могат да бъдат взети предвид само доколкото обосновават или допълват основания или доводи, изрично посочени от жалбоподателя в текста на писменото му изявление, и доколкото е възможно с точност да се определи кои са съдържащите се в тях обстоятелства, които обосновават или допълват посочените основания или доводи (вж. решение от 9 септември 2015 г., Samsung SDI и др./Комисия, T-84/13, непубликувано, EU:T:2015:611, т. 33 и цитираната съдебна практика). Освен това Общият съд не е длъжен да изследва и установява в приложенията основанията и доводите, на които би могъл/могла да се основава искът или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция (вж. решение от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 94 и цитираната съдебна практика).

68 Първо, що се отнася до оспорената по същество от Комисията допустимост на доводите на жалбоподателите относно неправилното тълкуване на част от обмена на информация, анализиран в обжалваното решение, следва да се констатира, че както е видно от жалбата, в подкрепа на довода си, че „[Комисията] продължава да не разбира добре жаргона на сделките и функционирането на спот валутния пазар“, жалбоподателите се позовават на приложение A.8 към жалбата, което е експертен доклад на бивш председател на междубанковото подразделение на Global FX Committee, и цитират три примера от този доклад, за да илюстрират довода си.

69 На етапа на писмената реплика, в отговор на доводите на Комисията относно недопустимостта, жалбоподателите повтарят посочения по-горе довод и след това добавят, че приложение A.8 доказва също, от една страна, че „съществуването на цялостен антиконкурентен план или на цел за ограничаване на конкуренцията не може да се изведе лесно или пряко от писмените доказателства“, и от друга страна, че само въз основа на

своето тълкуване Комисията е направила извод за „съществуването на скрито споразумение“. Отново на етапа на писмената реплика те твърдят, че фактът, че Комисията не е в състояние да разграничи минали или бъдещи нареждания, „е фактор, който трябва да бъде взет предвид, тъй като хвърля съмнение върху старанието и надеждност[та] на нейното разследване“. Накрая, жалбоподателите се позовават на важността и конкретността на своите доводи, като препращат към точки 18, 69 и 78 от жалбата. Тези точки се отнасят до твърдения благоприятен за конкуренцията характер на обмена на информация, както бил признат в заявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер (т. 18), до неправилното тълкуване или разбиране от страна на Комисията на жаргона на сделките и функционирането на спот валутния пазар (т. 69), както и по същество до четирите правила на скритото споразумение (т. 78).

70 По време на съдебното заседание в отговор на поставения от Общия съд въпрос жалбоподателите поддържат позицията си, че доводите им са изложени ясно и конкретно в писмените им изявления.

71 В това отношение следва да се констатира, че жалбоподателите представят доводи — както са изложени в точки 68 и 69 по-горе — които се свеждат до общи и недетайлни твърдения, често формулирани в едно или две изречения и които дори са предмет само на общо препращане към приложение A.8, без да посочват по логичен и разбираем начин значението, което тези доводи — а още по-малко експертният доклад, на който те се основават — имат за основателността на изводите на Комисията, съдържащи се в обжалваното решение. При тези обстоятелства следва да се констатира, че тези доводи не отговарят на изискванията, посочени в точки 65—67 по-горе.

72 Ето защо следва да се отхвърлят като недопустими доводите на жалбоподателите, които се отнасят по същество до неправилното тълкуване на част от обмена на информация, анализиран в обжалваното решение и в които последните се позовават на приложение A.8, и предвид общото препращане към това приложение, да не се взема предвид посоченото приложение.

73 Второ, що се отнася до допустимостта на доводите относно липсата на антиконкурентен характер на обмена на информация, които се основават на препращане към приложение A.9 към жалбата и приложения C.2 и C.3 към писмената реплика, следва да се констатира, че противно на твърдяното от Комисията, посочените доводи трябва да се считат за достатъчно ясни и точни. Всъщност от писмените им изявления пред Общия съд ясно следва, макар и съвсем накратко, че чрез категоризирането на обмена на информация — който те са разпределили на: i) общите обсъждания, които не могат да се считат за „чувствителни от търговска гледна точка“ на спот валутния пазар, ii) (по-)точните или прогностичните обсъждания, които се отнасят до относително малък по обем обмен и които не биха могли да предоставят релевантна информация относно твърдяното очаквано развитие на обменните валутни курсове, и iii) обсъжданията, които се отнасят до по-значителен по обем обмен, но които биха могли да имат една-единствена хипотетична антиконкурентна цел, състояща се в това финансовият брокер, който е получил информацията, да я използва, за да се опита да реализира печалба преди финансовия брокер, който е споделил тази информация — жалбоподателите възнамеряват да оспорят заключението на Комисията относно антиконкурентния характер на онлайн обмена на информация с оглед на неговото съдържание, предмет или способност да „наруши“

конкуренцията. Така следва да се приеме, че тези доводи на жалбоподателите са в съответствие с посочените в точки 65 и 66 по-горе изисквания на съдебната практика и следователно са допустими.

74 Освен това с оглед на цитираната в точка 67 по-горе съдебна практика приложения A.9, C.2 и C.3 ще бъдат взети предвид само доколкото обосновават или допълват доводите, изрично изтъкнати от жалбоподателите в писмените им становища.

ii) По антиконкурентния характер на конкретно оспорените от жалбоподателите обсъждания

75 Жалбоподателите оспорват конкретно направеното от Комисията тълкуване на обсъжданията, които те класифицират в първата категория (вж. т. 73 по-горе), а именно обсъжданията от 14 юни, 5 август и 4 октомври 2011 г., 7 февруари и 1 юни 2012 г., 14 май 2012 г., 11 април 2012 г., 13 април 2012 г., 9 май 2012 г., 5 юни 2012 г., 25 април 2012 г., 10 февруари 2012 г. и 25 април, 19 юни, 3 и 4 юли 2012 г., с мотива, че обменената по време на тези обсъждания информация представлява „сведения за пазара“, а не чувствителна търговска информация и че тя няма антиконкурентен характер.

76 За да се определи дали Комисията правилно е приела, че финансовите брокери са обменяли чувствителна търговска информация с антиконкурентен характер, следва да се прецени естеството на посочения обмен. По-конкретно, следва да се анализира дали този обмен се отнася до обществено недостъпна информация, евентуално обобщена и анонимизирана, за която финансовите брокери не биха могли да знаят, и да се проверят по-специално точността и целта на обмена на такава информация.

– По обсъжданията от 14 юни, 5 август и 4 октомври 2011 г., и от 7 февруари и 1 юни 2012 г.

77 Обсъжданията от 14 юни, 5 август и 4 октомври 2011 г. и от 7 февруари и 1 юни 2012 г., посочени в съображения 107, 111, 122, 139, 150 и 504 от обжалваното решение, чието тълкуване от страна на Комисията се оспорва от жалбоподателите, не са счетени от Комисията за чувствителни от търговска гледна точка.

78 Всъщност, първо, що се отнася до обсъжданията от 14 юни, 5 август и 4 октомври 2011 г. и от 7 февруари и 1 юни 2012 г., посочени в съображения 107, 111, 122, 139 и 150 от обжалваното решение, следва да се отбележи, че Комисията е приела, че тези обсъждания доказват по същество, че достъпът до разглежданата чат стая се основава на взаимното доверие между участващите финансови брокери и че същите тези финансови брокери действат в затворен кръг, целящ да задоволи собствените им интереси. Според Комисията обменът на информация, посочен в съображения 139 и 150 от това решение, доказва също, че финансовият брокер на Credit Suisse, който, преди да бъде нает на работа в Credit Suisse, е участвал в разглежданата чат стая, се е присъединил към нея като служител, който е бил напълно запознат с нейното функциониране и с това какво предполага неговото участие.

79 Второ, що се отнася до обсъждането от 5 август 2011 г., посочено в съображение 504 от обжалваното решение, Комисията е счела, че то доказва, че финансовият брокер на Credit Suisse е бил запознат с обмена на информация, без да участва активно в него.

80 Следователно доводът на жалбоподателите, че обсъжданията, посочени в точка 77 по-горе, считани за чувствителни от търговска гледна точка, са били неправилно квалифицирани, не се подкрепя от фактите и следователно трябва да се отхвърли.

– *По обсъждането от 14 май 2012 г.*

81 Що се отнася до обсъждането от 14 май 2012 г., възпроизведено в съображение 209 от обжалваното решение във връзка със съображения 196—202 и 337—341, Комисията приема, че по време на това обсъждане финансовите брокери са споделили информация, свързана с техните позиции, извън рамките на потенциални сделки между тях, както и със спекулации относно цената на валутната двойка GBP/USD. Комисията заключава, че такава информация, която се отнася до нарежданията на клиенти, е чувствителна търговска информация и може да допринесе за антиконкурентния характер на целия обмен на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

82 Жалбоподателите оспорват тълкуването на това обсъждане от страна на Комисията, като твърдят, че то се отнася до обща информация, не съдържа информация, свързана с прогностични нареждания или позиции на финансовите брокери, и по този начин отговаря на съобщаването на „сведения за пазара“. Те добавят, че позоваванията на „rhs light“ и „LHS samlls cable“ не се отнасят до сумите, цените или клиентите и следователно са анонимизирани. Жалбоподателите заключават, че това обсъждане не позволява да се установи, че информацията, обменена в разглежданата чат стая, е антиконкурентна.

83 Комисията оспорва направеното от жалбоподателите тълкуване на разглежданото обсъждане.

84 Следва да се констатира, че както е видно от извлечението от разглежданото обсъждане, финансовият брокер на Credit Suisse е присъствал на този ден в разглежданата чат стая и че в 14:50:48 ч. той е уведомил останалите участници, че има нареждания за продажба на малко количество от неопределена валутна двойка, които трябва да бъдат изпълнени при „фиксинга“ („rhs lights“). В 14:52:57 ч. финансов брокер му задава въпрос дали става дума за валутната двойка GBP/USD („[c]able?“.) и в 14:55:51 ч. споделя информацията относно нарежданията на клиенти, които има, а именно нарежданията за продажба на малко количество от валутната двойка GBP/USD, които трябва да бъдат изпълнени при „фиксинга“ („LHS samlls cable“). По време на същия разговор друг финансов брокер изразява своята гледна точка относно повишаването на стойността на валутната двойка GBP/USD („feels like its just being put higher wsith sof eur/gbp and eur/usd running into some bids…“), като уточнява, че той няма нареждания за тази валутна двойка.

85 Както е видно от транскрипцията на разглежданото обсъждане, финансовите брокери са обменили информация, която не е била обществено достъпна и е била свързана с конкретни нареждания, които са имали, като са уточнили техния вид (нареждане за продажба, което трябва да бъде изпълнено при „фиксинга“), съответната валутна двойка (GBP/USD) и нейното количество. Следователно това обсъждане отразява коментари в реално време относно дейностите на финансовите брокери, които са довели до обмен на чувствителна търговска информация.

86 Дори и да се приеме, че обменената информация е анонимизирана, както твърдят жалбоподателите, това обстоятелство не е пречка тя да бъде квалифицирана като чувствителна търговска информация, доколкото с оглед на своя предмет и степен на

точност, и с оглед на факта, че не е достъпна за конкурентите, които не присъстват в разглежданата чат стая, тази информация предоставя търговско предимство на своите адресати.

87 Такава информация обаче може да предостави сведения на специализираните в тази област финансови брокери за пазарните движения на валутната двойка GBP/USD преди „фиксинга“, като се има предвид фактът, че по-малките по размер нареждания за продажба, които трябва да бъдат изпълнени при „фиксинга“, са по-малко способни да окажат значително влияние върху движенията на обменния валутен курс. По този начин съобщаването на такава информация позволява на финансовите брокери да адаптират съответно своите търговски стратегии и да намалят несигурността, присъща на спот валутния пазар.

88 Следователно Комисията правилно е приела, че обсъждането от 14 май 2012 г. се отнася до чувствителна търговска информация, която е от естество да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *По обсъждането от 11 април 2012 г.*

89 Що се отнася до обсъждането от 11 април 2012 г., възпроизведено в съображение 223 от обжалваното решение във връзка със съображения 214—221 и 337—341, Комисията е приела, че то се отнася до незабавно нареждане от конкретен клиент и че оповестяването на тази чувствителна търговска информация премахва някои несигурности, присъщи на спот валутния пазар, като по този начин позволява на участващите в разглежданата чат стая финансови брокери да предвидят по-добре движенията на пазара и да адаптират стратегиите си, за да се възползват от разкритата информация и от произтичащото от това увеличаване на прозрачността на пазара, и следователно е от естество да допринесе за антиконкурентния характер на разглеждания обмен на информация.

90 Жалбоподателите твърдят, че обсъждането от 11 април 2012 г. се отнася до обща информация, която не включва прогностични нареждания или позиции на финансовите брокери. Те добавят, че съдържащият се в това обсъждане коментар „lost some X“ не посочвал суми или цени и че няколко клиенти са обикаляли пазара, което не позволявало да се извлече конкретна информация за даден клиент. Те заключават, че същото това обсъждане се отнася до сведения за пазара, които нямат антиконкурентен обхват.

91 Комисията оспорва предложеното от жалбоподателите тълкуване на разглежданото обсъждане.

92 В това отношение следва да се отбележи, че извлечението от обсъждането от 11 април 2012 г., посочено в съображение 223 от обжалваното решение, потвърждава, че в 6:50:23 ч. финансов брокер от UBS е информирал участващите в разглежданата чат стая финансови брокери, че току-що е сключил сделка, като е продал евро срещу британски лири („lost some X“, т.е. валутната двойка EUR/GBP), като в 6:50:23 ч. е уточнил, че сделката се отнася до контрагент, който обикновено преминава от един финансов брокер към друг („usual geezer who does the rounds“). Няколко участници в посочената чат стая, сред които по-специално финансовият брокер на Credit Suisse, изказват благодарност за тази информация („ta“).

93 Следва да се приеме, че това обсъждане показва обмен на точна, актуална и поверителна информация, тъй като тя разкрива на останалите участващи в разглежданата чат стая финансови брокери вида на съответното (незабавно) нареждане, (настоящия) момент на неговото изпълнение, съответната валутна двойка (EUR/GBP) и посочване на вид клиент по току-що сключената сделка.

94 Що се отнася до последното посочване на вида клиент, жалбоподателите не могат да бъдат подкрепени в твърдението си, че то не позволявало да се извлече конкретна информация за даден клиент. Всъщност позоваването от страна на финансовия брокер от UBS на контрагент, който „преминава от един финансов брокер към друг“, трябва да се възприема в контекста на посочения обмен като достатъчно конкретно, за да може да бъде идентифициран от същите тези финансови брокери, професионалисти в областта, позволявайки им по този начин да вземат предвид естеството на съответния клиент, по-специално дали е информиран или не. Този извод се налага, от една страна, с оглед на уточнението, че става въпрос за обичаен контрагент („usual geezer“), и от друга страна, с оглед на факта, че нито един от финансовите брокери, които са му благодарили за тази информация, не е поискал уточнения относно посочването на този клиент. Както обаче е приела Комисията в съображение 40, буква б) от обжалваното решение във връзка с бележка под линия 381, без това да се оспорва от жалбоподателите, предоставянето на други финансови брокери на информация относно естеството на съответния клиент, дали е информиран или не, трябва да се разглежда като способно да позволи на адресатите на тази информация да предвидят евентуално движение на пазара.

95 При тези обстоятелства информацията, споделена по време на разглежданото обсъждане, не може да се счита за обща само защото не уточнява разменени суми, равнища на обменните курсове и не се отнася до прогностични нареждания. В това отношение е достатъчно да се отбележи, че „сведенията за пазара“ се състоят по същество от общи и анонимизирани наблюдения върху състоянието на пазара, от които информацията, предоставена по време на разглежданото обсъждане, явно се отклонява.

96 Ето защо следва да се приеме, че обменената в случая информация е актуална и точна чувствителна търговска информация, способна да премахне някои несигурности, присъщи на спот валутния пазар. Следователно тя позволява на участващите в разглежданата чат стая финансови брокери да предвидят по-добре движенията на пазара за валутната двойка EUR/GBP и да адаптират стратегиите си, за да се възползват от разкритата информация, и следователно може да допринесе за антиконкурентния характер на разглеждания обмен на информация.

97 Следователно Комисията правилно е приела, че обсъждането от 11 април 2012 г. се отнася до чувствителна търговска информация, която може да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *По обсъждането от 13 април 2012 г.*

98 Що се отнася до обсъждането от 13 април 2012 г., посочено в съображение 224 от обжалваното решение във връзка със съображения 214—221 и 337—341, Комисията счита, че то се отнася до текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация, свързана с незабавни нареждания на клиенти, чрез съобщаване в разглежданата чат стая на обема или посоката на конкретно, неагрегирано нареждане или на вида клиент, като по този начин премахва някои несигурности, присъщи на търговията

на спот валутния пазар, и увеличава степента на прозрачност на развитието на обменния валутен курс на съответната валутна двойка. Комисията прави извода, че това обсъждане може да допринесе за антиконкурентния характер на разглеждания обмен на информация.

99 Жалбоподателите твърдят, че обменът на информация, осъществен по време на обсъждането от 13 април 2012 г., се отнася до „сведения за пазара“, тъй като не се отнася до прогностични нареждания или позиции на финансовите брокери. Така например изразът „lose more cable“, използван от финансовия брокер на Credit Suisse, бил анонимизиран и се отнасял до приблизителни суми, без да посочва цена, нито информация относно клиентите. Според жалбоподателите терминът „corp“ е родово понятие за обозначаване на предприятие, като по този начин не позволявало идентифицирането на даден клиент.

100 Комисията оспорва изтъкнатото от жалбоподателите тълкуване на разглежданото обсъждане.

101 В това отношение следва да се отбележи, че извлечението от обсъждането от 13 април 2012 г., възпроизведено в съображение 224 от обжалваното решение, потвърждава, че в 9:56:42 ч. финансовият брокер на Credit Suisse съобщава на друг финансов брокер, присъстващ в разглежданата чат стая, информация относно текущата си сделка с голямо предприятие за продажба на 40 милиона от валутната двойка GBP/USD („lose more cable 40 odd corp“), поради което този друг финансов брокер му благодари („tks ratty“).

102 Така разглежданото обсъждане ясно показва обмен на точна, актуална и изключена от публичното пространство информация, която е известна само на страните по сделката, а именно финансовия брокер и неговия клиент. Всъщност в информацията за сделката, съобщена от финансовия брокер на Credit Suisse, се посочва конкретната сума (40 милиона), съответната валутна двойка (GBP/USD), насоката на тази сделка (продажба) и се посочва вида на клиента (голямо предприятие).

103 В това отношение не може да се приеме доводът на жалбоподателите, че терминът „corp“, на който финансовият брокер на Credit Suisse се позовава по време на разглежданото обсъждане, не позволява да се направи извод за конкретната самоличност на съответния клиент. Всъщност той все пак посочва вида на клиента, а именно че става въпрос за голямо предприятие. Следва да се отбележи обаче, че информацията относно потоците от нареждания на някои големи предприятия и международни предприятия може да се счита за уведомителна, тъй като позволява на финансовите брокери, които разполагат с тази информация, да предвидят движението на обменния валутен курс за съответната валутна двойка, като по този начин се премахват някои несигурности, присъщи на спот валутния пазар, и се увеличава прозрачността на този пазар в полза само на адресатите на тази информация.

104 Освен това ползата от посочването на вида на клиента, в случая „corp“, се потвърждава от други случаи на обмен, цитирани в обжалваното решение (вж. по-специално съображения 278—280 от посоченото решение), от които следва, че това посочване е било оценено от финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая.

105 При тези обстоятелства следва да се приеме, че информацията, споделена от финансовите брокери по време на обсъждането от 13 април 2012 г., не може да се разглежда като представляваща „сведения за пазара“ само поради факта, че не се отнася до прогностични нареждания.

106 Следователно Комисията правилно е приела, че обсъждането от 13 април 2012 г. се отнася до чувствителна търговска информация, която може да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *По обсъждането от 9 май 2012 г.*

107 Що се отнася до обсъждането от 9 май 2012 г., посочено в съображение 276 от обжалваното решение във връзка със съображения 252—257 и 337—341, Комисията счита, че по време на това обсъждане финансовият брокер на Barclays е разпитал финансовия брокер на Credit Suisse относно (завършването на) търговската му стратегия, на което финансовият брокер на Credit Suisse е отговорил утвърдително, като е предоставил допълнителни подробности за равнищата на търгуване. Според Комисията при нормални пазарни условия финансовият брокер на Barclays не би имал никаква причина или средство, за да разполага с информация, че финансовият брокер на Credit Suisse наскоро е „изпълнил своите оферти“ („cleared his bids“). Обменът на тази чувствителна търговска информация обаче предоставил конкурентно предимство на финансовия брокер на Barclays, доколкото можел да повлияе на последващото му поведение по отношение на цените, като му позволи да адаптира офертите си („bids“) към по-малко конкурентно равнище, знаейки, че финансовият брокер на Credit Suisse е могъл да изпълни всичките си оферти.

108 Жалбоподателите твърдят, че обсъждането от 9 май 2012 г. се отнася до общи съображения предвид факта, че позоваванията на нареждания не съдържат суми, цени или информация за съответните клиенти и следователно са анонимизирани. Това обсъждане не се отнасяло и до прогностични нареждания или позиции на финансовите брокери.

109 Освен това в отговор на въпрос, зададен от Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие, жалбоподателите изтъкват, че целта на разглежданото обсъждане може да е била да се проучи възможността за сключване на сделка между участващите в това обсъждане финансови брокери, като твърдят обаче, че не са в състояние да потвърдят окончателно това тълкуване. При условията на евентуалност, те повтарят позицията си, че целта на разглежданото обсъждане е била да се споделят „сведения за пазара“, за да се улесни разбирането на пазара от страна на същите тези финансови брокери. Във всички случаи обменената информация, дори да се приемело, че е чувствителна от търговска гледна точка, била обща, анонимна, историческа и недостатъчно конкретна, и не могла да доведе до антиконкурентно поведение.

110 Комисията счита, че информацията, споделена по време на разглежданото обсъждане, представлява чувствителна търговска информация, която надхвърля рамките на „сведения за пазара“, доколкото по същество се отнася до конкретни и актуални равнища на търговия.

111 В отговор на въпрос, поставен от Общия съд в рамките на процесуално-организационно действие, Комисията повтаря позицията си, че разглежданото обсъждане се отнася до обмена на непублична и конкретна информация, която позволява на нейния адресат да адаптира цената, която предлага на собствените си клиенти, като дори се опита да я увеличи, знаейки, че е малко вероятно, след като завърши търговската си стратегия,

неговият конкурент да продължи да търгува с въпросната валутна двойка. Тя добавя, че посочването от страна на финансовия брокер на Credit Suisse на спада с едно ниво на обменния курс не би имало смисъл, ако финансовият брокер на Barclays не е знаел в коя валутна двойка току-що са били изпълнени офертите на финансовия брокер на Credit Suisse.

112 В това отношение следва да се отбележи, че по време на разглежданото обсъждане финансовият брокер на Credit Suisse действително е съобщил информация относно търговските си дейности, като е уточнил равнищата на търгуване, която по своята същност има чувствителен търговски характер („yeh all filled“; „feels like its dropped 200 pips its only 40“). Въпреки това, противно на твърденията на Комисията, горепосоченото извлечение от обсъждането не позволява да се заключи, че обменът на тази чувствителна търговска информация е предоставил конкурентно предимство на финансовия брокер на Barclays, доколкото е могъл да повлияе на последващото му поведение по отношение на цените, като му даде възможност да адаптира офертите си.

113 От една страна, твърдението на Комисията, че посочването на равнищата на обменните валутни курсове „не би имало смисъл, ако двамата [финансови брокери] бяха обсъдили изпълнението на офертите си по принцип, без да се позовават на конкретна валутна двойка“, е спекулативно с оглед на съдържанието на посоченото обсъждане. Всъщност никакви данни от обсъждането, нито от което и да било друго обсъждане, цитирани в обжалваното решение, не позволяват да се направи извод, че финансовите брокери са обсъждали изпълнението на оферти на посочените от финансовия брокер на Credit Suisse равнища за конкретна валутна двойка.

114 От друга страна, никакви данни от разглежданото обсъждане не позволяват да се подкрепи твърдението на Комисията, че финансовият брокер, който е получил споделената от финансовия брокер на Credit Suisse информация, е могъл да знае, че е малко вероятно неговият конкурент да продължи да търгува с въпросната валутна двойка. Следователно това твърдение също е спекулативно.

115 Подобни спекулативни твърдения обаче не отговарят на изискванията в областта на доказването, които трябва да бъдат изпълнени от Комисията, за да може надлежно да установи елементите от състава на нарушението (вж. решение от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 71 и цитираната съдебна практика).

116 Така при липсата на по-точна информация не може да се направи извод, че това обсъждане е намалило или премахнало несигурността на пазара, така че да предостави конкурентно предимство на адресата на информацията.

117 При тези обстоятелства следва да се приеме, че Комисията не е доказала надлежно, че обсъждането от 9 май 2012 г. е могло да допринесе за антиконкурентния характер на поведението, в което се упреква Credit Suisse. Следователно жалбоподателите правилно твърдят, че Комисията не може да се позове на това обсъждане по отношение на Credit Suisse.

– *По обсъждането от 5 юни 2012 г.*

118 Що се отнася до обсъждането от 5 юни 2012 г., посочено в съображение 281 от обжалваното решение във връзка със съображения 252—257 и 337—341, Комисията приема, че то се отнася до чувствителна търговска информация, като се има предвид, че финансов брокер

на UBS е обменил информация, свързана с наскоро изпълнено нареждане, съобщавайки конкретни подробности относно валутната двойка, обменния валутен курс и вида на клиента, които без това обсъждане финансовият брокер на Credit Suisse не би имал никаква причина или средство да узнае. Узнаването на тази информация обаче щяло да постави финансовия брокер на Credit Suisse в позиция на конкурентно предимство, ако същият вид клиент поиска от него сделка със същата валутна двойка, знаейки, че клиентът се е съгласил да търгува по обменния валутен курс, предложен преди това от финансовия брокер на UBS. Така обменът на информация по време на това обсъждане можел да допринесе за антиконкурентния характер на разглеждания обмен на информация.

119 Жалбоподателите твърдят по същество, че обменената по време на това обсъждане информация се отнася до „сведения за пазара“, като се има предвид фактът, че позоваванията на нарежданията на клиентите са анонимизирани, не посочват суми или информация за клиентите, а само приблизителни равнища на обменните валутни курсове. Те добавят, че не е ясно дали позоваването на „rooskies“ се отнася до конкретен клиент.

120 Комисията оспорва изтъкнатото от жалбоподателите тълкуване на разглежданото обсъждане.

121 В това отношение следва да се констатира, че извлечението от разглежданото обсъждане потвърждава, че в 8:38:40 ч. финансов брокер на UBS отправя запитване до финансов брокер на Credit Suisse дали е получил нареждания за продажба („are you seeing much eurusd selling Ratty“), като в 8:44:28 ч. уточнява, че един вид клиент току-що е закупил британски лири срещу щатски долари по конкретния обменен валутен курс („rooskies buying cable at 2530“). В отговор в 9:06:14 ч. финансовият брокер на Credit Suisse посочва, че не е получавал такива нареждания („sry mate no“), като в 9:06:24 ч. уточнява, че е наблюдавал спад с едно ниво на обменния курс на тази валутна двойка („nothing just seen it melt 100 pips“). В 9:06:44 ч. финансовият брокер на UBS му благодари за тази информация („tks bro“).

122 Що се отнася до тълкуването на съдържанието на разглежданото обсъждане, следва да се отбележи, че както е видно от точка 121 по-горе, обменената информация се отнася до точна, актуална и поверителна информация, известна само на страните по сделката, а именно финансовия брокер и неговия клиент, доколкото се отнася до вида на нарежданията, тяхното количество, съответната валутна двойка, равнището на обменния курс на съответната валутна двойка и вида на клиента по сделката.

123 Нито един от доводите на жалбоподателите не може да обори горното заключение.

124 От една страна, що се отнася до позоваването на „rooskies“, за което не е сигурно, че се отнася до конкретен клиент, следва да се приеме, че това позоваване, направено по време на разглежданото обсъждане, трябва да се разбира като идентифициращо конкретен вид клиент, с оглед, първо, на благодарността, изразена от финансовия брокер на UBS за тази информация, и второ, на факта, че то не е предизвикало допълнителни въпроси от страна на другите финансови брокери. Освен това, това заключение се потвърждава от цялостния контекст на посочените в обжалваното решение случаи на обмен на информация, от които следва, че позоваването на този вид клиенти („rooskies“ или „roosky“) (вж. съображения 263 и 272 от обжалваното решение), винаги е било оценявано от другите финансови брокери, като по този начин е давало възможност да се предположи, че в тяхното съзнание това позоваване е било лесно разпознаваемо като указващо конкретен вид съответен клиент, а

именно информиран или не, което позволява на финансовите брокери, професионалисти в областта, да предвидят евентуално движение на пазара и да бъдат подпомогнати при стратегическите си решения.

125 От друга страна, що се отнася до равнищата на обменните валутни курсове, които според жалбоподателите са посочени приблизително в разглежданото обсъждане, следва да се констатира, че прочитът на това обсъждане, и по-конкретно на частта от него относно валутната двойка GBP/USD, посочена в точка 121 по-горе, явно противоречи на предложеното от жалбоподателите тълкуване, тъй като посочената цифра е много точна.

126 При тези обстоятелства информацията, обменена по време на разглежданото обсъждане, не може да се счита за обща или отнасяща се до „сведения за пазара“ само поради факта, че не се отнася до прогностични нареждания. Следователно Комисията правилно е приела, че обсъждането от 5 юни 2012 г. се отнася до чувствителна търговска информация, която може да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *По обсъждането от 25 април 2012 г.*

127 Що се отнася до обсъждането от 25 април 2012 г., посочено в съображение 195 от обжалваното решение във връзка със съображения 176—182 и 337—341, Комисията приема, че по време на това обсъждане финансовият брокер на Credit Suisse не е съобщил никаква информация. Той обаче е присъствал в разглежданата чат стая към момента, в който се състояло обсъждането на чувствителна търговска информация, или е имал достъп до посоченото обсъждане при последващо свързване. Обменената обаче на този ден в разглежданата чат стая чувствителна търговска информация относно условните нареждания е могла да повиши степента на доверие на финансовия брокер на Credit Suisse относно потенциалното развитие на пазарната цена на валутната двойка GBP/AUD, като по този начин му позволи да взема по-информирани решения относно търговската си стратегия и така да се възползва от това равнище на привилегирована и следователно антиконкурентна информация.

128 Жалбоподателите твърдят, че разглежданото обсъждане се отнася до „сведения за пазара“ предвид факта, че то не съдържа информация относно прогностични нареждания или позиции на финансовите брокери. Всъщност по-голямата част от споделената информация съдържала спекулации за бъдещи движения. Те добавят, че посочването, от една страна, на „hypo“ не се отнася до клиент, а до контрагент, срещан на електронните платформи, който търгувал с няколко контрагента на пазара, а от друга страна, на „russia selling eur“ може да се отнася до публично известна дейност на Централната банка на Руската федерация.

129 В жалбата си, а след това и в писмената си реплика, жалбоподателите по същество твърдят също, че Комисията не е изложила достатъчно съображения, поради които това обсъждане, както и други обсъждания, анализирани в точки 137—162 по-долу, биха позволили да се докажат твърденията ѝ относно техния чувствителен търговски и антиконкурентен характер, и че нито те, нито Общият съд са длъжни да определят на коя част от извлечението от обсъждането се позовава Комисията при липсата на точна времева рамка.

130 Комисията оспорва изтъкнатото от жалбоподателите тълкуване на разглежданото обсъждане.

131 В това отношение, доколкото твърдението на жалбоподателите, обобщено в точка 129 по-горе, може да се разбира в смисъл, че упреква Комисията в непълнота на мотивите на обжалваното решение, следва да се констатира, че в съображение 195 от посоченото решение, което несъмнено е накратко представено, са посочени ясно и недвусмислено съображенията на Комисията относно чувствителния търговски и антиконкурентен характер на обсъждането от 25 април 2012 г., извлечение от което е възпроизведено в съображение 191 от обжалваното решение. Всъщност от съображение 195 от това решение е видно, че това обсъждане е възприето срещу Credit Suisse с мотива, че то е позволило на неговия финансов брокер да повиши степента си на доверие по отношение на потенциалното развитие на пазарната цена за валутните двойки GBP/AUD и GBP/NZD, като по този начин му е позволило да взема по-информирани решения относно търговската си стратегия.

132 Освен това следва да се отбележи, че прочитът на транскрипцията на друго извлечение от обсъждането от 25 април 2012 г., представен от жалбоподателите пред Общия съд, потвърждава, че финансовите брокери са обменили информация относно текущите си „чакащи нареждания за покупка“, като са уточнили съответните валутни двойки с равнищата на започване на тяхното изпълнение, както е видно от въпроса на финансовия брокер на UBS (в 8:42:19 ч.: „what’s the trigger point for all these gbp/aud and gbp/nzd longs to puke“) и отговорите на финансовите брокери на HSBC и RBS (съответно в 8:42:36ч.: „looking at 1.6040 as a bit of a lvi“ и в 8:42:56 ч.: „1.5500 gpaud […]“.).

133 Противно на това, което твърдят жалбоподателите, споделената по време на разглежданото обсъждане информация не може да се разглежда като спадаща към „сведения за пазара“, доколкото тази информация явно надхвърля наблюденията върху общото състояние на пазара.

134 Всъщност разглежданото обсъждане ясно разкрива обмен на много точна, актуална и поверителна информация, доколкото споделената информация се отнася до видовете нареждания на клиентите, тяхната насоченост, равнищата им на изпълнение и съответните валутни двойки, известни само на страните по сделката, а именно финансовия брокер и неговия клиент. Така това обсъждане отразява коментари в реално време относно дейностите на финансовите брокери, довели до обмен на чувствителна търговска информация, което може да увеличи прозрачността между финансовите брокери и да намали несигурността на пазара единствено в тяхна полза.

135 Този извод не се оборва от самото твърдение на жалбоподателите, че част от информацията, предоставена по време на разглежданото обсъждане, се отнася до спекулации за развитието на бъдещи движения. Всъщност, освен общия характер на този довод, обстоятелството, че някоя споделена информация не се счита за чувствителна от търговска гледна точка, не придава общ характер на същото това обсъждане като цяло. В допълнение следва да се отбележи, че фактът, че не е известно към какво точно препращат позоваванията на „hypo“ или „russia selling eur“, също не е от естество да придаде общ характер на посочения обмен, тъй като е достатъчно такова позоваване да позволява да се уточни видът на съответния клиент, дали е информиран или не (вж. т. 94 по-горе), което жалбоподателите не оспорват.

136 Следователно Комисията правилно е приела, че обсъждането от 25 април 2012 г. се отнася до чувствителна търговска информация, която може да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *По обсъждането от 10 февруари 2012 г.*

137 Що се отнася до обсъждането от 10 февруари 2012 г., посочено в съображение 228 от обжалваното решение във връзка със съображения 214—221 и 337—341, Комисията приема, че по време на това обсъждане финансовият брокер на Credit Suisse не е съобщил никаква информация. Той обаче е присъствал в разглежданата чат стая към момента на провеждането на това обсъждане или е имал достъп до него впоследствие. Според Комисията обменената този ден в разглежданата чат стая чувствителна търговска информация относно незабавните нареждания може да увеличи степента на доверие на финансовия брокер на Credit Suisse относно потенциалното развитие на пазарната цена, като по този начин му позволи да взема по-информирани решения относно търговската си стратегия.

138 Жалбоподателите твърдят, че разглежданият обмен на информация се отнася до „сведения за пазара“ предвид факта, че не съдържа информация относно прогностични нареждания или позиции на финансовите брокери. Според тях при този обмен финансовите брокери са спекулирали относно бъдещата търговия на конкретен контрагент („JP“), без да имат каквато и да било сигурност. Те добавят, че позоваването, по-специално на „corp“, обозначавало родово и анонимизирано понятие за корпорация, без обаче да може да се направи извод от това, че се отнася до конкретен клиент.

139 Комисията оспорва предложеното от жалбоподателите тълкуване на съдържанието на разглежданото обсъждане.

140 В това отношение, най-напред, се отбелязва, че съображение 228 от обжалваното решение не съдържа транскрипция на разглежданото обсъждане. В посоченото съображение Комисията уточнява, че то се отнася до обмен на информация относно контрагент, който се стреми да постигне конкретна сделка и се опитва да приключи нареждане за продажба („exchange of information regarding JPMorgan („JP“) getting a specific trade and still trying to sell“). Това обсъждане е възприето срещу Credit Suisse с мотива, че то е позволило на неговия финансов брокер да увеличи степента си на доверие относно потенциалното развитие на пазарната цена, като по този начин му е позволило да взема по-информирани решения относно търговската си стратегия.

141 След това уточнение трябва да се констатира, че прочитът на представеното от жалбоподателите извлечение от обмена на информация от 10 февруари 2012 г. потвърждава, че в 10:12:14 ч. финансов брокер на UBS посочва, че конкретен контрагент току-що е получил сделка („JP had the trade“). В 10:12:46 ч. финансов брокер на HSBC му благодари за тази информация и иска допълнителна информация, за да установи дали е изгодно да се продаде валутната двойка GBP/USD („thx“, „cable worth a sell?“.), на което между 10:13:35 ч. и 10:14:08 ч. финансов брокер на UBS отговаря утвърдително, като освен това уточнява, че този конкретен контрагент има незабавно нареждане за валутната двойка EUR/GBP и равнището на обменния ѝ курс („yep“, „eurgbp held here at 57-60 pops draghi“, „but i thik that plmub in JP is still rying to sell X“). Накрая, в 10:15:32 ч. финансов брокер на Barclays информира останалите присъстващи в разглежданата чат стая финансови брокери, че току-що е продал 100 милиона евро на голямо предприятие („sold ton eur for a corp“).

142 По този начин проведеното на 10 февруари 2012 г. обсъждане показва обмен на точна, актуална и поверителна информация, тъй като разкрива на присъстващите в разглежданата чат стая конкуренти нарежданията на клиентите, които са сключени от или

които току-що са сключили другите участници, като уточнява съответните валутни двойки, равнището на обменните им курсове и конкретния контрагент на посочените нареждания. Това обсъждане, което следователно отразява коментари в реално време относно дейностите и позициите на финансовите брокери, е довело до обмен на чувствителна търговска информация.

143 Освен това, както става ясно от извлечението от посоченото по-горе обсъждане, финансовите брокери са обменили мнения относно възможността за продажба на британски лири срещу щатски долари. Подобен обмен на информация обаче, който е неразривно свързан с определянето на търговската стратегия, по своята същност противоречи на самостоятелността, която съгласно цитираната в точка 45 по-горе съдебна практика икономическият оператор трябва да проявява на пазара, когато определя политиката, която възнамерява да следва на този пазар.

144 В това отношение не може да се приеме твърдението на жалбоподателите, че позоваването на „corp“, за което се твърди, че е анонимизирано и родово, не е специфично за даден клиент. Всъщност, независимо дали това позоваване обозначава конкретен клиент, достатъчно е да се припомни, както е посочено в точка 94 по-горе, че видът на клиента, а именно дали е информиран или не, както в настоящия случай — голямо предприятие, е достатъчен, за да позволи на финансовите брокери, професионалисти в областта, да предвидят евентуално движение на пазара и да бъдат подпомогнати при стратегическите си решения.

145 Следователно Комисията правилно е приела, че обсъждането от 10 февруари 2012 г. се отнася до чувствителна търговска информация, която може да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *По обсъжданията от 25 април, 19 юни, 3 и 4 юли 2012 г.*

146 Що се отнася до обсъжданията от 25 април, 19 юни, 3 и 4 юли 2012 г., посочени в съображение 285 от обжалваното решение във връзка със съображения 337—341, Комисията приема, че финансовият брокер на Credit Suisse, който не е съобщил информация по време на този обмен, е присъствал в разглежданата чат стая и следователно е имал достъп до този обмен. По същество тя счита, че натрупването на обмен на чувствителна търговска информация е повишило степента на доверие на този финансов брокер по отношение на възможната посока на развитие на пазарната цена на обсъжданите валутни двойки, като по този начин му е позволило да взема по-информирани решения относно търговската си стратегия. По-конкретно, финансовите брокери споделяли информация за търговски дейности със следните валути: EUR/JPY и USD/JPY (обмен от 25 април 2012 г.), GBP/USD (обмен от 19 юни 2012 г.), EUR, USD/JPY и GBP/USD (обмен от 3 юли 2012 г.), EUR и GBP/USD (обмен от 4 юли 2012 г.).

147 Жалбоподателите твърдят, че горепосочените случаи на обмен се отнасят до обща информация за пазара. Информацията била анонимизирана и не се отнасяла до прогностични нареждания, позиции на финансовите брокери или на клиенти. Що се отнася до обмена от 19 юни, 3 и 4 юли 2012 г., той не се отнасял до търгуваните количества или до тяхната цена. Те добавят, че използваните в тези случаи на обмен термини като „lev“ (обменът от 25 април и 19 юни 2012 г.) или „models“ (обмена от 4 юли 2012 г.) също са анонимизирани и родови. Те считат, че не става ясно, че термините „m/e“, „rm“, „rusky“,

„Russia“, „roosides“ (обменът от 19 юни 2012 г.), „rusky“ (обменът от 3 юли 2012 г.), „models“, „range guy“ и „desert“ (обменът от 4 юли 2012 г.), се отнасят до конкретни клиенти. Накрая, изразът „51.3 is the nod“ (обменът от 4 юли 2012 г.) бил по-скоро позоваване на икономически данни, отколкото на пазарна цена.

148 Комисията оспорва изтъкнатото от жалбоподателите тълкуване на разглежданите случаи на обмен.

149 Първо, що се отнася до обсъждането от 25 април 2012 г., следва да се констатира, че от представеното от жалбоподателите извлечение от това обсъждане е видно, че финансовите брокери са обменили точна и актуална информация относно неотдавнашните си търговски дейности, и по-специално обменените суми и равнищата на обменните им валутни курсове (финансов брокер на RBS в 9:56:44 ч.: „i lost a coupel of ton around 40 earlier“ и финансов брокер на Barclays в 10:05:44 ч.: „lost ton“), клиентите и съответната валутна двойка (финансов брокер на UBS в 10:03:25 ч.: „lev buys usdjpy — gt track record“ и финансов брокер на HSBC в 10:04:54 ч.: „anyone get paid there in euro“). Освен това някои финансови брокери са обсъдили стратегиите, които трябва да се възприемат на пазара, като по-специално са предложили да не се извършват сделки за покупка на една валута срещу друга (финансовият брокер на RBS в 9:57:11 ч.: „but def not right time to be long yet“, финансовият брокер на Barclays в 9:57:24—26 ч.: „nope“ и „agree“) или да се купува една конкретна валута (финансов брокер на Barclays в 10:13:50 ч.: „get eur now“).

150 Противно на твърденията на жалбоподателите, такава информация е чувствителна от търговска гледна точка и е от естество да увеличи прозрачността на пазара единствено в полза на участващите в разглежданата чат стая финансови брокери и да ги подпомогне при взимането на стратегическите им решения. Така обменът на същата тази информация по своето естество противоречи на изискването за самостоятелност, която съгласно цитираната в точка 45 по-горе съдебна практика икономическият оператор трябва да проявява на пазара, когато определя политиката, която възнамерява да следва на този пазар.

151 В това отношение доводът на жалбоподателите, че терминът „lev“ не позволявал да се направи извод за конкретната самоличност на клиента, не може да се приеме. Всъщност, дори и случаят да е такъв, същият термин посочва неговия вид, дали е информиран или не, а именно по-специално, че става въпрос за алтернативен инвестиционен фонд (фондове, които използват ливъридж), като по този начин позволява на финансовите брокери, разполагащи с тази информация, да предвидят движението на обменния курс за съответната валутна двойка (вж. т. 94 по-горе). Впрочем ползата от посочването относно вида на клиента, в случая „lev“, се потвърждава от другите случаи на обмен, цитирани в съображения 264 и 268 от обжалваното решение, от които следва, че това посочване е било оценено от финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая.

152 Следователно изводът на Комисията относно антиконкурентния обхват на информацията, обменена между финансовите брокери на 25 април 2012 г., следва да бъде подкрепен.

153 Второ, що се отнася до обсъждането от 19 юни 2012 г., следва да се отбележи, че както е видно от извлечението от него, представено от жалбоподателите, финансовите брокери са обменили информация относно търговските си дейности, включително по-специално информация за видовете клиенти и равнищата на обменните курсове за конкретни валутни двойки (финансов брокер на UBS в 6:42:12 ч.: „m/e sniffing in eurusd“, в 6:42:20 ч.: „passes here

on teh 15th price“, друг финансов брокер на UBS в 7:14:24 ч.: „got cable fromrm high 80s, lively last time he dealt“, финансов брокер на HSBC в 7:15:02 ч.: „Russia gave me a fex clips off highs too“ и финансов брокер на Barclays в 8:09:53 ч.: „lev guys selling eur“).

154 Така съобщената по време на разглежданото обсъждане информация се отнася до настоящи и бъдещи сделки и посочва точно валутните двойки и видовете клиенти, за които се отнасят тези сделки. Такава информация обаче, която по принцип е известна само на финансовия брокер и на неговия клиент, е чувствителна от търговска гледна точка.

155 Противно на твърдяното от жалбоподателите, фактът, че позоваванията на клиенти, произтичащи от разглежданото обсъждане, не позволяват да се разграничат конкретни клиенти, не е от естество да постави под съмнение чувствителния търговски характер на това обсъждане. Всъщност видът на клиента се оказва достатъчно релевантен, за да се определи дали сделката, сключена с него, съдържа информация относно движението на пазара, като позволява по този начин да се предостави предимство на финансовите брокери, които разполагат с тази информация, спрямо техните конкуренти, които не участват в разглежданата чат стая. Освен това релевантността на съобщаването на съответния вид клиент се потвърждава от изразената от финансовия брокер на Credit Suisse благодарност след получаването на тази информация (6:42:25 ч.: „ta“).

156 При това положение следва да се приеме, че информацията, съобщена по време на обсъждането от 19 юни 2012 г., не може да се счита за обикновена обща информация за пазара с оглед на своя чувствителен търговски характер, своята точност и актуалност.

157 Трето, от извлечението от обсъждането от 3 юли 2012 г. е видно, че финансовите брокери са си предоставили информация за потоците от нареждания на клиенти, що се отнася до валутните двойки и вида на съответния клиент („rusky sells euros“, „seeing few usdjpy sellers“, „rusky sold cable“). Без съмнение в обменената информация не се съдържат данни за обменените суми или конкретни обменни курсове. Само това обстоятелство обаче не може да придаде на останалата обменена информация общ характер. Все пак разкриването на информация, свързана с нареждания, в случая за покупка и продажба, със съответната валутна двойка и вида на клиента, трябва да се счита, че има чувствителен търговски характер. Освен това жалбоподателите не изтъкват никакво обяснение, което може да опровергае ползата от споделянето на такава поверителна информация в разглежданата чат стая, различно от възприетото от Комисията в обжалваното решение, свързано с предимството, което финансовите брокери, адресати на информацията, са могли да извлекат от нея относно своите търговски стратегии.

158 При тези обстоятелства изводът на Комисията относно антиконкурентния характер на обсъждането, състояло се между финансовите брокери на 3 юли 2012 г., следва да бъде подкрепен.

159 Четвърто, от извлечението от обмена от 4 юли 2012 г. е видно, че в 8:46:30 ч. финансов брокер на Barclays съобщава на останалите участници в разглежданата чат стая информация за това, че даден вид клиент купува евро („range guy buys eur“), и че в 8:46:44 ч. финансов брокер на UBS от своя страна съобщава информация за покупката на GBP/USD от друг вид клиент („desert buys cable“). Финансовият брокер на Credit Suisse им благодари за тази информация в рамките на следващите минути („ta“). В 10:12:00 ч. финансовият брокер на Barclays пита другите финансови брокери, присъстващи в разглежданата чат стая, дали са знаели за продажбите на евро („anyone seeing this eur selling“). В 10:25:39 ч. същият този

финансов брокер посочва, че знае за един вид клиент, който все още продава евро. В 13:08:19—21 ч. финансов брокер на UBS съобщава информация за вид клиент, който продава британски лири срещу щатски долари („models in selling on the toy here“, „betty“), на което финансовият брокер на Barclays отговаря, като посочва, че потвърждава, че е направил същата констатация („same“).

160 В това отношение следва да се констатира, че несъмнено споделената информация не се отнася до обема или до равнищата на обменните курсове, приложими към тези сделки. Това обаче не променя факта, че информацията от такъв поверителен характер не може, противно на твърденията на жалбоподателите, да се счита за обща и анонимизирана. Всъщност тя дава сведения на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, за търговските дейности с конкретни валути, започнати пред тези финансови брокери от определени видове клиенти, които също са конкретизирани с оглед на своя характер, дали са информирани или не, и които по принцип са известни само на финансовите брокери, участващи в такива сделки.

161 Освен това, поставеният от финансовия брокер на Barclays въпрос свидетелства за ползата от споделянето на тази информация между финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, за целите на получаването на предимство спрямо останалите участници на пазара, които нямат достъп до тази информация. При тези обстоятелства обаче, както приема Комисията, предоставянето на тази информация на финансовите брокери би могло следователно да им позволи, като професионалисти в областта, да увеличат степента си на доверие по отношение на потенциалната насока на пазарната цена на обсъжданите валутни двойки, като по този начин им позволи да вземат по-информирани решения относно търговските си стратегии.

162 Следователно Комисията правилно е приела, че обсъжданията от 25 април, 19 юни, 3 и 4 юли 2012 г. се отнасят до чувствителна търговска информация, която може да допринесе за антиконкурентния характер на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая.

– *Заключения по конкретно оспорените от жалбоподателите обсъждания*

163 От всичко изложено по-горе следва, че доводите на жалбоподателите относно липсата на антиконкурентен характер на обмена на информация и липсата на достатъчно доказателства от времето на настъпване на фактите, за да се докаже този характер, доколкото те са насочени срещу конкретните обсъждания, визирани в първата категория, посочена в точка 73 по-горе, трябва да бъдат отхвърлени, с изключение на тези, отнасящи се до обмена на информация от 9 май 2012 г., доколкото този обмен, противно на възприетото от Комисията в обжалваното решение, не може да потвърди антиконкурентния характер на обмена на информация, за който е упрекнато Credit Suisse. Що се отнася до последния обмен на информация, по-нататък следва да се прецени дали тази грешка на Комисията е от естество да окаже влияние върху основателността на заключенията относно нарушението, за което е упрекнато Credit Suisse, и на наложената в резултат на това глоба.

iii) По антиконкурентния характер на обсъжданията, които не са конкретно оспорени

164 Жалбоподателите като цяло оспорват антиконкурентния характер на обсъжданията, които са класирали във втората и третата категория, посочени в точка 73 по-горе. От една страна, те твърдят, че обсъжданията, анализирани в съображения 126—129, 142, 147, 183, 185—195, 208, 210, 225—228, 234—238, 245—250, 258—275, 277—280, 282—285, 291—295 и 473 от обжалваното решение, не са позволили да се предостави информация за очакваното развитие на обменните курсове с оглед на съответните относително малки обеми. От друга страна, обсъжданията, анализирани в съображения 113—121, 184, 195, 204—207, 211—213 и 228 от обжалваното решение, можели да имат само една-единствена антиконкурентна цел, а именно да „изпреварят“ финансовия брокер, който е разкрил информацията.

165 Най-напред, що се отнася до обсъжданията, посочени в съображения 126—129, 142, 147 и 291—295 от обжалваното решение, които спадат към втората категория, посочена в точка 73 по-горе, и до обсъжданията, посочени в съображения 113—121 от обжалваното решение, които спадат към третата категория, посочена в точка 73 по-горе, те не спадат към антиконкурентните действия, възприети от Комисията в съображения 337—341 от посоченото решение.

166 Всъщност, първо, Комисията по същество счита, че обсъжданията, посочени в съображения 126—129 от обжалваното решение, доказвали, че финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, разбират и очакват, че информацията, която обменят, ще бъде използвана в техен общ интерес, а не срещу съответните им интереси. Второ, що се отнася до обсъждането, посочено в съображение 142 от обжалваното решение, Комисията посочва в съображение 144, че то показвало, че финансовите брокери се извиняват, когато не действат по очаквания начин. Трето, според Комисията обсъждането, посочено в съображение 147 от обжалваното решение, показвало, че финансовите брокери обменят информация в разглежданата чат стая, за да насочат своите конкуренти. Четвърто, обсъжданията, посочени в съображения 291—295 от обжалваното решение, свидетелствали за спорадични случаи на координиране, а не за антиконкурентни действия, възприети от Комисията по отношение на Credit Suisse. Пето, според Комисията обсъжданията, посочени в съображения 113—121 от обжалваното решение, по същество доказвали, че членовете на разглежданата чат стая били част от затворен кръг на доверие.

167 По-нататък, що се отнася до обсъжданията, спадащи към втората категория, посочена в точка 73 по-горе, и анализирани в съображения 183, 185—195, 208, 210, 225—228, 234—238, 245—250, 258—275, 277—280, 283—285 и 473 от обжалваното решение, чието съдържание не се оспорва от жалбоподателите, от тях е видно, че участващите в разглежданата чат стая финансови брокери са обменяли на обширна и периодична база информация, свързана с текущи, включително наскоро извършени, или прогностични сделки, като например конкретните валутни двойки, обемите, насоченостите, условията на търговия и видовете клиенти, засегнати от тези сделки. В някои случаи те са искали мнението на други финансови брокери относно начина на търгуване, както и относно конкретна валута или валутна двойка, посочвали са, че определена сделка на един от другите участващи финансови брокери е довела до промяна на стойността на конкретна валута, задействайки техните нареждания „stop“, споделяли са своето мнение относно начина на търгуване и са съобщавали равнището, на което е била изпълнявана сделката.

168 Освен това финансовите брокери са обменили информация относно откритите „къси“ или „дълги“ рискови позиции, конкретните валути, за които се отнасят тези позиции, и в някои случаи относно намеренията си или дори стратегиите си, а именно че предпочитат да не продават конкретна валута, която се намира в „дълга“ позиция, и да я държат в портфейла си, че няма да закрият „късите“ си позиции, тъй като очакват стойността на конкретна валута да се обезцени допълнително, и че няма да купуват конкретна валута срещу друга, докато обменният курс не се понижи до определено равнище.

169 Що се отнася до обсъжданията, спадащи към третата категория, посочена в точка 73 по-горе и фигуриращи в съображения 184, 195, 204—207, 211—213 и 228 от обжалваното решение, чието съдържание не се оспорва от жалбоподателите, от тях е видно, че финансовите брокери са обменили на обширна и периодична база чувствителна търговска, текуща или ориентирана към бъдещето информация, свързана с различните видове нареждания, получени от страна на техните клиенти за конкретни валутни двойки и обменни курсове, с обемите и вида на съответните клиенти.

170 Съдържанието обаче на обсъжданията, проведени между участващите в разглежданата чат стая финансови брокери, сред които по-специално посочените в точки 167 и 169 по-горе, показва, че тези брокери са разкрили, спонтанно или при поискване, чувствителна търговска информация, която е можело да бъде използвана от другите финансови брокери за осъществяване на търговските им дейности или за определяне на търговската им стратегия като предвиждат развитието на обменните валутни курсове. По този начин обменът на такава информация е увеличил прозрачността само между участниците в спорното нарушение.

171 От това следва, че противно на твърденията на жалбоподателите, обменът на информация, по-специално този, който спада към третата категория, посочена в точка 73 по-горе, няма единна хипотетична антиконкурентна цел, която се състои в изпреварване на финансовия брокер, споделил информацията, като се въздейства върху развитието на пазара срещу интереса на последния, а намалява несигурността, която съществува на пазара в полза на участващите финансови брокери, в ущърб на техните клиенти и другите конкуренти.

172 Освен това не може да се приеме твърдението на жалбоподателите, че твърдяният малък обем на сделките, обсъждани в рамките на някои случаи на обмен, не е могъл да предостави информация за очакваното развитие на обменните валутни курсове. Този довод на жалбоподателите противоречи на съдържащата се в обжалваното решение констатация, която впрочем не е оспорена от последните, че обменът на информация, възприет срещу Credit Suisse, се отнася до значителни по обем сделки.

173 Във всички случаи възприемането като релевантен единствено на критерия, свързан с обема на сделките, обсъждани в рамките на разглежданите в обжалваното решение случаи на обмен на информация за целите на преценката на антиконкурентния характер на посочения обмен, би довело до липса на цялостно разглеждане на обмена и до необосновано изключване от обхвата на нарушението на член 101, параграф 1 ДФЕС на значителна част от този обмен, който, предвид по същество поверителния си и стратегически характер, не би трябвало да се осъществява.

174 Следователно антиконкурентният характер на обсъжданията, чието тълкуване е окончателно и установено, ще бъде взет предвид при разглеждането на изтъкнатите от жалбоподателите второ и трето основание, свързани с наличието на „ограничение с оглед на целта“ и „единно продължено нарушение“, които ще бъдат разгледани по-долу.

175 Следва да се заключи, че противно на твърденията на жалбоподателите, чрез своите преки, задълбочени и периодични контакти посредством честия обмен в разглежданата чат стая, отнасящ се до текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация, като разгледаната в точки 81—106, 118—162 и 167—169 по-горе, участващите финансови брокери изразяват общото си намерение да си сътрудничат на спот валутния пазар, като по този начин съзнателно заменят рисковете на конкуренцията с практическо сътрудничество помежду си, което може да повлияе на поведението им на пазара и да разкрие поведението, което техните конкуренти, присъстващи в разглежданата чат стая, са възнамерявали да възприемат. Следователно в светлината на съдебната практика, цитирана в точки 45—47 по-горе, Комисията правилно е приела, че този обмен може да бъде квалифициран като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика по смисъла на член 101 ДФЕС.

176 Следва също така да се отбележи, че заключението на Комисията, че обменът на информация може да се квалифицира като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика по смисъла на член 101 ДФЕС, остава обосновано дори без да се вземе предвид обсъждането от 9 май 2012 г., анализирано в съображение 276 от обжалваното решение и разгледано в точки 107—117 по-горе. Следователно допуснатата от Комисията грешка в преценката относно естеството на обменената по време на това обсъждане информация е без значение за обжалваното решение.

177 Нито един от доводите на жалбоподателите не е от естество да обори заключението, направено в точка 175 по-горе.

178 В това отношение следва да се отхвърли доводът на жалбоподателите, че липсата на случаи на координиране през периода на участие на Credit Suisse в обмена на информация в разглежданата чат стая изключвала квалифицирането на този обмен като споразумение и/или съгласувана практика с оглед на съдебната практика, припомнена в точки 45—47 по-горе.

179 Що се отнася до довода, че финансовите брокери не са действали в „затворен кръг“, жалбоподателите се позовават на „доказателствата, съдържащи се в преписката на Комисията“. В подкрепа на този довод обаче, от една страна, жалбоподателите се позовават на несъществуващ раздел от жалбата си и от друга страна, се ограничават до общо препращане към посочените доказателства от преписката на Комисията. Дори и да се предположи обаче, че тези доказателства са част от представената пред Общия съд преписка, такова общо препращане не може да компенсира липсата на доказателства в подкрепа на доводите на жалбоподателите, доколкото Общият съд не е длъжен да търси във всички доказателства по преписката тези, които биха могли да потвърдят същите тези доводи (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2006 г., Roquette Frères/Комисия, T-322/01, EU:T:2006:267, т. 209).

180 Освен това, доколкото на етапа на писмената реплика жалбоподателите само посочват, че примерите за информация, която е била споделена извън разглежданата чат стая, се съдържат в приложение A.8, следва да се припомни, че общото им препращане към

посоченото приложение не позволява по смисъла на цитираната в точка 67 по-горе съдебна практика да се посочат с точност елементите от това приложение, които обосновават или допълват доводите им. Ето защо то не може да бъде взето предвид в подкрепа на изтъкванията от жалбоподателите довод.

181 От всичко изложено по-горе следва, че Комисията правилно е приела, че обменът на информация, който е анализирала в обжалваното решение, позволява да се направи извод за съществуването на споразумения и/или съгласувани практики с антиконкурентен характер по смисъла на член 101 ДФЕС.

182 Ето защо първото и второто оплакване от втората част от първото основание трябва да се отхвърлят.

2) По третото оплакване: грешка при прилагане на правото, която Комисията е допуснала, като е приела, че предоставеното от Credit Suisse легитимно обяснение за разглеждания обмен на информация е ирелевантно

183 В рамките на третото си оплакване жалбоподателите по същество твърдят, че са предоставили легитимно обяснение за всяко от посочените в обжалваното решение обсъждания. В това отношение те препращат към точките от жалбата, свързани с категоризацията на разглежданите обсъждания, представена в точка 73 по-горе, и твърдят, че информацията, обменена в разглежданата чат стая, представлява „сведения за пазара“. Те също така отбелязват, че по-голямата част от информацията относно нарежданията на финансовия брокер на Credit Suisse не е била споделена в разглежданата чат стая, което поставяло под въпрос доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава Комисията. Комисията не била разгледала надлежно легитимните обяснения, предоставени от жалбоподателите. В резултат на тази грешка в точка 141 от обжалваното решение Комисията неправилно приела, че този финансов брокер е трябвало да се разграничи от въпросната чат стая.

184 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

185 Първо, не може да се приеме доводът на жалбоподателите, че Комисията не била разгледала легитимните им обяснения за всеки един от случаите на обмен и следователно неправилно приела, че финансовият брокер на Credit Suisse е трябвало да се разграничи. Всъщност следва да се отбележи, че в обжалваното решение Комисията е разгледала, по-специално в съображения 455—480, дали информацията, обменена по време на разглежданите обсъждания, представлява „сведения за пазара“, т.е. сведения, които могат да бъдат законно съобщени, както твърдят жалбоподателите, и е счела, че това не е така.

186 Освен това следва да се припомни, че доводите на жалбоподателите, основани на категоризацията на разглежданите обсъждания и на факта, че информацията, обменена по време на някои от разглежданите обсъждания, представлявала единствено „сведения за пазара“, са разгледани в рамките на първото и второто оплакване в точки 75—182 по-горе и са отхвърлени.

187 Второ, що се отнася до довода на жалбоподателите, че по-голямата част от информацията относно нарежданията на финансовия брокер на Credit Suisse, не е била споделена в разглежданата чат стая, следва да се отбележи, подобно на Комисията, че от момента, в

който чувствителна търговска информация редовно е била споделяна в тази чат стая, обстоятелството, че по-голямата част от информацията относно нареждания на този финансов брокер не е била споделена там, е ирелевантно.

188 От всичко изложено по-горе следва, че третото оплакване от втората част от първото основание трябва да се отхвърли.

189 Освен това, доколкото в заглавието на настоящото основание жалбоподателите се позовават на непълнота на мотивите, що се отнася до квалифицирането на онлайн обмена на информация като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика, и дори да се предположи, че подобно неподкрепено с доказателства позоваване може да представлява допустим довод по смисъла на член 76, буква г) от Процедурния правилник, следва да се констатира, че Комисията не е допуснала никакво нарушение на задължението за мотивиране по член 296, втора алинея ДФЕС. Всъщност от разглеждането на настоящото основание е видно, че представените в обжалваното решение разяснения са дали възможност на жалбоподателите да се запознаят със съображенията на Комисията относно тази квалификация, а на Общия съд — да упражни своя контрол в това отношение, като по този начин са изпълнени изискванията на посочената разпоредба (вж. в този смисъл решение от 23 ноември 2023 г., Ryanair/Комисия, C-210/21 P, EU:C:2023:908, т. 105 и цитираната съдебна практика).

190 Следователно първото основание трябва да се отхвърли в своята цялост.

2. По второто основание: нарушение на член 101 ДФЕС и непълнота на мотивите относно квалифицирането на обмена на информация онлайн като „ограничение с оглед на целта“

191 С второто си основание жалбоподателите оспорват квалифицирането на обмена на информация като „ограничение с оглед на целта“. Това основание се състои от две части. В първата част се твърди, че Комисията не е изпълнила задължението си по член 101 ДФЕС да докаже, че обменът на информация онлайн ограничава конкуренцията с оглед на целта. Във втората част се твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като е заключила, че легитимното обяснение на дадено поведение и благоприятните за конкуренцията последици са ирелевантни съгласно член 101, параграф 1 ДФЕС.

а) Предварителни бележки

192 Следва да се приеме, че антиконкурентна цел има обменът на информация, който може да премахне несигурността в съзнанието на заинтересованите лица относно датата, обхвата и начините на адаптация на пазарното поведение, която съответните предприятия трябва да осъществят (вж. решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 122 и цитираната съдебна практика).

193 Така от съдебната практика следва, че предоставянето на чувствителна търговска информация, като например информация за цените, за търсенето и предлагането, включително за бъдещите цени или бъдещото търсене и предлагане, позволява да се намали несигурността относно поведението на конкурентите на пазара, да се създадат условия на конкуренция, които не съответстват на нормалните пазарни условия, и

следователно води до съгласувана практика, която има за цел да ограничи конкуренцията по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС (решение от 29 септември 2021 г., Nippon Chemi-Con Corporation/Комисия, T-363/18, EU:T:2021:638, т. 195 (непубликувано).

194 Следва да се припомни, че за да попадне в обхвата на принципната забрана по член 101, параграф 1 ДФЕС, тайното договаряне трябва да има „за цел или резултат“ предотвратяване, ограничаване или същественото нарушаване на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар (решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 62).

195 Следователно в тази разпоредба, както е тълкувана от Съда, се прави ясно разграничение между понятието „ограничение с оглед на целта“ и понятието „ограничение с оглед на резултата“, като за всяко от тези понятия се прилагат различни правила на доказване (решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 63).

196 Така не е необходимо нито да се изследва, нито a fortiori да се доказва какви последици имат за конкуренцията практиките, определени като „ограничения с оглед на целта“, за да бъдат квалифицирани като „ограничаване на конкуренцията“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, тъй като опитът показва, че подобни действия водят до намаляване на производството и увеличаване на цените, при което се стига до лошо разпределяне на ресурсите в ущърб по-специално на потребителите. Относно такива практики се изисква само да се докаже, че те действително попадат в обхвата на квалификацията „ограничение с оглед на целта“, като при това следва да се има предвид, че за тази цел не са достатъчни неподкрепени с доказателства твърдения (решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 64 и 65).

197 Когато обаче не е установена антиконкурентната цел на споразумение, решение на сдружение на предприятия или съгласувана практика, следва да се разгледа резултатът от тях, за да се докаже, че всъщност конкуренцията е била в значителна степен предотвратена, ограничена или нарушена (решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 66).

198 От практиката на Съда следва, че понятието „ограничаване на конкуренцията с оглед на целта“ трябва да се тълкува стриктно и може да се прилага единствено по отношение на някои видове тайни договаряния между предприятия, които — сами по себе си и предвид целите, към които се стремят, и икономическия и правния контекст, в който се вписват — разкриват вреда за конкуренцията в достатъчна степен, за да може да се приеме, че не е необходимо да се разглежда резултатът от тях, при положение че определени форми на съгласуване между предприятията могат по самото си естество да се разглеждат като увреждащи доброто функциониране на нормалната конкуренция. При преценката на този контекст следва да се вземат предвид естеството на засегнатите стоки или услуги, както и реалните условия на функционирането и структурата на съответния пазар или пазари (решение от 30 януари 2020 г., Generics (UK) и др., C-307/18, EU:C:2020:52, т. 67 и 68).

б) По първата част от второто основание: липсата на доказателства за съществуването на ограничение с оглед на целта

199 В съображения 394—454 от обжалваното решение Комисията разглежда дали поведението, в което се упреква Credit Suisse, разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да може да се счита за ограничение на конкуренцията с оглед на целта. В съображение 394

от обжалваното решение тя припомня, че съгласно съдебната практика за тази цел следва да се вземат предвид по-специално неговото съдържание, цели, както и икономическият и правният контекст, в който се вписва.

200 Най-напред, що се отнася до съдържанието на това поведение, в обжалваното решение Комисията отбелязва, че участващите финансови брокери са осъществявали многократен и широк обмен на информация, чрез който са си разкривали чувствителна, текуща или ориентирана към бъдещето, информация относно поверителни аспекти от своето пазарно поведение, като например информация за текущи нареждания на клиенти, открити рискови позиции, спредове в котировките и текущи или планирани търговски дейности (съображение 394 от обжалваното решение). Освен това тя приема, че потокът от обменена информация е позволил на участващите предприятия да получат пълна представа за това какво техните конкуренти правят или не правят, когато действително търгуват на пазара, и е спомогнал за намаляване на несигурността между участващите предприятия по отношение на времето, обхвата и подробностите на предвижданото пазарно поведение и потенциалната ориентация на съответните обменни валутни курсове. Комисията стига до извода, че този обмен надхвърля рамките на обмен на обществено достъпна информация и че не е обоснован от целта на финансовите брокери да търгуват помежду си като контрагенти (съображения 396 и 397 от обжалваното решение).

201 По-нататък, Комисията приема, че предвид естеството, честотата и степента на раздробяване на информацията, обменена в разглежданата чат стая, целта на обмена е била да се намали нормална пазарна несигурност за участващите предприятия на спот валутния пазар, за да се намалят рисковете и да се подпомогнат тези предприятия при вземането на решения за определяне на цените. Така според Комисията непрекъснатият обмен на чувствителна търговска информация е дал възможност на участващите предприятия да избегнат основаната на качества конкуренция, що се отнася до ключовите параметри на конкуренцията (цена и управление на риска). Освен това този постоянен обмен на информация в разглежданата чат стая довел до асиметрия на информацията между участващите предприятия и техните неучастващи конкуренти в полза на първите (съображения 398—401 от обжалваното решение).

202 Накрая, що се отнася до икономическия и правния контекст, в обжалваното решение Комисията отбелязва динамичния и ликвиден характер на пазара на спот сделките с чуждестранна валута. Тя счита, че поради този контекст много честият и подробен обмен на чувствителна търговска информация, който се е осъществявал, докато участващите предприятия са били активни на пазара, е допринесъл пряко за увеличаване на прозрачността и за намаляване на несигурността, присъща на конкурентната среда (съображения 402 и 403 от обжалваното решение).

203 От това Комисията заключава, че общата преценка на разглеждания обмен на информация с оглед на обективно преследваните цели и на икономическия и правния контекст, в който е извършено това поведение, разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да се приеме, че обменът на чувствителна търговска, текуща или ориентирана към бъдещето, информация, може да се счита за ограничаващ конкуренцията с оглед на целта по смисъла на член 101 ДФЕС, що се отнася до спот търговията с валути на държавите от Г-10 (съображения 404 и 405 от обжалваното решение).

204 В рамките на първата част от второто основание жалбоподателите по същество упрекват Комисията, че неправилно е приела, че разглежданият обмен на информация разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да попадне в обхвата на посочената квалификация. В подкрепа на тази първа част те изтъкват по същество четири оплаквания. С първото оплакване те поддържат, че твърденията на Комисията, че разглежданият обмен на информация е имал за цел да ограничи конкуренцията, се основават на неточни фактически предположения, които тя не е проверила. С второто оплакване те изтъкват, че тези твърдения не са правдоподобни с оглед на контекста на съответния пазар. С третото оплакване те твърдят, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като се е основала безкритично на правната квалификация на поведението, която се съдържа в доказателствата, предоставени за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, и в заявленията за постигане на споразумение. С четвъртото оплакване те твърдят, че Комисията не може да се позовава на опита си в областта на обмена на информация в друг пазарен контекст или по други финансови дела, за да облекчи доказателствената тежест, която носи, а именно да установи, че обменът на информация в разглежданата чат стая е ограничил конкуренцията с оглед на целта.

205 Второто оплакване следва да бъде анализирано на първо място.

1) По второто оплакване: Комисията е допуснала грешки в преценката си относно контекста на съответния пазар

206 По същество жалбоподателите заявяват, че Комисията неправилно е преценила фактическия и правния контекст на спот валутния пазар и дори не го е взела предвид при преценката на целта на поведението, в което се упреква Credit Suisse. Те твърдят, че Комисията не е преценила правилно или не е взела предвид елементите на посочения пазар, свързани със: i) неговата прозрачност, ii) неговата структура и iii) ролята на действащите на този пазар финансови брокери.

207 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

i) По прозрачността на спот валутния пазар

208 Първата критика, изтъкната от жалбоподателите, се отнася до прозрачния характер на съответния пазар. Според тях през периода на твърдяното нарушение спот валутният пазар се е характеризирал с ограничена прозрачност. Жалбоподателите не оспорват, че електронните платформи са увеличили значително прозрачността на пазара. Въпреки това те определят валутния пазар като относително непрозрачен. Всъщност според жалбоподателите сделките се извършват на множество платформи и не съществува централизирана система за отчитане в реално време на сделките на спот валутния пазар.

209 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите. Комисията твърди, като се позовава по-специално на съображения 12—16 от обжалваното решение, че с оглед на развитието на електронните системи за търговия, базирани на екрани, които са направили цените (включително най-добрите налични цени „купува“ и „продава“) в реално време и съответните търгувани обеми достъпни на електронните платформи за почти всички участници на пазара и които постоянно се актуализират, спот валутният пазар трябвало да се счита за прозрачен към момента на настъпване на твърдените факти.

210 Както посочва Комисията в своята писмена защита, от съображения 7, 14, 53 и 402 от обжалваното решение е видно, че при разглеждането на икономическия контекст, в който се вписва обменът на информация в разглежданата чат стая, Комисията приема, че пазарът на спот търговията с чуждестранна валута е широк пазар по естеството си прозрачен, динамичен и много ликвиден. Именно в светлината на тези фактори, които са присъщи за пазара на спот сделките с чуждестранна валута, в съображения 404 и 405 от обжалваното решение Комисията прави извода, че обменът на информация представлява ограничаване на конкуренцията с оглед на целта.

211 В това отношение следва да се отбележи, че съгласно материалите по преписката прозрачността на съответния пазар се определя като способността на участниците на този пазар да получават информация за процеса на търговия, като например цената, обема на нарежданията, обема на сделките, риска и самоличността на финансовия брокер. Прозрачността се отнася до информацията, налична на етапа преди сключването на сделката, както и до тази, налична на етапа след сключването на сделката, и зависи основно от желанието на участниците и способността на фондовата борсата да показват публично нарежданията за покупка и продажба.

212 Така съгласно материалите по преписката следва да се направи разграничение на спот валутния пазар на ниво „interdealer“ (вж. т. 24 по-горе), характеризиращо се със своята хибридна структура, между два търговски канала, а именно директен (двустранен) канал и канал на брокерите, като се има предвид, че прозрачността се различава в зависимост от използвания търговски канал. По-конкретно, в контекста на директен (двустранен) търговски канал, какъвто е настоящият случай, търговията не е анонимизирана и цената, както и обемът на сделките се пазят в тайна от страните по сделката.

213 Без съмнение, развитието на електронните системи за търговия, базирани на екрани, значително е увеличило прозрачността на съответния пазар към момента на настъпване на фактите. Въпреки това, противно на твърденията на Комисията, изводът за прозрачния му характер, съдържащ се в съображение 14 от обжалваното решение, не може да бъде надлежно основан единствено върху факта, че цените и обемите били достъпни на електронните платформи.

214 Всъщност в писмените си изявления пред Общия съд и в съдебното заседание самата Комисия признава, че условия, различни от тези, свързани с цената в реално време и съответните обеми на търговия, не са били достъпни за всички участници на пазара. По-конкретно, тя уточнява, че поради липсата на достъп до информацията, с която разполагат другите финансови брокери, на пазара продължава да съществува известна степен на несигурност по отношение на дейностите, позициите, интересите и търговските намерения на крайните клиенти и на конкурентните финансови брокери.

215 Информацията, на която се позовава Комисията в писмените си изявления и в съдебното заседание, за да направи извод, за съществуването на известна степен на несигурност на пазара, е именно тази, чиято липса на притежаване от финансовите брокери позволява да се определи дали спот валутният пазар е прозрачен или не по смисъла на припомнените в точки 211 и 212 по-горе критерии.

216 В по-общ план, доколкото между страните няма спор относно факта, че спот валутният пазар е по принцип асиметричен, както и относно важността на ролята на информацията на посочения пазар, Комисията не може основателно да твърди, че спот валутният пазар

трябва да се счита за прозрачен към момента на настъпване на фактите. Всъщност на един прозрачен пазар информацията е незабавно (и безплатно) достъпна за всички участници на пазара, което, както признава Комисията, не е така на спот валутния пазар предвид наличието на няколко вида информация.

217 Ето защо следва да се приеме, че Комисията е допуснала грешка в преценката, като в съображение 14 от обжалваното решение е приела, че спот валутният пазар е бил прозрачен към момента на настъпване на фактите. Следователно трябва да се анализира дали тази преценка би могла да окаже влияние, както твърдят жалбоподателите, върху квалифицирането на разглеждания обмен на информация като „ограничение с оглед на целта“, тъй като прозрачността на този пазар е един от факторите, които Комисията е взела предвид, за да стигне до такава квалификация в съображения 404 и 405 от обжалваното решение (вж. т. 210 по-горе).

ii) По структурата на съответния пазар

218 Втората критика на жалбоподателите е, че Комисията не е преценила правилно структурата на съответния пазар, която се характеризирала с неговата концентрация. По същество те считат, че при такъв фрагментиран пазар, на който въпросните финансови брокери притежават минимални пазарни дялове, би било съмнително дали тези финансови брокери биха могли да създадат значителна информационна асиметрия в ущърб на другите участници на пазара. Следователно тези минимални пазарни дялове хвърляли съмнение върху твърдяната антиконкурентна цел на разглеждания обмен на информация. Накрая, те упрекват Комисията, че не е разяснила защо пазарните дялове не са релевантни в настоящия случай.

219 Комисията оспорва тази критика на жалбоподателите.

220 В това отношение, макар да е вярно, че структурата на пазара, характеризираща се със степента на неговата концентрация, е релевантен фактор, за да се прецени дали обменът на информация ограничава конкуренцията „с оглед на целта“ (вж. в този смисъл решение от 4 юни 2009 г., T-Mobile Netherlands и др., C-8/08, EU:C:2009:343, т. 34), единственият общ принцип, възприет относно структурата на пазара, е, че предлагането не трябва да бъде разпокъсано (решение от 2 октомври 2003 г., Thyssen Stahl/Комисия, C-194/99 P, EU:C:2003:527, т. 86).

221 При все това, макар първоначално Съдът да е могъл да вземе предвид олигополистичния или разпокъсания характер на пазара, на който се е осъществил обмен на чувствителна търговска информация, от решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh Fruit Europe/Комисия (C-286/13 P, EU:C:2015:184) е видно по-специално, че съдът на Европейския съюз може да признае антиконкурентната цел на такъв обмен, дори при липсата на олигополна концентрация на пазара (вж. решение от 14 март 2013 г., Dole Food и Dole Germany/Комисия, T-588/08, EU:T:2013:130, т. 341 и цитираната съдебна практика).

222 При това положение следва да се констатира, че като се има предвид, че конкурентното право се отнася до дейността на предприятията (решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 59), не могат да бъдат подкрепени жалбоподателите, когато се позовават, както потвърждават в съдебното заседание, на разпокъсания характер на спот валутния пазар въз основа на пазарните дялове на финансовите брокери, които са наети от

банките, участващи в спорното нарушение. Във всички случаи, както става ясно от материалите по преписката, те не са доказали пазарните дялове на посочените банки за дейността „trading vocal“, до която се ограничава анализът на разглеждания обмен на информация (вж. т. 16 по-горе).

223 Следва също така да се отбележи, че в съображения 28 и следващите и в съображение 402 от обжалваното решение, без обаче да се произнася по степента на концентрация с оглед на пазарните дялове на участниците в спорното нарушение, Комисията е взела предвид структурата и особеностите на съответния пазар, които се характеризират с ролята на маркет-мейкърите, участващи в онлайн обмена на информация. Ролята на маркет-мейкърите на посочения пазар обаче, която не се оспорва от жалбоподателите, включва значителни финансови ангажименти, които не биха могли да бъдат поети от голям брой участници, като по този начин се изключва застъпената от жалбоподателите хипотеза, че спот валутният пазар е бил разпокъсан.

224 Впрочем Общият съд вече е приел, а Съдът го е потвърдил, че обменът на информация придобива особена чувствителност от гледна точка на конкуренцията, когато тя се развива между финансови брокери, които действат като маркет-мейкъри, предвид важната роля, която имат на пазара, и по-конкретно предвид факта, че на този пазар те действат на обща и постоянна основа и следователно сключват по-голям брой сделки от другите участници на пазара (решение от 24 септември 2019 г., HSBC Holdings и др./Комисия, T-105/17, EU:T:2019:675, т. 145, потвърдено по този въпрос с решение от 12 януари 2023 г., HSBC Holdings и др./Комисия, C-883/19 P, EU:C:2023:11, т. 195). При това положение от гледна точка на зачитането на конкуренцията на пазара, би било още по-важно те да определят самостоятелно своите стратегии, и по-конкретно своите цени.

225 Следователно критиката на жалбоподателите, че Комисията не е взела предвид структурата на пазара, която се характеризира с неговата фрагментирана концентрация, следва да се отхвърли.

iii) По двойната роля на финансовите брокери

226 Третата критика на жалбоподателите е, че при преценката на разглеждания икономически и правен контекст Комисията не е взела предвид характеристиката на спот валутния пазар, според която финансовите брокери взаимодействали по всяко време в двойната роля на конкурент и контрагент. Според жалбоподателите, макар да е вярно, че намаляването на несигурността в резултат на обмена на информация действително може да служи като абсолютен критерий за нарушение „с оглед на целта“ на пазари, на които всяко разкриване на чувствителна търговска информация между конкуренти създава условия, които не съответстват на нормалните пазарни условия, то не може да служи като абсолютен критерий, когато нормалните пазарни условия налагат редовен обмен на чувствителна търговска информация между участниците, които действат едновременно вертикално и хоризонтално.

227 Комисията оспорва тази критика на жалбоподателите.

228 В това отношение е вярно, че на спот валутния пазар по принцип финансовите брокери действат както като контрагенти, като сключват сделки помежду си, така и като конкуренти по отношение на потенциални клиенти. В отговор на процесуално-организационно действие, разпоредено от Общия съд, жалбоподателите

посочват по същество, че макар и да е трудно да се направи формално разграничение между двете роли, ясен момент, в който двама финансови брокери се конкурират, е когато те се стремят да сключат сделка с един и същ клиент по едно и също време.

229 Въпреки това, освен факта, че твърдяната от жалбоподателите двойна роля на финансовите брокери не е налице за една и съща сделка, а с оглед на две отделни сделки, очертаването на обхвата на преценката на законосъобразността на обмена на информация, както следва от съображения 158 и 467 от обжалваното решение, което изключва обмена на информация, който финансовите брокери осъществяват в рамките на обичайната си дейност, когато проучват възможностите за търговия помежду си, по принцип не допуска критиката на жалбоподателите, припомнена в точка 226 по-горе.

230 При това положение следва да се отхвърли като неоснователна критиката на жалбоподателите, че Комисията не е взела предвид характеристиката на спот валутния пазар, свързана с двойната роля на финансовите брокери.

231 От всичко изложено дотук следва, че второто оплакване е основателно, доколкото е изведено от грешката, която Комисията е допуснала, като в съображение 14 от обжалваното решение е приела, че спот валутният пазар е прозрачен към момента на настъпване на фактите и трябва да се отхвърли в останалата му част. В рамките на първото оплакване следва да се анализира дали тази преценка би могла да окаже влияние, както твърдят жалбоподателите, върху квалифицирането на разглеждания обмен на информация като „ограничение с оглед на целта“.

2) По първото оплакване, изведено от това, че заключението на Комисията, съгласно което разглежданият обмен на информация има за цел да ограничи конкуренцията, се основавало на неточни и непроверени фактически предположения

232 Жалбоподателите твърдят, че Комисията не е изпълнила задължението си да докаже, че от вида на обменената информация и от характеристиките на съответния пазар може да се направи извод, че обменът на информация в разглежданата чат стая е имал антиконкурентна цел. Те считат, че Комисията не е доказала, че обменът на информация е позволил подпомагането на финансовите брокери при вземането на ежедневните им решения за определяне на цените и експертно управление на риска. Те изтъкват, че Комисията не е доказала и хипотезата си, че поведението на участващите финансови брокери е имало за цел да създаде значителна информационна асиметрия спрямо останалата част от пазара. На спот валутния пазар обаче финансовите брокери били насърчавани да споделят информация, за да бъдат насочвани в търговската си дейност и да я предават на своите клиенти. Във всички случаи по-голямата част от информацията, свързана с нарежданията на финансовия брокер на Credit Suisse, не била споделена в разглежданата чат стая.

233 Жалбоподателите твърдят също, че посочените в обжалваното решение обсъждания, според които обменената информация позволявала на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, да изчакат, преди да поемат къса позиция, противоречели на факта, че маркет-мейкърите трябвало, съгласно текста на обжалваното решение, „да са готови да търгуват с всяко лице, което се нуждае от чуждестранна валута, по всяко време“. Те считат, че повечето, дори всички, обсъждания, свързани с посочените в обжалваното

решение спредове в котировките, не се отнасят до никакви данни за евентуално сключени споразумения относно спредовете в котировките и са се състояли абстрактно, дори след като вече е била предоставена котировка за спреда.

234 За да се отговори на доводите на жалбоподателите, следва да се анализира дали различните видове обмен на информация, посочени в обжалваното решение, разкриват достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да обосноват квалифицирането им като „ограничение с оглед на целта“.

i) По обмена на информация, свързана с спредовете в котировките („bid-ask spreads“)

235 Що се отнася до обмена на информация относно спредовете в котировките („bid-ask spreads“), чието тълкуване е направено в съображения 245—251 от обжалваното решение, в съображения 394—404 от посоченото решение Комисията обосновава квалифицирането му като „ограничение с оглед на целта“ с мотива, че то допринася за премахване на несигурността, присъща на съответния пазар, що се отнася до цените, като по този начин увеличава прозрачността по отношение на по-високите спредове в котировките, които тези финансови брокери биха могли да предложат. Така подобен обмен е могъл да повлияе на цените, които същите тези финансови брокери предлагат на клиентите, като намалява риска, свързан с обмена на валута, в тяхна полза.

236 В това отношение следва да се отбележи, без това да се оспорва от жалбоподателите, че спредовете в котировките представляват компонент на крайната цена, заплащана от клиентите, доколкото се прилагат върху средната стойност между цена „купува“ и цена „продава“ за обмен на конкретна валутна двойка и от които зависи компенсацията, която финансовият брокер получава за непосредствеността на предоставяната услуга, както и за риска, който впоследствие поема, имайки дадена валута в своя портфейл (вж. т. 20 по-горе и съображения 48 и 239 от обжалваното решение). На спот валутния пазар обаче способността на банките да оценят рисковете си, свързани с определянето на цените, е един от основните параметри на конкуренцията, което жалбоподателите също не оспорват.

237 Така обменът на обществено недостъпна и точна информация, в случая относно компонент на цената, трябва да се разглежда като позволяващ да се намали нормалната несигурност, присъща на съответния пазар по отношение на определянето на цените на този пазар, да се създаде информационна асиметрия в полза само на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, и следователно разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията. Такава констатация обаче е достатъчна, за да се приеме, че този обмен влече ограничаване на конкуренцията с оглед на целта по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС (решение от 12 януари 2023 г., HSBC Holdings и др./Комисия, C-883/19 P, EU:C:2023:11, т. 204).

238 Нито един от доводите на жалбоподателите не може да обори горното заключение.

239 Най-напред, следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателите, че по същество обменът на информация относно спредовете в котировките не представлява „ограничение с оглед на целта“ предвид липсата на данни за евентуално сключени споразумения относно тези спредове. Без съмнение, от обмена на информация относно спредовете в котировките, който се е състоял в разглежданата чат стая, не е видно, че финансовите брокери са се споразумели да прилагат съгласувано определено ниво на спредове спрямо конкретна валутна двойка. Това обаче не променя обстоятелството, че като съобщават на своите

конкуренти поверителна и стратегическа информация относно подходящото ниво на спредовете в котировките за конкретна валутна двойка или тези, които току-що са приложили, участващите в разглежданата чат стая финансови брокери са разкрили поведение, което могат да възприемат на пазара, като по този начин са намалили несигурността в съзнанието на участниците в обмена на информация по смисъла на посочената в точка 47 по-горе съдебна практика.

240 По-нататък, що се отнася до довода на жалбоподателите, че по същество, предвид определянето на крайната цена, която служителите от отдел продажби на една банка предлагат на клиентите, не било логично, от гледна точка на финансовите брокери, които били рационални участници, да се възприеме поведението, изразяващо се в котиране на възможно най-големия спред, следва да се констатира, че елементите, свързани с волята на финансовите брокери да ограничат конкуренцията или с икономическия им интерес да го направят, обикновено имат ограничено значение за квалифицирането на поведението като „ограничение с оглед на целта“ (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 7 януари 2004 г., Aalborg Portland и др./Комисия, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P и C-219/00 P, EU:C:2004:6, т. 335).

241 От гореизложеното следва, че Комисията правилно е приела, че обменът на информация относно спредовете в котировките, който се е осъществил в разглежданата чат стая, допринася за квалифицирането на разглежданите деяния в тяхната цялост като „ограничение с оглед на целта“.

ii) По обмена на информация относно нарежданията на клиентите

242 Що се отнася до обмена на информация относно нарежданията на клиентите, а именно „условните“ нареждания (съображения 183—195 от обжалваното решение), нарежданията, изпълнявани при „фиксинга“ (съображения 206—213 от обжалваното решение), и „незабавните“ нареждания (съображения 223—228 от обжалваното решение), Комисията обосновава в съображения 394—404 във връзка със съображения 171—173 от обжалваното решение, квалифицирането му като „ограничение с оглед на целта“ с мотива, че предвид неговото естество, честота и степен на раздробяване обменът е премахнал несигурността, свързана със спот валутния пазар, и е увеличил прозрачността относно търговските стратегии на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, доколкото споделянето на информация, свързана с насоката на пазара или с нивата, на които пазарът проявява съпротива, би могло да позволи на финансовия брокер да се позиционира по-добре, за да реализира печалба или да избегне загуба. Така този обмен е информирал финансовите брокери, по-специално, за тенденциите в цените, като е намалил несигурността относно рисковете, присъщи на определянето им (например, като е довел до намаляване на очакваните загуби), въпреки че цената е един от параметрите на конкуренцията на спот валутния пазар, който участващите банки е трябвало да определят самостоятелно.

243 В това отношение следва да се припомни, както става ясно от материалите по преписката, че информацията относно нарежданията на клиентите, е публично недостъпна, известна само на страните по сделката, а именно финансовия брокер и клиента, и представлява важна информация, за да може финансовият брокер, сключил сделката, да формира собствено мнение относно движението на обменните валутни курсове или да определи търговската си стратегия. Все пак обменът на такава информация е в състояние да намали несигурността, присъща на съответния пазар, като позволи на маркет-мейкърите да не

определят самостоятелно, от една страна, стратегията си относно конкретните валутни двойки, за които разполагат с поверителна и подробна информация, и от друга страна, поведението си на пазара, като по този начин им позволява да реализират печалба или да избегнат загубите, които могат да произтекат от развитието на пазара.

244 Следователно гореспоменатият обмен на информация трябва да се разглежда по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 237 по-горе, като разкриващ достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да бъде квалифициран като „ограничение с оглед на целта“.

245 Подобен извод не може да бъде оборен от твърдението на жалбоподателите, че е налице противоречие между извода, изведен от обмена, съдържащ се в съображение 193 от обжалваното решение, а именно че обменената информация позволила на участващите финансови брокери да изчакат, преди да поемат къса позиция в портфейла си (за да увеличат максимално шансовете си за реализиране на печалба), и този в съображение 21 от посоченото решение, а именно че маркет-мейкърите трябвало „да са готови да търгуват с всяко лице, което се нуждае от чуждестранна валута, по всяко време“. Всъщност, доколкото целта на финансовите брокери е да реализират печалба и да ограничат загубите си, не би било логично финансовите брокери да действат срещу собствените си търговски интереси по единствената причина, че по принцип трябва да са готови да търгуват по всяко време. Следователно от това не може да се направи извод, че финансовите брокери са заемали позиции единствено въз основа на входящи нареждания от клиенти, за да се изключи квалифицирането на обмена на информация относно нарежданията на клиенти, като „ограничение с оглед на целта“.

246 От изложеното по-горе следва, че Комисията правилно е приела, че обменът на информация относно нарежданията на клиенти, посочен в точка 242 по-горе, е допринесъл за квалифицирането на разглежданите действия в тяхната цялост като „ограничение с оглед на целта“.

iii) По обмена на информация относно откритите рискови позиции

247 Що се отнася до обмена на информация относно откритите рискови позиции, чието тълкуване от Комисията е изложено в съображения 234—238 от обжалваното решение, Комисията обосновава в съображения 394—404 от това решение, квалифицирането му като „ограничение с оглед на целта“ с мотива, че споделянето на тази информация е позволило на финансовите брокери да имат по-голяма сигурност относно съответните търговски намерения, що се отнася до потенциалното си поведение на хеджиране („hedging conduct“), и следователно е премахнало несигурността относно потенциалното развитие на конкретните обменни курсове, като по този начин е предоставило на участващите финансови брокери предимство спрямо другите пазарни участници и ги е подпомогнало в експертното управление на техните рискове, по отношение на което те се конкурират.

248 В това отношение, при липсата на конкретни доводи, изтъкнати от жалбоподателите срещу квалифицирането на обмена на информация относно откритите рискови позиции като „ограничение с оглед на целта“, е достатъчно да се констатира, подобно на обжалваното решение, че обменът на тази информация, като се уточнява конкретната валута и стратегията, състояща се във въздържане от закриване на позицията или изчакване преди закриването ѝ, трябва да се счита, че е в състояние да премахне несигурността, присъща на функционирането на спот валутния пазар.

249 От това следва, че такъв обмен на информация, който по принцип противоречи на изискването за самостоятелност, залегнало в член 101, параграф 1 ДФЕС, разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да бъде квалифициран като „ограничение с оглед на целта“ по смисъла на цитираната в точка 237 по-горе съдебна практика.

250 От изложеното следва, че Комисията правилно е приела, че обменът на информация относно откритите рискови позиции, е допринесъл за квалифицирането на разглежданите действия в тяхната цялост като „ограничение с оглед на целта“.

iv) По обмена на информация относно актуални или прогностични търговски дейности

251 Що се отнася до обмена на информация относно актуални или прогностични търговски дейности, чието тълкуване от Комисията е изложено в съображения 258—285 от обжалваното решение, Комисията обосновава в съображения 394—404 от това решение квалифицирането му като „ограничение с оглед на целта“ с мотива, че този обмен е премахнал някои несигурности, присъщи на спот валутния пазар, и е увеличил нивото на прозрачност на този пазар, като е предоставил на участниците в разглежданата чат стая поглед върху актуалното поведение на техните конкуренти, създавайки по този начин информационна асиметрия между участващите в разглежданата чат стая финансови брокери и другите пазарни участници. Така първите били подпомогнати, що се отнася до оценката на техните рискове, свързани с изготвянето на собствените им търговски стратегии, и по-специално на тези, свързани с цените.

252 В това отношение следва да се констатира, че споделянето на информация относно подробностите за извършените от финансовите брокери сделки и споделянето на съвети или на мнения относно начините за търговия като разглежданите в настоящото производство позволяват на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, от една страна, да придобият специфични познания, за да могат да предвиждат по-добре движенията на пазара, и от друга страна, да адаптират впоследствие своите търговски стратегии.

253 Подобен обмен на информация обаче явно противоречи на изискването за самостоятелност, което трябва да характеризира поведението на маркет-мейкърите на съответния пазар в една ефективна система на конкуренция. Всъщност този обмен премахва несигурността в съзнанието им относно основните параметри на конкуренцията на посочения пазар, а именно цените и експертното управление на риска. Така, този обмен може да увеличи прозрачността на спот валутния пазар в полза на финансовите брокери, участващи в разглежданата чат стая, и в ущърб на другите участници на пазара. Следователно той разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията, за да бъде квалифициран като „ограничение с оглед на целта“ по смисъла на цитираната в точка 237 по-горе съдебна практика.

254 От гореизложеното следва, че обменът на информация относно спредовете в котировките, нарежданията на клиентите, откритите рискови позиции и актуалните и прогностичните търговски дейности, анализиран в обжалваното решение, разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията. Следователно Комисията правилно го е квалифицирала като „ограничение с оглед на целта“.

255 Противно на твърденията на жалбоподателите, обстоятелството, че финансовият брокер на Credit Suisse не е споделил по-голямата част от информацията относно офертите си, е без значение за вредния характер на поведението, в което е упрекната тази банка. В това отношение е достатъчно да се констатира, че преценката дали дадено поведение разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията не се основава на нормативно установен количествен праг на споделяната с конкурентите информация.

256 При тези обстоятелства, независимо от грешката в преценката на Комисията относно прозрачния характер на спот валутния пазар, следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателите, целящи да опровергаят квалификацията на разглеждания обмен на информация като „ограничение с оглед на целта“.

257 От гореизложеното следва, че първото оплакване трябва да се отхвърли.

3) По третото оплакване: Комисията е допуснала грешки, като се е основала на правната квалификация на разглеждания обмен на информация, представена в доказателствата, предоставени за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, и в заявленията за постигане на споразумение

258 В съображения 394—404 от обжалваното решение във връзка със съображения 170—285, в подкрепа на констатацията за наличие на ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ Комисията се основава на доказателствата от времето на настъпване на фактите, предоставени ѝ от други банки, участващи в спорното нарушение, а именно многобройни транскрипции на случаи на обмен на информация, осъществени в разглежданата чат стая, като се позовава неколкократно, що се отнася до техния обхват — на изявленията на тези банки, направени по-специално в рамките на заявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер.

259 Жалбоподателите упрекват Комисията, че „безкритично“ се основава на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер и заявленията за постигане на споразумение. Що се отнася до тези изявления, жалбоподателите изтъкват тяхната слаба доказателствена стойност, временния им характер и тяхната неоснователност, като уточняват, че всички страни, постигнали споразумение, са изразили съмненията си относно разбирането на Комисията за съответния пазар и целта на спорното поведение. Жалбоподателите заключават, че Комисията се основава на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, когато те подкрепят нейното тълкуване на фактите.

260 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

261 Най-напред следва да се отбележи, че макар в рамките на настоящите доводи жалбоподателите да цитират пасажи от заявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер и от заявленията за постигане на споразумение, както потвърждават в съдебното заседание, те по никакъв начин не оспорват конкретно факта, че Комисията се е основала на заявленията за постигане на споразумение.

262 При това положение, доколкото страните спорят относно доказателствената стойност на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, и тяхното вземане предвид от Комисията като доказателство, което може да потвърди наличието на нарушението, в което се упрека Credit Suisse, следва да се припомни, че съгласно

постоянната съдебна практика нито една разпоредба и нито един основен принцип на правото на Съюза не забраняват на Комисията да се позове по отношение на дадено предприятие на изявленията на другите обвинени предприятия. В противен случай тежестта за доказване на противоречащото на членове 101 и 102 ДФЕС поведение, която пада върху Комисията, би била прекалено голяма и несъвместима с възложената ѝ с Договора за ЕС задача да следи за правилното прилагане на посочените разпоредби (вж. решение от 8 септември 2016 г., Goldfish и др./Комисия, T-54/14, EU:T:2016:455, т. 96 и цитираната съдебна практика).

263 По-конкретно следва да се приеме, че когато дадено лице признава извършването на нарушение и съответно потвърждава съществуването на факти, надхвърлящи тези, за чието съществуване може да се направи извод непосредствено от въпросните документи, това a priori означава — при липсата на особени обстоятелства, показващи противното — че това лице е взело решение да каже истината. Така изявленията, които не са в интерес на техния автор, трябва по принцип да се разглеждат като особено надеждни доказателства, освен ако не са били подкрепени с други доказателства (вж. в този смисъл решение от 8 септември 2016 г., Goldfish и др./Комисия, T-54/14, EU:T:2016:455, т. 98—100 и цитираната съдебна практика).

264 Освен това, когато при установяване на нарушение на правото на конкуренцията Комисията се основава на писмени доказателства, съответните предприятия са длъжни не само да представят правдоподобна алтернатива на становището на Комисията, но и действително да изтъкнат недостатъчните доказателства, приети в обжалваното решение с цел установяване наличието на нарушението (вж. решение от 16 юни 2015 г., FSL и др./Комисия, T-655/11, EU:T:2015:383, т. 181 и цитираната съдебна практика).

265 В това отношение е важно да се отбележи, че в рамките на доводите си, от една страна, жалбоподателите не оспорват автентичността на изявленията, направени в рамките на заявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, и от друга страна, те не доказват наличието на особени обстоятелства, които да сочат, че подателите на заявления за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер не са взели решение да кажат истината по смисъла на цитираната в точка 263 по-горе съдебна практика.

266 Що се отнася по-конкретно до пасажите от изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, които Комисията не била взела предвид, въпреки че били в противоречие с нейното тълкуване на фактите, жалбоподателите се позовават на документите, представени от други две банки, участващи в спорното нарушение. От представените от тях становища става ясно, че по същество тези банки са искали или да предупредят Комисията за твърдените последици за функционирането на спот валутния пазар, които биха настъпили в резултат на квалифицирането на обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая, като „ограничение с оглед на целта“, или да изтъкнат „легитимния“, дори „благоприятен за конкуренцията“ характер на този обмен.

267 Налага се обаче изводът, че посочените по-горе твърдения, на които се позовават жалбоподателите, по същество имат за цел да „обосноват“ разглеждания обмен на информация с неговия твърдян „легитимен“, дори „благоприятен за конкуренцията“ характер, без обаче да предоставят доказателства, позволяващи да се постави под съмнение присъщата му способност да засегне конкуренцията на съответния пазар, за която се твърди, че не е била взета предвид от Комисията.

268 Напротив, от пасажите от изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, посочени в точка 261 по-горе, както и от други пасажи, цитирани в обжалваното решение, чиято фактическа точност не се оспорва от жалбоподателите, е видно, че подателите на заявления за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер са признали, че обменът на информация, осъществен в разглежданата чат стая, е бил от естество да увеличи прозрачността на съответния пазар и в резултат на това да предостави на участниците в тази чат стая предимство спрямо другите участници на пазара.

269 При тези обстоятелства следва да се приеме, че изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, които, както е видно от обжалваното решение, потвърждават доказателствата от времето на настъпване на фактите, предоставени на Комисията от други банки, представляват особено надеждни доказателства по смисъла на цитираната в точка 263 по-горе съдебна практика, които Комисията е могла основателно да вземе предвид като фактически контекст, който ѝ позволява да разгледа целта на спорния обмен.

270 Освен това, както става ясно от обжалваното решение, Комисията е използвала разглежданите изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, за да потвърди собствените си преценки, основани на писмените доказателства, с които разполага. Следователно не може да се приеме твърдението на жалбоподателите, че Комисията не е извършила собствена оценка на фактите.

271 Този извод не може да бъде поставен под съмнение от нито един от изтъкнатите от жалбоподателите доводи.

272 Първо, противоречивите твърдения, съдържащи се в писмените изявления на жалбоподателите, показват, че доводите им са неоснователни. Всъщност жалбоподателите твърдят, първо, че изявленията, направени в рамките на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, имат висока доказателствена стойност, и след това, че доказателствата, предоставени с цел освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, имат ниска доказателствена стойност. Запитани в съдебното заседание относно тези противоречиви твърдения, те посочват, че тази разлика в подхода се дължи на факта, че първото твърдение се отнасяло до принципа, че изявленията, направени в рамките на заявления за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, имали висока доказателствена стойност, докато второто се отнасяло до ниската доказателствена стойност на разглежданите в случая изявления. Това разбиране на доводите на жалбоподателите обаче се опровергава от прочита на писмените им изявления пред Общия съд, които и в двата случая се позовават на съдебната практика, която подчертава високата доказателствена стойност на такива документи.

273 Що се отнася до твърдяната ниска доказателствена стойност на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, която произтичала от решение от 13 юли 2011 г., Kone и др./Комисия (T-151/07, EU:T:2011:365), следва да се отбележи, че този довод на жалбоподателите произтича от неправилен прочит на посоченото решение. Всъщност, противно на твърденията им, в това решение Общият съд се произнася по „съществената добавена стойност“ на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага за целите на намаляването на глобата съгласно Известието относно сътрудничеството, а не по ниската доказателствена стойност като цяло на изявленията за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер.

274 Второ и последно, макар жалбоподателите да твърдят, че фактът, че Комисията се основава на изявленията на банките за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер е обезпокоителен поради сложността на оценката, необходима за определяне на обхвата на разрешения обмен на информация на спот валутния пазар, налага се изводът, че в това отношение те не изтъкват никакво конкретно правно възражение.

275 Следователно третото оплакване трябва да се отхвърли.

4) По четвъртото оплакване, изведено от това, че Комисията не може да се основе на опита си в областта на обмена на информация в друг пазарен контекст или по други финансови дела, за да облекчи доказателствената тежест, която носи

276 Първо, жалбоподателите упрекват Комисията, че е облекчила доказателствената тежест за установяване на факта, че разглежданият обмен на информация ограничава конкуренцията „с оглед на целта“, като се е основала на твърдения си опит в областта на обмена на информация в друг пазарен контекст или по други финансови дела.

277 Второ, жалбоподателите изтъкват, че Комисията е прехвърлила доказателствената тежест върху тях, за да докаже, че твърдяният незаконосъобразен обмен на информация е бил необходим, вместо да провери дали на спот валутния пазар този обмен действително е бил незаконосъобразен и дали е бил сред най-тежките ограничения на конкуренцията.

278 Трето, жалбоподателите твърдят, че квалифицирането като „ограничение с оглед на целта“ може да се възприеме само когато придобитият опит и икономическата теория ясно показват, че дадено поведение по своето естество е част от най-вредните видове антиконкурентно поведение. Все пак общият икономически принцип, според който може да се очаква, че обменът на обществено недостъпна и подробна информация ще навреди по същество и значително на конкуренцията на повечето пазари, не се прилагал за спот валутния пазар.

279 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

280 Първо, що се отнася до твърдението на жалбоподателите относно твърдяното облекчаване на доказателствената тежест, доколкото Комисията се е позовала на твърдения си опит в областта на обмена на информация в друг контекст, за да квалифицира разглеждания обмен на информация като „ограничение с оглед на целта“, достатъчно е да се припомни, че както следва от съображенията, изложени в точки 235—254 по-горе, Комисията правилно е приела, че този обмен на информация може да създаде информационна асиметрия между участващите финансови брокери във вреда на другите участници на пазара и че по този начин той разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията, без това заключение да се основава на опита ѝ на други пазари.

281 Второ, при тези обстоятелства жалбоподателите не могат също да упрекнат Комисията в твърдяно прехвърляне на доказателствената тежест, за да докажат, че обменът на информация бил необходим, нито да твърдят, че Комисията била основала заключението си на целта на посочения обмен във връзка с неговия „по-подробен или уведомителен“ характер. Всъщност от обжалваното решение ясно следва, че Комисията квалифицира обмена на информация като „ограничение с оглед на целта“ поради чувствителния му търговски характер, който смекчава, или дори премахва несигурността на пазара и

следователно засяга самостоятелността на взимането на решения от финансовите брокери на съответния пазар, поради което разкрива достатъчна степен на вредност за конкуренцията.

282 Трето, налага се изводът, от една страна, че в икономическата литература, на която се позовават жалбоподателите в подкрепа на доводите си, обобщени в точка 278 по-горе, по никакъв начин не се споменава хипотезата на спот валутния пазар, за да се подкрепят доводите им.

283 От друга страна, неотдавна Съдът е постановил, че фактът, че в миналото Комисията не е считала, че споразумение, подобно на спорното споразумение, по своята цел представлява ограничаване на конкуренцията, не може да ѝ попречи да направи това в бъдеще (решение от 25 март 2021 г., Lundbeck/Комисия, C-591/16 P, EU:C:2021:243, т. 130).

284 При това положение жалбоподателите не могат надлежно да се позовават на липсата на икономически консенсус, за да оспорят квалифицирането на разглеждания обмен на информация като „ограничение с оглед на целта“. Поради това доводите им, представени в този смисъл, следва да се отхвърлят.

285 От това следва, че четвъртото оплакване трябва да се отхвърли.

5) Заключение по първата част от второто основание

286 От анализа на оплакванията, представени в рамките на първата част от второто основание, е видно, че независимо от грешката на Комисията относно прозрачността на спот валутния пазар (вж. т. 217 по-горе), следва да се отхвърлят доводите на жалбоподателите, с които се цели да се опровергае квалифицирането на разглеждания обмен на информация като „ограничение с оглед на целта“, и следователно, при условие че бъдат разгледани по-нататък доводите, изведени от благоприятните за конкуренцията последици от посочения обмен, следва да се отхвърли първата част от второто основание.

в) По втората част от второто основание, изведено от допуснати от Комисията грешки при анализа на законосъобразния или благоприятния за конкуренцията характер на разглеждания обмен на информация

287 В съображения 464—479 от обжалваното решение Комисията отбелязва, най-напред, че евентуалните благоприятни за конкуренцията последици от дадено поведение могат да бъдат взети предвид в рамките на преценката по член 101, параграф 3 ДФЕС, но Credit Suisse не се е позовало на приложимостта на посочения член в настоящия случай. Във всички случаи, що се отнася до квалифицирането на разглеждания обмен на информация като съпътстващо ограничение, Credit Suisse не е установило, че спот валутният пазар не би могъл да функционира без него, нито пък е доказало каквато и да било благоприятна за конкуренцията последица от този обмен. По-нататък, Комисията разглежда изчерпателно твърденията на Credit Suisse относно благоприятните за конкуренцията последици от разглеждания обмен на информация.

288 В това отношение Комисията припомня, че фактът, че дадено поведение преследва законна цел, не изключва възможността да се приеме, че това поведение има ограничаваща конкуренцията цел. Всъщност, ако обменът на информация можел да намали спредовете в

котировките и да подобри цените, щяла да съществува основна разлика между такъв обмен в рамките на ограничен кръг финансови брокери в чат стая като разглежданата в настоящия случай, и информация, достъпна за всички участници на пазара. Твърдените от жалбоподателите благоприятни за конкуренцията последици от обмена на информация обаче не се прилагали към обмена на информация в затворен кръг, като се има предвид, че разглежданото споделяне на информация щяло да създаде информационна асиметрия, предоставяйки конкурентно предимство само на участниците в разглежданата чат стая. При тези обстоятелства финансовите брокери можели да решат да не намаляват цените, а да увеличат печалбите си, като се има предвид, че бонусите, които получават, са свързани с печалбата, която генерират.

289 Първо, жалбоподателите оспорват тази преценка, като твърдят, че Комисията е приложила неправилна правна уредба, тъй като разгледала техните доводи, свързани с легитимния характер и благоприятните за конкуренцията последици от обмена на информация само с оглед на изчерпателност. Постъпвайки по този начин, тя е приела, че благоприятният за конкуренцията характер на последиците не е от съществено значение за правния анализ на разглеждания обмен на информация. Според тях, ако съгласуваната практика преследва легитимна или благоприятна за конкуренцията цел, тя не може да бъде квалифицирана като нарушение с оглед на целта.

290 Второ, те упрекват Комисията, че е допуснала грешка в преценката на техните доводи и доказателства с оглед на легитимния и благоприятен за конкуренцията характер на обмена на информация в разглежданата чат стая.

291 Всъщност, от една страна, сведенията били обменени с уведомителна цел, за да бъдат предадени на клиентите и да се позволи на финансовите брокери да оценят бързо риска, свързан с наличностите, и по този начин да се намалят предлаганите на клиентите спредове в котировките.

292 От друга страна, Комисията нарушила правилата, уреждащи доказателствената тежест, доколкото когато дадено поведение разкрива нетипични елементи за жалбоподателя, било по-лесно да обори твърденията на Комисията, като представи доказателства за друго възможно обяснение. По-общо казано, жалбоподателите изтъкват, че разглежданото поведение не се обосновава с благоприятните си за конкуренцията последици или с „легитимния“ си характер, а че единствената му цел е легитимна и благоприятна за конкуренцията.

293 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

294 В самото начало следва да се отбележи, че в съдебното заседание пред Общия съд страните са запитани за последиците от решение от 21 декември 2023 г., European Superleague Company (C-333/21, EU:C:2023:1011), що се отнася до вземането предвид в настоящия случай на твърдените от жалбоподателите благоприятни за конкуренцията последици. В това отношение страните по същество поддържат, че благоприятните за конкуренцията последици трябва да бъдат взети предвид при квалифицирането на обмена на информация по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС. По-конкретно, жалбоподателите считат, че това решение потвърждава позицията им, че благоприятните за конкуренцията последици от разглеждания обмен на информация трябва да бъдат взети предвид като елементи от

икономическия и правния контекст, в рамките на който се осъществява този обмен. Комисията приема, че същото решение потвърждава анализа, направен в обжалваното решение.

295 Отново в самото начало, когато в хода на съдебното заседание са запитани относно някои доводи, свързани с твърдените „легитимни“ последици, изтъкнати в писмените им изявления пред Общия съд, жалбоподателите потвърждават, че тези последици трябва да се разбират като част от същия икономически и правен контекст и като такива са от значение за поставянето под въпрос на квалификацията на обмена на информация като „ограничение с оглед на целта“.

296 След това уточнение следва да се припомни, че за да се прецени в даден случай дали определено споразумение, решение на сдружение на предприятия или съгласувана практика поради самото си естество имат достатъчна степен на вредност по отношение на конкуренцията, за да може да се счита, че имат за цел предотвратяването, ограничаването или нарушаването ѝ, е необходимо да се разгледа, първо, съдържанието на разглежданото споразумение, решение или практика, второ, икономическият и правен контекст, в който те се вписват, и трето, преследваните от тях цели (вж. решение от 21 декември 2023 г., European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, т. 165 и цитираната съдебна практика).

297 В това отношение следва също да се припомни, най-напред, що се отнася до икономическия и правен контекст, в който се вписва съответното поведение, че следва да се вземе предвид естеството на засегнатите стоки или услуги, както и реалните условия, които характеризират структурата и функционирането на съответния или съответните сектори или пазари. За сметка на това изобщо не е необходимо да се разглеждат и на още по-силно основание да се доказват последиците от това поведение върху конкуренцията, независимо дали са действителни или потенциални и отрицателни или положителни (вж. решение от 21 декември 2023 г., European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, т. 166 и цитираната съдебна практика).

298 По-нататък, що се отнася до преследваните с разглежданото поведение цели, следва да се определят обективните цели, които това поведение се стреми да постигне по отношение на конкуренцията. За сметка на това обстоятелството, че участващите предприятия са действали без никакво субективно намерение да предотвратят, ограничат или нарушат конкуренцията, а са преследвали някои законни цели, не са релевантни за целите на прилагането на член 101, параграф 1 ДФЕС (вж. решение от 21 декември 2023 г., European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, т. 167 и цитираната съдебна практика).

299 Накрая, отчитането на всички обстоятелства, посочени в точки 296—298 по-горе, трябва във всички случаи да покаже точните причини, поради които разглежданото поведение е в достатъчна степен вредно за конкуренцията, което да обоснове извода, че то има за цел предотвратяването, ограничаването или нарушаването ѝ (вж. решение от 21 декември 2023 г., European Superleague Company, C-333/21, EU:C:2023:1011, т. 168 и цитираната съдебна практика).

300 Следва да се отбележи, че от разглеждането на първото основание и на първата част от второто основание е видно, че Комисията е анализирала съдържанието на разглеждания обмен на информация, икономическия и правния контекст, в който той се вписва, и

целите, които се стреми да постигне, и че е обяснила защо вземането предвид на всички тези обстоятелства я е накарало да стигне до извода, че този обмен е имал антиконкурентна цел, в съответствие със съдебната практика, посочена в точки 296—299 по-горе.

301 Освен това следва да се отбележи, че както е видно и от съдебната практика, посочена в точки 297 и 298 по-горе, противно на твърдяното от страните, не следва, от една страна, да се вземат предвид благоприятните за конкуренцията последици като такива, за да се прецени дали разглежданият обмен на информация следва да се квалифицира като ограничаване на конкуренцията „с оглед на целта“ по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС, включително в рамките на евентуална проверка за наличието на необходимата за такава квалификация степен на вредност. От друга страна, вземането предвид на твърдените легитимни цели не е от решаващо значение при тази преценка.

302 Следователно жалбоподателите не могат основателно да упрекнат Комисията, че е допуснала грешка при прилагане на правото, изведена от „неправилно прилагане на правна уредба“.

303 Във всички случаи следва да се констатира, че в съображения 465—479 от обжалваното решение Комисията е разгледала доводите на Credit Suisse относно легитимния или благоприятния за конкуренцията характер на обмена на информация. Следва да се провери дали доводите на жалбоподателите могат да поставят под въпрос основателността на тази преценка.

304 Първо, що се отнася до икономическата теория, на която се позовават жалбоподателите в писмените си изявления и в която само се посочва, че повишаването на ефективността на едно предприятие „може“ да има по същество благоприятни верижни последици, следва да се приеме, че връзката между извода, произтичащ от тази икономическа теория, и разглеждания обмен на информация не може да се счита за надлежно доказана. Освен това твърдението на жалбоподателите противоречи на търговската логика и икономическата рационалност на маркет-мейкърите, доколкото, когато ограничен кръг конкуренти, действащи като маркет-мейкъри, разполагат с допълнителна информация в сравнение с останалите участници на пазара, логиката за максимално увеличаване на печалбите им, като се има предвид тази информация, води по-скоро до уеднаквяване на ценовите предложения за техните клиенти, отколкото до предлагане на по-малки спредове в котировките.

305 Противно на твърдяното от жалбоподателите, нито едно от доказателствата по преписката не позволява да се докаже, че въпросните финансови брокери са възнамерявали да предложат на клиентите си по-ниски спредове в котировките с оглед на обменената информация. В това отношение, от една страна, жалбоподателите се позовават на обмен на информация от 24 юни 2011 г., възпроизведен в приложение A.12. Предвид датата му, предхождаща участието на Credit Suisse в разглежданото нарушение, той трябва да се отхвърли като ирелевантен.

306 От друга страна, що се отнася до друг пример, съдържащ се в приложение A.12, следва да се констатира, че той е от 19 юни 2012 г. — ден, включен в релевантния период. Първо, той показва, че между 10:40:33 ч. и 10:41:38 ч. се е осъществил обмен, по време на който финансовият брокер на Credit Suisse се е осведомил от финансов брокер на RBS, участващ в разглежданата чат стая, относно равнището на спреда в котировките, приложим към сумата от 50 милиона от валутната двойка EUR/GBP („whats spread 50 x these days“). В

отговор на въпроса финансовият брокер на RBS посочва приложимия спред в котировките („3“). Финансовият брокер на Credit Suisse му благодари за тази информация („yeh thats what I thought“; „ta mate“).

307 Второ, от друг обмен, възпроизведен в приложение A.12, който се е осъществил между 7:30:20 ч. и 7:30:47 ч. на 19 юни 2012 г. в друга чат стая, е видно, че две лица са обменили информация относно спред в котировките, приложим към валутната двойка EUR/GBP („50 eurgbp“; „sure“, „42 46“, „off“, „ref“). В това отношение жалбоподателите считат, че обменът, осъществен между финансовия брокер на Credit Suisse и финансовия брокер на RBS, посочен в точка 306 по-горе, вероятно е накарал финансовия брокер на Credit Suisse да предложи по-малки спредове в котировките на клиент на Credit Suisse. Както обаче става ясно от материалите по преписката, обменът на информация между финансовия брокер на Credit Suisse и този на RBS е последващ на обмена на информация в другата чат стая. Освен това нито едно доказателство от преписката, не позволява да се потвърди твърдението на жалбоподателите, че този обмен имал връзка с обмена на финансовия брокер на Credit Suisse и този на RBS.

308 Дори обаче да се предположи, че тези два примера за обмен на информация, съдържащи се в приложение A.12, се отнасят до евентуално намаляване на спредовете в котировките, предвидено от въпросните финансови брокери, от това не може надлежно да се заключи, че обменът на информация относно спредовете в котировките между въпросните финансови брокери системно е бил от полза за клиентите, което би позволило да се установят достатъчно значими, релевантни и присъщи на съответната практика легитимни последици.

309 Напротив, самите жалбоподатели признават в жалбата си, че обменът на информация в чат стаи (извън контекста на потенциални сделки) позволява на финансовите брокери да управляват риска от сделките и да определят по-точни цени в кратък срок, и следователно да намалят риска, свързан с ролята им на маркет-мейкъри.

310 Макар обаче обменът на информация действително да може да доведе до повишаване на ефективността и да направи банките по-ефективни, като им позволи по-специално да сравняват съответните си практики и да подобрят пазарните си позиции, от само себе си се разбира, че подобни инициативи не обосновават прибягването до антиконкурентни практики като обмена на поверителна и стратегическа информация от гледна точка на конкурентното право, както в настоящия случай, информация относно спредовете в котировките, нарежданията на клиентите, рисковите позиции и актуалните или планираните търговски дейности, и позициите на конкуриращи се финансови брокери, които представляват полезна информация за определянето на цените и експертното управление на риска, а именно параметрите, с оглед на които се установява конкуренцията на спот валутния пазар.

311 В по-общ план, дори да се предположи, че разглежданият обмен на информация е могъл да бъде от полза за клиентите по отношение на предлаганите им цени, такова предимство само по себе си не би могло да постави под въпрос достатъчно вредния характер на този обмен по отношение на конкуренцията. Всъщност следва да се припомни, че член 101 ДФЕС, подобно на другите свързани с конкуренцията правила на Договора, цели да защити не само преките интереси на конкурентите или на потребителите, но и структурата на пазара и по този начин самата конкуренция (решение от 19 март 2015 г., Dole Food и Dole Fresh

Fruit Europe/Комисия, C-286/13 P, EU:C:2015:184, т. 125). Жалбоподателите обаче по никакъв начин не обосновават твърдението си, че обменът на информация бил от полза за пазара като цяло.

312 Противно на твърдяното от жалбоподателите, тежестта на доказване, която пада върху тях, за да може да се породи основателно съмнение относно достатъчно вредния характер на разглеждания обмен на информация, не може да бъде облекчена нито с оглед на твърдените „нетипични“ елементи на този обмен, нито с оглед на доказателствената стойност на доказателствата, на които се основава Комисията в обжалваното решение, тъй като тази доказателствена стойност и достатъчният характер на тези доказателства впрочем не са били оспорени от жалбоподателите.

313 На второ място, следва да се констатира, че в подкрепа на доводите си, изложени в точки 290—292 по-горе, жалбоподателите се позовават на експертните доклади, представени в приложения A.5 и A.11 към жалбата (наричани по-нататък съответно „експертният доклад 1“ и „експертният доклад 2“).

314 В това отношение е важно да се припомни, че съгласно съдебната практика доказателствената стойност по-специално на докладите, представени по искане на една от страните в подкрепа на нейните твърдения от трето лице, което се позовава на качеството си на експерт, се преценява в много отношения. От една страна, техният автор е длъжен да се погрижи да представи своите квалификации и опит и да обясни защо те са релевантни при даването на мнение по разглеждания въпрос. От друга страна, съдържанието на това мнение трябва да излага причините, поради които то заслужава да бъде взето предвид, независимо дали става въпрос за надеждността на използваната методика или за релевантността на дадения отговор на този въпрос за нуждите на настоящото дело (решение от 14 септември 2022 г., Google и Alphabet/Комисия (Google Android), T-604/18, обжалвано, EU:T:2022:541, т. 96).

315 Поради изложените по-долу причини обаче, съдържанието на експертните доклади не може да удовлетвори второто изискване, посочено в точка 314 по-горе, и следователно да подкрепи доводите на жалбоподателите.

316 Първо, изводите, изложени по-специално в експертния доклад 1, според които обменът на информация между финансовите брокери е в пряка полза на клиентите, се основават на научни статии, които не могат да потвърдят достоверността на тези изводи. Всъщност пасажите от статиите, представени от жалбоподателите в хода на административното производство пред Комисията в отговор на искането ѝ за разяснения, както и пред Общия съд, по никакъв начин не засягат хипотезата, свързана с твърдяното благоприятно въздействие на обмена на чувствителна търговска информация, като този в настоящия случай, върху по-ниските спредове в котировките и още по-малко върху намаляването на предлаганите на клиентите цени. Същият извод се налага и по отношение на публикация, цитирана от жалбоподателите в подкрепа на експертния доклад 1, която, макар да установява връзката между по-ниските спредове в котировките и възможността за финансовия брокер да закрие позицията си на ниска цена, по никакъв начин не прави извод за наличието на връзка между обмена на чувствителна търговска информация и по-ниските цени, предлагани на клиентите, които логично са единствените, от които клиентите биха имали полза.

317 Второ, анализът, представен в експертните доклади 1 и 2, не се отнася до хипотезата в настоящия случай, а именно до обмен на информация в затворен кръг от финансови брокери, а се съсредоточава по-скоро върху общи твърдения, свързани с обмена на информация между финансови брокери на спот валутния пазар, или още по-малко се отнася до поверителна и стратегическа информация, каквато е обменената в настоящия случай, а се отнася до обща информация („цвят на пазара“, „спредове“, „позиции относно агрегирани и анонимизирани нареждания на клиенти“). По-конкретно, в докладите се посочват финансовите брокери, които обменят информация в разглежданата чат стая, по-специално за да се изключи антиконкурентната хипотеза поради малките пазарни дялове, притежавани от последните, а не за да се потвърдят легитимните последици, характер и цели на обмена на чувствителна търговска информация в рамките на ограничен кръг от финансови брокери.

318 Противно на твърденията на жалбоподателите, експертният доклад 2, който е относително неясен и необоснован, не се основава на никакъв икономически модел, позволяващ да се установи легитимният характер на поведението, осъществено в разглежданата чат стая, когато информацията е била споделена в рамките на затворена група. Това важи a fortiori за експертния доклад 1, който не се основава на никакво друго „научно устройство“, което може да подкрепи твърденията за претендирания легитимен характер на обмена на информация за клиентите или за пазара като цяло.

319 При тези обстоятелства следва да се констатира, че жалбоподателите не са доказали, че обменът на информация, осъществил се в разглежданата чат стая, е имал легитимен или благоприятен за конкуренцията характер, който може да постави под съмнение неговата достатъчна степен на вредност за конкуренцията и следователно квалифицирането му като „ограничение с оглед на целта“. Следователно Комисията не е допуснала грешка в преценката, като е отхвърлила изложените пред нея доводи в това отношение в хода на административното производство.

320 От гореизложеното следва, че втората част от второто основание трябва да се отхвърли.

321 Освен това, доколкото в заглавието на настоящото основание жалбоподателите се позовават на непълнота на мотивите относно квалифицирането на обмена на информация онлайн като „ограничение с оглед на целта“, и дори да се предположи, че подобно неподкрепено с доказателства позоваване може да представлява допустим довод по смисъла на член 76, буква г) от Процедурния правилник, следва да се констатира, че Комисията не е допуснала никакво нарушение на задължението за мотивиране по член 296, втора алинея ДФЕС. Всъщност от разглеждането на настоящото основание е видно, че предоставените в обжалваното решение разяснения са дали възможност на жалбоподателите да се запознаят със съображенията на Комисията относно тази квалификация, а на Общия съд — да упражни своя контрол в това отношение, като по този начин са изпълнени изискванията на посочената разпоредба (вж. в това отношение решение от 23 ноември 2023 г., Ryanair/Комисия, C-210/21 P, EU:C:2023:908, т. 105 и цитираната съдебна практика).

322 Следователно второто основание трябва да се отхвърли в своята цялост.

3. По третото основание: нарушение на член 101 ДФЕС и непълнота на мотивите относно възприетата в обжалваното решение квалификация на нарушението като единно продължено нарушение

323 В рамките на третото основание жалбоподателите оспорват възприетата в обжалваното решение квалификация на нарушението като единно продължено нарушение. Това трето основание се състои от две части. Първата част е изведена от липсата на достатъчно доказателства и непълнота на мотивите относно съществуването на цялостен план, преследващ обща цел, за която Credit Suisse е имало намерение да допринесе, за която то е знаело или която е трябвало да предвиди. Втората част е изведена от грешка при прилагане на правото относно квалифицирането на скритото споразумение като елемент от единното продължено нарушение, който може да бъде предмет на различни степени на участие.

324 В това отношение от постоянната съдебна практика е видно, че нарушението на член 101, параграф 1 ДФЕС може да бъде извършено не само с отделно действие, но и с поредица от действия или с продължавано поведение дори когато един или няколко елемента от тази поредица действия или от това продължавано поведение биха могли и сами по себе си да съставляват нарушение на посочената разпоредба. Така, когато различните действия се вписват в „общ план“ поради своята еднаква цел, нарушаваща конкуренцията на вътрешния пазар, Комисията е в правото си да търси отговорност за тези действия в зависимост от участието в нарушението, разглеждано в неговата цялост (вж. решение от 16 юни 2022 г., Sony Corporation и Sony Electronics/Комисия, C-697/19 P, EU:C:2022:478, т. 62 и цитираната съдебна практика).

325 Следователно предприятието, участвало в такова единно продължено нарушение, със свои собствени действия, които попадат в обхвата на понятието „споразумение“ или „съгласувана практика“ с антиконкурентна цел по смисъла на член 101, параграф 1 ДФЕС и целят да допринесат за осъществяването на нарушението в неговата цялост, може да носи отговорност и за действията, извършени от други предприятия в рамките на същото нарушение, за целия период на участието му в посоченото нарушение. Такъв е случаят, когато е доказано, че това предприятие е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели и че е знаело за предвижданите или вече извършени от други предприятия противоправни действия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (вж. в този смисъл решение от 24 юни 2015 г., Fresh Del Monte Produce/Комисия и Комисия/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P и C-294/13 P, EU:C:2015:416, т. 157 и цитираната съдебна практика).

326 Обратно, ако предприятието е участвало пряко в едно или повече антиконкурентни действия, съставляващи единно продължено нарушение, но не е доказано, че то е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за всички преследвани от останалите участници в картела общи цели и че е знаело за всички предвиждани или вече извършени от споменатите участници противоправни действия в изпълнение на същите цели или че е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск, Комисията е в правото си да търси от него отговорност само за действията, в които пряко е участвало, както и за предвижданите или вече извършените от останалите участници действия в изпълнение на същите като преследваните от това предприятие цели, за които действия е доказано, че предприятието е знаело или е могло разумно да ги

предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (вж. решение от 24 юни 2015 г., Fresh Del Monte Produce/Комисия и Комисия/Fresh Del Monte Produce, C-293/13 P и C-294/13 P, EU:C:2015:416, т. 159 и цитираната съдебна практика).

327 Това все пак не може да доведе до освобождаване на предприятието от отговорност за действията, в които е участвало или за които действително може да му бъде вменена отговорност. Всъщност фактът, че предприятие не е участвало във всички конститутивни елементи на даден картел или че е имало второстепенна роля в областта, в която е участвало, не е релевантен за установяване спрямо него на наличието на извършено нарушение, тъй като тези елементи следва да бъдат отчетени само при преценката на тежестта на нарушението и евентуално при определянето на размера на глобата (решение от 6 декември 2012 г., Комисия/Verhuizingen Coppens, C-441/11 P, EU:C:2012:778, т. 45).

328 Освен това, доколкото квалификацията като единно продължено нарушение води до вменяване на отговорност на дадено предприятие за участие в нарушение на конкурентното право, следва да се припомни, че според правото в областта на конкуренцията, в случай на спор относно наличието на нарушение, Комисията следва да докаже констатираните от нея нарушения и да определи доказателствата, които могат надлежно да установят елементите от състава на нарушението (вж. решения от 22 ноември 2012 г., E.ON Energie/Комисия, C-89/11 P, EU:C:2012:738, т. 71 и цитираната съдебна практика, и от 28 ноември 2019 г., ABB/Комисия, C-593/18 P, непубликувано, EU:C:2019:1027, т. 38 и цитираната съдебна практика).

329 Така от съдебната практика, цитирана в точки 324—328 по-горе, следва, че три елемента са определящи при заключението дали дадено предприятие е участвало в единно продължено нарушение. Първият от тях се отнася до самото съществуване на единното продължено нарушение. Всъщност разглежданите различни действия трябва да са част от един „общ план“, който има единна цел. Вторият и третият елемент се отнасят до възможността за вменяване на отговорността за единното продължено нарушение на дадено предприятие. За да му бъде вменена отговорността за това нарушение, това предприятие трябва, от една страна, да е знаело за предвижданите или вече извършени от други предприятия противоправни действия в изпълнение на същите цели или да е могло разумно да ги предвиди и да е било готово да понесе свързания с тях риск, и от друга страна, да е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели.

а) По първата част от третото основание: непълнота на доказателствата и мотивите за съществуването на цялостен план, преследващ обща цел, за която Credit Suisse е имало намерение да допринесе, и за която е знаело или е трябвало да предвиди

330 В първата част от третото основание жалбоподателите твърдят, че Комисията не е доказала и не е мотивирала в достатъчна степен съществуването на цялостен план, преследващ единна антиконкурентна цел, за която Credit Suisse е възнамерявало да допринесе и за която е знаело или е трябвало да предвиди.

1) По съществуването на „цялостен план“, преследващ обща цел

331 Първо, в съображения 481—484 и 488—491 от обжалваното решение Комисията разглежда квалификацията като единно продължено нарушение, анализирайки съществуването на общ план, преследващ обща цел. По същество тя приема, че i) широкият и многократният обмен на информация, ii) спорадичните случаи на координиране и iii) скритото споразумение, съставляват посоченото нарушение, което преследва обща цел, състояща се в смекчаване на нормалната несигурност, присъща на пазара на спот сделките с чуждестранна валута, с цел да се намали рискът и да се подпомогнат участващите предприятия при вземането на решения за определянето на цените и управлението на риска, за да не се конкурират самостоятелно. Освен това съществуването на „цялостен план“ се доказвало от обективни елементи, а именно modus operandi на разглежданата чат стая и приемствеността на участващите финансови брокери и участващите банки.

332 Жалбоподателите упрекват Комисията, че е основала съществуването на цялостен антиконкурентен план на modus operandi на разглежданата чат стая, а именно че участващите финансови брокери са имали редовни контакти в „частната“ стая и че участието в нея е „само с покана“. Жалбоподателите твърдят, че използването на чат стая с много участници е често срещано и добре познато на спот валутния пазар. Тези стаи били „частни“ само в смисъл, че лицата могат да участват в тях само след покана от администратор, като последният може да бъде всеки друг финансов брокер, който има достъп до терминала на Bloomberg. Те добавят, че съставът на тези чат стаи може често да се променя и оспорват твърдението на Комисията, съдържащо се в съображение 497 от обжалваното решение, че е налице „висока степен на приемственост в участието на съответните лица“, с мотива, че нито един елемент от преписката на Комисията не сочи, че финансовите брокери представлявали „затворена група“. Освен това те считат, че дори финансовите брокери да са обменяли информация съгласно модел на „почти ежедневните“ комуникации, такъв модел съответства на обичайното поведение на маркет-мейкъра, което следователно не позволявало да се докаже съществуването на „цялостен план“.

333 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

334 Следва да се припомни, че съдебната практика определя няколко релевантни критерия за преценката дали дадено нарушение следва да се разглежда като едно-единствено нарушение, а именно идентичността в целите на съответните практики, идентичността на съответните стоки и услуги, идентичността на участващите в нарушението предприятия и идентичността на условията на неговото извършване (вж. в този смисъл решение от 19 декември 2013 г., Siemens и др./Комисия, C-239/11 P, C-489/11 P и C-498/11 P, непубликувано, EU:C:2013:866, т. 243; вж. и решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 60 и цитираната съдебна практика). Освен това идентичността на физическите лица, участващи от името на предприятията, и идентичността на географското приложно поле на разглежданите практики също са обстоятелства, които могат да бъдат взети предвид за целта на тази проверка (вж. решение от 17 май 2013 г., Trelleborg Industrie и Trelleborg/Комисия, T-147/09 и T-148/09, EU:T:2013:259, т. 60).

335 В това отношение от констатациите на Комисията в обжалваното решение, основани по-специално на обсъжданията, проведени преди и по време на участието на Credit Suisse в разглежданото нарушение, е видно, че през този период целта, преследвана с другите действия, които според Комисията съставляват единното продължено нарушение, а именно

по-специално спорадичните случаи на координиране и скритото споразумение, по същество се изразява в смекчаване на нормалната несигурност, присъща на пазара на спот сделките с чуждестранна валута, като по този начин се подпомагат финансовите брокери при вземането на решения за определянето на цените и управлението на риска, което не се оспорва от жалбоподателите. Освен това, както е видно от точки 235—254 по-горе, обменът на чувствителна търговска информация, в който участва Credit Suisse, споделя същата цел.

336 Освен това обсъжданията, които са се състояли по-специално през периода на участие на Credit Suisse, подкрепят направените в обжалваното решение преценки, според които по същество обективни обстоятелства потвърждават, че предприетите от участниците антиконкурентни действия са свързани и че тези действия допринасят за общия план, преследващ описаната от Комисията антиконкурентна цел.

337 В това отношение се налага изводът, първо, че разглежданите действия са следвали един и същ начин на функциониране („modus operandi“), а именно ежедневни и чести обсъждания на чувствителна търговска информация в разглежданата чат стая. Освен това тези действия са извършвани в рамките на „частна“ чат стая. Всъщност жалбоподателите не оспорват, както потвърждават в съдебното заседание, че достъпът до разглежданата чат стая се осъществява само с лична покана (вж. например съображения 107 и 111 от обжалваното решение).

338 Второ, разглежданите действия включват стабилна група от предприятия, а именно Barclays, HSBC, RBS и UBS, и се осъществяват между едни и същи физически лица, участващи от името на тези предприятия през паралелни или съседни периоди. Тази група се е разширила, след като финансовият брокер на една от тези банки е сменил работодателя си и е встъпил в длъжност в Credit Suisse, което е довело до участието на Credit Suisse в обмена на чувствителна търговска информация в разглежданата чат стая през целия релевантен период.

339 Доводите на жалбоподателите обаче, които са неясни и недостатъчно подробни и които просто целят да „обосноват“ осъществените в разглежданата чат стая действия с твърдения обичаен и добре известен характер на използването на чат стаи с много участници или още с твърдения обичаен характер на ежедневния модел на комуникации, по никакъв начин не променят констатацията, че действително е съществувала частна и стабилна група от лица и предприятия, които са участвали в разглеждания обмен.

340 Освен това, дори да се предположи, че участващите финансови брокери са били членове на други чат стаи, тъй като чат стаите са широко използвани на спот валутния пазар, или още че съставът на тези чат стаи се е променял често, това не променя факта, че целият обмен на информация, анализиран в обжалваното решение, позволява да се установи самоличността на финансовите брокери, които са участвали в разглежданата чат стая през целия период на нарушението.

341 Трето, съществуването на общ план, преследващ единна антиконкурентна цел, се потвърждава впрочем от други доказателства по преписката. Както става ясно от всички събрани от Комисията доказателства от времето на настъпване на фактите, всички разглеждани действия се отнасят до едни и същи стоки, а именно валутите на държавите от Г-10. Тази преценка се илюстрира от редица обсъждания, анализирани от Комисията в

обжалваното решение, според които в рамките на един и същи ден едни и същи финансови брокери са обменили информация относно посочените валути (вж. например обсъжданията, разгледани в т. 92, 101 и 132 по-горе).

342 Тъй като обстоятелствата, изброени в точки 337—341 по-горе, са релевантни, за да се прецени дали действията се вписват в общ план и представляват единно нарушение съгласно съдебната практика, посочена в точка 334 по-горе, Комисията правилно е заключила, че е налице цялостен план, преследващ обща цел.

343 Освен това, що се отнася до твърдените легитимни и благоприятни за конкуренцията причини за обмена на информация, доколкото те повтарят доводите, изтъкнати във втората част от второто основание, анализирано по-горе, се препраща към съображенията, изложени в точки 287—319 по-горе, с оглед на отхвърлянето им поради същите тези мотиви.

344 Следователно доводите на жалбоподателите, целящи да се обори заключението на Комисията относно съществуването на цялостен план, преследващ обща цел, трябва да се отхвърлят.

2) По знанието и намерението да се допринесе за преследваната обща цел

345 В съображения 500—505 от обжалваното решение Комисията разглежда намерението на Credit Suisse да допринесе за постигането на общата цел и знанието му за противоправните действия на останалите участници. По същество тя приема, от една страна, че финансовият брокер на Credit Suisse е възнамерявал да допринесе за постигането на тази цел, тъй като е получавал и предоставял чувствителна търговска информация в разглежданата чат стая, и от друга страна, че е знаел за обмена на информация и скритото споразумение, както и че е знаел или във всички случаи е трябвало разумно да предвиди, че обменът на информация позволява на финансовите брокери да установят възможностите за координиране. Освен това в съображения 507—538 от обжалваното решение Комисията опровергава няколко от доводите на Credit Suisse.

346 Накрая, що се отнася до отговорността на Credit Suisse за единното продължено нарушение, в съображения 539—547 от обжалваното решение Комисията изключва тази отговорност по отношение на скритото споразумение и спорадичните случаи на координиране, но все пак я приема за случаите на широк и многократен обмен на текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация, които са част от посоченото нарушение.

347 Жалбоподателите упрекват Комисията, че е стигнала до извода, че техният финансов брокер е знаел за антиконкурентната цел, дори за цялостния антиконкурентен план, въз основа, от една страна, на констатациите, че обсъжданията оставят впечатлението, че посоченият финансов брокер е знаел самоличността на администратора и членовете на разглежданата чат стая (съображение 527 от обжалваното решение), че е бил наричан с неговия прякор, когато се е регистрирал отново в посочената чат стая (съображение 525 от обжалваното решение), че не се е присъединил към тази чат стая, нито е бил поканен случайно (съображение 155 от обжалваното решение), че е участвал в същите практики от момента, в който се е присъединил към тази чат стая или още че е трябвало да си даде сметка, че целта и правилата на тази чат стая са останали непроменени (съображение 521 от обжалваното решение), и от друга страна, въз основа на заявлението за постигане на споразумение от друга банка, която не е адресат на обжалваното решение, за която

финансовият брокер на Credit Suisse е работил преди това. В това отношение жалбоподателите изтъкват, че Комисията е допуснала грешка при прилагане на правото, като се е основала на доказателства относно обсъждания и на заявлението за постигане на споразумение от друга банка, които предхождат периода на участие на Credit Suisse в нарушението.

348 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

349 На първо място, от една страна, следва да се отбележи, че по-голямата част от констатациите на Комисията, съдържащи се в съображенията на обжалваното решение, посочени в точка 347 по-горе, се основават на обсъжданията от 7 февруари 2012 г., които следователно са се състояли през релевантния период. От друга страна, следва да се отбележи, че в съображение 519 от обжалваното решение Комисията правилно е приела, че предишната работа на финансовия брокер на Credit Suisse е част от контекста и че може да я вземе предвид, за да установи, че Credit Suisse е знаело за нарушението. Всъщност, както посочва Комисията в писмената си защита, от съдебната практика е видно, че събитията, които са настъпили извън периода на нарушението, в което е упрекнато дадено предприятие, са елементи, които са част от съвкупността от улики, на които Комисията може да се позове, за да докаже антиконкурентния характер на поведението на това предприятие (вж. в този смисъл решение от 2 февруари 2012 г., Denki Kagaku Kogyo и Denka Chemicals/Комисия, T-83/08, непубликувано, EU:T:2012:48, т. 188).

350 На второ място, следва да се припомни, че констатацията за наличие на единно нарушение се отличава от въпроса дали едно предприятие може да бъде подведено под отговорност за това нарушение в неговата цялост (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 174). Освен това вменяването на дадено предприятие на отговорност за единното продължено нарушение в неговата цялост трябва да се преценява с оглед на два елемента, а именно, първо, умишления принос на посоченото предприятие към общите цели, преследвани от всички участници, и второ, знанието му за предвижданите или вече извършени от други предприятия противоправни действия при преследването на същите цели или факта, че то е могло разумно да ги предвиди и е било готово да понесе свързания с тях риск (вж. точки 324—329 по-горе).

351 В настоящия случай, като се има предвид изричният текст на съображения 543, 545 и 547 от обжалваното решение във връзка с диспозитива на това решение, следва да се приеме, че както Комисията потвърждава в съдебното заседание в отговор на въпрос на Общия съд, тя не вменява отговорността за единното продължено нарушение в неговата цялост на Credit Suisse, а му вменява отговорността за това нарушение, доколкото то е участвало в един от неговите съставни елементи, а именно в широкия и многократен обмен на текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация.

352 Като се има предвид обаче, че Credit Suisse е подведено под отговорност за разглежданото нарушение не в неговата цялост, а доколкото е участвало в един от неговите съставни елементи, в случая изобщо не е било необходимо да се анализира дали то е знаело за тайните споразумения на другите участници в това нарушение и дали е възнамерявало да допринесе със собствените си действия за преследваните от всички участници общи цели (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 177).

353 От това следва, че изложеното в обжалваното решение относно „намерението да се допринесе за общата цел и [за] знанието“ няма никакво значение за вменяването на отговорност на Credit Suisse за нарушението, в което е упрекнато. Следователно жалбоподателите не могат да оспорят надлежно основателността на мотивите на това изложение, за да поставят под въпрос посоченото вменяване на отговорност.

3) По разграничаването от обмена на информация

354 В съображения 529—533 от обжалваното решение, в отговор на доводите на Credit Suisse, изтъкнати в хода на административното производство, Комисията приема, че финансовият брокер на тази банка не само не се е разграничил от разглеждания обмен на информация, но и е възобновил участието си в него, след като е бил нает на работа от Credit Suisse.

355 В рамките на доводите си жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е упрекнала финансовия брокер на Credit Suisse, че не се е разграничил от обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая, за да избегне отговорността. Те считат, че финансовите брокери се свързват автоматично с всички чат стаи, на които са били членове, при свързването им към системата Bloomberg, без обаче от това да може да се направи извод, че финансовият брокер е знаел за обсъжданията, в които не е участвал.

356 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

357 В това отношение, що се отнася до въпроса дали Комисията може да възприеме като доказателство за антиконкурентно поведение обсъждания, проведени в рамките на чат стая, в която дадено предприятие е било свързано, но в които обсъждания то не е участвало активно, следва да се припомни, че съгласно установената съдебна практика пасивните форми на участие в дадено нарушение, например присъствието на предприятието на срещи, на които са сключени споразумения с антиконкурентна цел, без то да им се е противопоставило явно, съставляват съучастие, за което се носи отговорност по член 101, параграф 1 ДФЕС, доколкото мълчаливото одобрение за неправомерна дейност, без открито разграничаване от нейното съдържание или съобщаване за нея на административните органи, насърчава продължаването на нарушението и пречи на разкриването му (вж. в този смисъл решение от 22 октомври 2015 г., AC-Treuhand/Комисия, C-194/14 P, EU:C:2015:717, т. 31 и цитираната съдебна практика).

358 Без съмнение естеството на разглежданото нарушение, което се изразява в многостранни контакти между различните участници в разглежданата чат стая, не може да се разглежда като „участие“ в „среща“ по смисъла на цитираната в точка 357 по-горе съдебна практика. Жалбоподателите обаче не изтъкват съображения, които да възпрепятстват прилагането на тази съдебна практика към обсъжданията, провеждани в рамките на онлайн чат стаи. Всъщност обстоятелството, че финансовите брокери на банките, участващи в нарушението, не са присъствали физически, а само са били дистанционно свързани с разглежданата чат стая, в която се е осъществил спорният обмен, е без значение, тъй като, както следва от точки 77—173 по-горе, съдържанието на този обмен се оказва с антиконкурентен характер.

359 Освен това, доколкото с позоваването си на решение от 30 ноември 2011 г., Quinn Barlo и др./Комисия (T-208/06, EU:T:2011:701, т. 51) и решение от 10 октомври 2014 г., Soliver/Комисия (T-68/09, EU:T:2014:867, т. 105), жалбоподателите се опитват да оспорят прилагането на съдебната практика относно изискването за открито разграничаване,

въпреки че антиконкурентният характер на този обмен не е установен, то следва да бъде отхвърлено като неоснователно. Всъщност поради причините, посочени в точки 77—173 по-горе, антиконкурентният характер на разглеждания обмен е доказан от Комисията.

360 Така в конкретния случай Комисията с основание е приела, че Credit Suisse е знаело за обмена, осъществяван в разглежданата чат стая, към която неговият финансов брокер е бил свързан, въпреки че този финансов брокер не е участвал активно в някои от анализираните в обжалваното решение обсъждания. Следователно при липсата на открито разграничаване или съобщаване за съответните практики на административните органи Credit Suisse може да бъде подведено под отговорност.

361 Ситуацията би била различна само ако жалбоподателите са били в състояние да докажат с помощта на безспорни и точно датирани доказателства, че Credit Suisse действително не е знаело за неправомерния обмен или за случаи на неправомерен обмен, или е узнало за него/тях едва след изтичането на такъв период от време, след който съдържащата се в този обмен информация е загубила чувствителния си характер.

362 В това отношение жалбоподателите не са представили никакви доказателства в този смисъл, а само твърдят, че от повече от 100 случая на обмен, анализирани в обжалваното решение, 36 съответстват на случаи, в които финансовият брокер на Credit Suisse i) не е бил свързан, ii) не е бил активен и iii) не е бил служител на Credit Suisse, без обаче да се позовават на нито един конкретен обмен на информация. Такива твърдения обаче, които са неподкрепени с доказателства и насочени по общ и неопределен начин срещу 36 случая на обмен, анализирани в посоченото решение, не позволяват да се постави под въпрос заключението на Комисията, че този финансов брокер е участвал във всички случаи на обмен на информация, анализирани в обжалваното решение, през релевантния период, и следователно заключението на Комисията относно отговорността на Credit Suisse, породена от това участие.

363 Ето защо следва да се приеме, че заключението на Комисията не е опорочено от грешка, а доводите на жалбоподателите, насочени срещу него, трябва да се отхвърлят.

364 Освен това, доколкото в заглавието на настоящото основание и на настоящата част от това основание, както и при обявяването на тази част жалбоподателите се позовават на непълнота на мотивите, по същество що се отнася до възприетата в обжалваното решение квалификация като единно продължено нарушение, и дори ако се предположи, че такова позоваване може да представлява допустим довод по смисъла на член 76, буква г) от Процедурния правилник, следва да се констатира, че Комисията не е не е допуснала никакво нарушение на задължението за мотивиране по член 296, втора алинея ДФЕС. Всъщност от разглеждането на настоящото основание е видно, че представените в обжалваното решение разяснения са дали възможност на жалбоподателите да се запознаят със съображенията на Комисията относно тази квалификация, а на Общия съд — да упражни своя контрол в това отношение, като по този начин са изпълнени изискванията на посочената разпоредба (вж. в това отношение решение от 23 ноември 2023 г., Ryanair/Комисия, C-210/21 P, EU:C:2023:908, т. 105 и цитираната съдебна практика).

365 Следователно първата част от третото основание следва да се отхвърли.

б) По втората част от третото основание: грешка при прилагане на правото, свързана с квалифицирането на скритото споразумение като елемент от единното продължено нарушение, който може да бъде предмет на различни степени на участие

366 В рамките на втората част от третото основание жалбоподателите твърдят по същество, че скритото споразумение не представлява вид поведение, различно от обмена на информация, в който Credit Suisse е можело да участва частично, а представлявало „modus operandi“ на твърдяното нарушение. Те стигат до заключението, че Комисията е допуснала грешка и дори си противоречи, като е приела, че фактът, че Credit Suisse не е участвало в скритото споразумение и спорадичните случаи на координиране, не променя извода относно неговото участие в обмена на информация.

367 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

368 В самото начало следва да се отбележи, че в рамките на втората част от третото основание жалбоподателите повтарят накратко и чрез препращане към доводите, изложени в рамките на първото основание, своето твърдение, отнасящо се по същество до липсата на самостоятелност на обмена на информация спрямо скритото споразумение. Това твърдение обаче трябва да се отхвърли поради същите съображения като изложените в точки 48—59 по-горе.

369 При това положение следва да се припомни, че Комисията правилно е установила, че скритото споразумение и обменът на информация представляват отделни елементи на единното продължено нарушение, което е осъществено чрез един и същ начин на действие („modus operandi“), а именно ежедневни и чести обсъждания на чувствителна търговска информация в рамките на разглежданата чат стая (вж. т. 334—342 по-горе). Освен това от доказателствата, посочени в обжалваното решение, е видно, че финансовият брокер на Credit Suisse е участвал в обмена на информация, осъществен в разглежданата чат стая, което жалбоподателите изрично признават в писмените си изявления, макар и само по отношение на по-голямата част от този обмен.

370 Така, като се има предвид анализираният в обжалваното решение широк и многократен обмен на текуща или ориентирана към бъдещето чувствителна търговска информация, допуснатата от Комисията грешка в квалификацията относно обсъждането от 9 май 2012 г., анализирано в съображение 276 от обжалваното решение (вж. т. 107—117 по-горе), е без значение за заключението на Комисията, че Credit Suisse е участвало в единното продължено нарушение.

371 Освен това следва да се отбележи, че в писмените си изявления пред Общия съд жалбоподателите не оспорват продължаващия характер на единното нарушение. В хода на съдебното заседание те все пак посочват, че предвид факта, че някои случаи на обмен на информация, на които Комисията се позовава в обжалваното решение, не позволяват да се докаже съществуването на единно продължено нарушение, такава констатация трябвало също така да накара Общия съд да анализира продължаващия характер на цялостния картел, част от който се твърди, че са тези случаи на обмен на информация. Тъй като обаче не е бил изложен в жалбата, както по същество изтъква Комисията в съдебното заседание, този довод на жалбоподателите — който не се основава на фактически или правни обстоятелства, установени в хода на производството, и който не може да се разглежда като доразвиващ доводите им в подкрепа на третото основание — е представен късно и следователно е недопустим съгласно член 84, параграф 1 от Процедурния правилник,

който по същество забранява представянето на нови доводи в хода на производството (вж. в този смисъл решение от 16 декември 2020 г., Fakro/Комисия, T-515/18, непубликувано, EU:T:2020:620, т. 92).

372 При това положение заключението на Комисията, че Credit Suisse е участвало в единното продължено нарушение, следва да се потвърди в частта, отнасяща се до обмена на информация.

373 От изложеното по-горе следва, че трябва да се отхвърли втората част от третото основание, и следователно това основание в неговата цялост.

4. По петото основание: нарушение на принципа на добра администрация

374 В рамките на петото си основание жалбоподателите упрекват Комисията, че по същество е нарушила принципа на добра администрация. Те поддържат, че Комисията не е изпълнила задължението си да проведе безпристрастно и надлежно разследване на доказателствата, съдържащи се в преписката, като избирателно се е основала на тях и на изявленията на трети лица, страни в хибридното производство, което тя не може да обоснове с твърдяното разглеждане на множество финансови дела.

375 Освен това принципът на свободна преценка на доказателствата не трябвало да се разбира в смисъл, че направеното от Комисията тълкуване на доказателствата е решаващо, което било явно несъвместимо с правото на защита на Credit Suisse. От принципа, че презумпцията за невиновност предоставя на жалбоподателя възможността да се ползва от съмнението, че при наличието на ненадеждни доказателства, тежестта, която пада върху него, да представи доказателства, опровергаващи твърденията на Комисията, също била малка.

376 Освен това Комисията не била изпълнила задълженията си за критично разглеждане на информацията, предоставена в рамките на процедурата за постигане на споразумение, от една страна, и от друга страна, не била извършила „ново преразглеждане на доказателствата, с които разполага, в съответствие с принципа на tabula rasa в рамките на обикновената процедура. Комисията също така не била упражнила правилно правото си на преценка, което ѝ позволявало да определи дали е целесъобразно да предприеме допълнителни мерки за разследване.

377 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

378 Съгласно член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз, отнасящ се до „правото на добра администрация“, всеки има право засягащите го въпроси да бъдат разглеждани от институциите на Съюза по-специално безпристрастно. Това изискване за безпристрастност обхваща, от една страна, субективната безпристрастност, в смисъл че нито един от членовете на съответната институция, който се занимава със съответното дело, не трябва да показва, че е взел страна или е лично предубеден, и от друга, обективната безпристрастност, в смисъл че институцията трябва да осигурява достатъчно гаранции, за да е изключено всяко основателно съмнение по този въпрос (вж. решение от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 155 и цитираната съдебна практика).

379 Сред предоставените от правото на Съюза гаранции в административното производство, които са свързани с принципа на добра администрация, е и задължението за компетентната институция да разгледа внимателно и безпристрастно всички относими към дадения случай данни (вж. решение от 27 септември 2012 г. Shell Petroleum и др./Комисия, T-343/06, EU:T:2012:478, т. 170 и цитираната съдебна практика).

380 В самото начало следва да се отбележи, че макар жалбоподателите да се позовават на нарушение на правото на защита в рамките на настоящото основание, те не изтъкват никакви конкретни доводи в това отношение. Всъщност техните доводи, изглежда, се основават по-скоро на смесване между спазването от Комисията на изискването за обективна безпристрастност, от една страна, и от друга страна, възможността за ефективна защита към момента, в който възраженията на Комисията са отправени до Credit Suisse. Жалбоподателите не оспорват, че Credit Suisse е имало възможността ефективно да упражни правото си на защита в съответствие с всички процесуални гаранции, свързани с ефективното упражняване на това право в рамките на обикновеното административно производство, преди приемането на обжалваното решение, както писмено, така и устно, и следователно да оспори фактите и доказателствата, на които се основава Комисията.

381 При това положение жалбоподателите считат, че „опасенията“ и разясненията, представени от Credit Suisse в хода на административното производство, са били „игнорирани“ от Комисията, като по този начин тя, както се твърди, не е изпълнила изискването за безпристрастност при „новото преразглеждане на доказателствата, с които разполага, в съответствие с принципа на tabula rasa. Нито един от доводите на жалбоподателите обаче не позволява да се установи, че в конкретния случай Комисията не е предоставила всички гаранции, за да се изключи всяко основателно съмнение относно нейната безпристрастност при разглеждането на делото, що се отнася до Credit Suisse, и по-специално при разглеждането на доводите и доказателствата, които последното е могло да представи в рамките на упражняването на правото си на защита в хода на обикновеното административно производство. Всъщност фактът, че Комисията не е намерила за убедителни „опасенията“ и разясненията, представени от Credit Suisse в хода на административното производство, е свързан с разглеждането на основателността на направените от него преценки, а не с контрола за спазването на гаранциите, предоставени от правото на Съюза в рамките на обикновеното административно производство.

382 Така жалбоподателите не могат основателно да упрекнат Комисията в каквото и да било неупражняване на правото си на преценка относно целесъобразността на приемането на допълнителни мерки за разследване, за да провери твърденията, направени от Credit Suisse в хода на административното производство. Всъщност освен общия си характер, доколкото с последното твърдение жалбоподателите само изтъкват, че използването на допълнителните правомощия за разследване от страна на Комисията било „подходящо на сложния пазар“, това твърдение се основава на погрешната предпоставка, че на съответния пазар конкурентите имали право обменят чувствителна търговска информация в рамките на обичайната си дейност.

383 Във всички случаи, доколкото Комисията разполага със свобода на преценка относно целесъобразността на приемането на мерки за разследване (вж. в този смисъл решение от 2 февруари 2022 г., Scania и др./Комисия, T-799/17, EU:T:2022:48, т. 154), тя изобщо не е била длъжна да използва правомощията си за разследване, за да поиска допълнителни данни или да се консултира с експерт, за да провери твърденията на Credit Suisse.

384 Освен това, следва да се приеме, че изискването за безпристрастност при новото преразглеждане на делото във връзка с процедурата за постигане на споразумение, с оглед на страната, която е решила да не се споразумява, не може да възпрепятства фактически констатации или правни квалификации, подобни на направените в решението за постигане на споразумение, ако доказателствата, с които разполага Комисията, са в този смисъл (вж., a contrario, решение от 2 февруари 2022 г., Scania и др./Комисия, T-799/17, EU:T:2022:48, т. 149).

385 В това отношение твърденията на жалбоподателите относно доказателствата, на които се е основала Комисията в обжалваното решение, не позволяват да се установи каквато и да било пристрастност от нейна страна. Всъщност жалбоподателите само изтъкват твърденията си за подбор на доказателствата от страна на Комисията, съответстващи на предварително установената от нея версия по случая, без обаче да представят никакви конкретни данни в това отношение. Освен това те се ограничават до твърдението, че Комисията е отхвърлила другите доказателства, представени от Credit Suisse, за които се твърди, че поставят под въпрос изводите на Комисията, съдържащи се в обжалваното решение, като повтарят в едно изречение доводи, идентични с тези, отхвърлени в рамките на първото им основание.

386 Освен това, доколкото жалбоподателите повтарят доводите си, изложени в рамките на първото основание, изведени от това, че представените доказателства за освобождаване от глоби и намаляване на техния размер, и документите, довели до постигането на споразумението, пораждат съмнения относно правилата на скритото споразумение, установени от Комисията, следва да се припомни, че Общият съд не следва да ги разглежда по съображенията, изложени в точка 58 по-горе.

387 Впрочем, като се има предвид, че като се е основавала на съвкупност от достатъчно улики, присъщи за настоящия случай, Комисията е установила съществуването на нарушението и участието на Credit Suisse в него, обстоятелството, че някои от твърденията на Комисията относно целта, преследвана с обмена на информация, са били възпроизведени от изречение в изявление, направено от трето лице в административното производство, не може да разкрие какво и да било нарушение на принципа на добра администрация. Накрая, що се отнася до твърдението на жалбоподателите, че по същество презумпцията за невиновност предполагала, че при наличие на ненадеждни доказателства тежестта, която пада върху жалбоподателите, да представят доказателства, опровергаващи твърденията на Комисията, била малка, това твърдение следва да се отхвърли, тъй като жалбоподателите не са доказали, че доказателствата, на които се е основала Комисията, са ненадеждни.

388 Поради изложените по-горе съображения петото основание следва да се отхвърли изцяло.

5. Заключение по член 1 от обжалваното решение

389 От анализа на първото, второто, третото и петото основание, изложени в подкрепа на исканията за отмяна на член 1 от обжалваното решение, по силата на който Комисията приема, че Credit Suisse е нарушило член 101, параграф 1 ДФЕС, като е участвало в единно продължено нарушение, следва, че тези основания са необосновани и следователно това искане трябва да се отхвърли.

Б. По член 2, буква а) от обжалваното решение

1. По четвъртото основание: нарушение на член 23 от Регламент № 1/2003, на Насоките относно метода за определяне на глобите, на принципите на пропорционалност и на равно третиране, както и на задължението за мотивиране

390 В рамките на четвъртото основание жалбоподателите упрекват Комисията в различни грешки, допуснати на различните етапи от изчисляването на размера на наложената на Credit Suisse глоба. Това основание се състои от пет части. Първата част е изведена от грешка при изчисляването на приблизителната стойност. Втората част е изведена от грешка, свързана с намаляването на глобата, предоставено въз основа на смекчаващи обстоятелства. Третата част е изведена от грешка, свързана със завишаване на размера на глобата въз основа на фактора, свързан с тежестта на нарушението. Четвъртата част е изведена от нарушение на принципа на равно третиране. Накрая, петата част е изведена от непълнота на мотивите в обжалваното решение относно пропорционалността на изчисляването на глобата, наложена на жалбоподателите, спрямо глобата, наложена на другите участници в нарушението.

391 В самото начало следва да се припомни, че системата за съдебен контрол върху решенията на Комисията относно производства по прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС се състои в контрол за законосъобразността на актовете на институциите, установен в член 263 ДФЕС (вж. решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 47 и цитираната съдебна практика).

392 Що се отнася до обхвата на контрола за законосъобразност, предвиден в член 263 ДФЕС, той обхваща всички елементи от решенията на Комисията относно производства по прилагане на членове 101 и 102 ДФЕС, по отношение на които съдът на Съюза осигурява задълбочен контрол, както от правна, така и от фактическа страна, с оглед на изтъкнатите от жалбоподателя основания и предвид всички изложени от него релевантни обстоятелства (вж. решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 48 и цитираната съдебна практика).

393 Когато осъществява този контрол, съдът не може да се основе на свободата на преценка, с която разполага Комисията, нито във връзка с избора на елементите, взети предвид при прилагане на критериите, посочени в Насоките относно метода за определяне на глобите, нито във връзка с оценката на тези елементи, и да откаже да осъществи задълбочен контрол както от правна, така и от фактическа страна (решение от 8 декември 2011 г., Chalkor/Комисия, C-386/10 P, EU:C:2011:815, т. 62).

394 Следва да се припомни обаче, че съдилищата на Съюза не могат, при упражняване на контрола за законосъобразност по член 263 ДФЕС, да заместят мотивите на автора на обжалвания акт със свои мотиви (вж. в този смисъл решение от 24 януари 2013 г., Frucona Košice/Комисия, C-73/11 P, EU:C:2013:32, т. 89 и цитираната съдебна практика).

395 Първо, в съображения 574—660 от обжалваното решение Комисията отбелязва, че Credit Suisse умишлено е нарушило член 101 ДФЕС и че поради това възнамерява да му наложи глоба съгласно методологията, установена в Насоките относно метода за определяне на глобите.

396 Второ, при определянето на стойността на продажбите, която служи като отправна точка за изчисляване на основния размер на глобите, Комисията констатира, че разглежданите стоки, а именно валутите на държавите от Г-10, не генерират продажби в обичайния смисъл на понятието и следователно не са пряко проследими в счетоводството на участващите предприятия. Следователно в настоящия случай е уместно да се изчисли приблизителна стойност. Последната се основава, от една страна, на годишните условни суми, съответстващи на най-търгуваните валутни двойки, включително една от валутите на Европейското икономическо пространство (ЕИП) (евро, датска крона, британска лира, норвежка крона и шведска крона), на сделките, осъществени с контрагенти, намиращи се в ЕИП, през месеците на участие на предприятията в нарушението, и от друга страна, на корекционен коефициент, състоящ се от спреда в котировките, отразяващ стойността на приходите от дейностите по поддържане на пазара и стойността на приходите от търговски дейности за собствена сметка.

397 Трето, Комисията изчислява основния размер на глобата на Credit Suisse, като е взела предвид дял от 16 % от приблизителната стойност с оглед на тежестта на спорното нарушение, умножен по специфичен за Credit Suisse коефициент за продължителност, а именно 0,42 години, и накрая е добавила допълнителна сума от 16 % с възпираща цел.

398 Четвърто, Комисията коригира основния размер, изчислен за Credit Suisse. В това отношение тя не приема утежняващи обстоятелства. За сметка на това прилага смекчаващи обстоятелства, като от изчисления за Credit Suisse основен размер приспада 2 % за липсата на отговорност по отношение на скритото споразумение, от една страна, и по отношение на спорадичните случаи на координиране от друга страна, т.е. общо приспадане от 4 %. Накрая, тя не увеличава глобата му с възпираща цел.

а) По първата част от четвъртото основание: грешка при изчисляването на приблизителната стойност

399 Жалбоподателите оспорват определянето на стойността на продажбите в обжалваното решение, като твърдят, че възприетата от Комисията приблизителна стойност значително и произволно надценява стойността на продажбите на Credit Suisse и икономическото значение на спорното нарушение, като по този начин се отклонява от понятието „стойност на продажбите“, което се съдържа в Насоките относно метода за определяне на глобите.

400 Комисията оспорва тези доводи.

401 Съгласно точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите „[п]ри определяне на основния размер за налаганите глоби Комисията ще отчита стойността на продажбите на стоки и услуги на предприятието, с които нарушението е свързано пряко или косвено […] в даден географски район в ЕИП“.

402 В уводната част от Насоките относно метода за определяне на глобите в точка 6 се уточнява, че „комбинацията от стойността на продажбите, с които е свързано нарушението, и продължителността на нарушението осигурява подходящ еквивалент за отразяване на икономическото значение на нарушението, както и относителната тежест на всяко предприятие в нарушението“.

403 Така с точка 13 от Насоките относно метода за определяне на глобите се цели при изчисляването на глобата, която следва да се наложи на дадено предприятие, като отправна точка да се приеме сума, която отразява икономическото значение на нарушението и тежестта на това предприятие в него. Следователно, макар понятието „стойност на продажбите“, посочено в тази точка, да не може да се разпростира до степен, в която да включва реализираните от въпросното предприятие продажби, които не попадат в обхвата на твърдения картел, същевременно целта, преследвана от тази разпоредба, би била накърнена, ако това понятие следва да се разбира като отнасящо се единствено до оборота, реализиран само от продажбите, за които е установено, че са били действително засегнати от този картел (решение от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 76).

404 Следва също да се припомни, че от точка 15 от Насоките относно метода за определяне на глобите е видно, че при определяне на стойността на продажбите на предприятие Комисията ще отчита най-добрите налични данни за това предприятие.

405 В съображения 584—620 от обжалваното решение Комисията определя стойността на продажбите посредством приблизителна стойност, доколкото дейностите по спот търговията с валути на държавите от Г-10 не генерират продажби в обичайния смисъл на това понятие.

406 В това отношение Комисията счита за подходящо да вземе като приблизителна стойност годишните условни суми на Credit Suisse, съответстващи на най-търгуваните валутни двойки, включващи една от валутите на ЕИП, а именно еврото, британската лира, норвежката крона, шведската крона или датската крона, през месеците на участие на тази банка в разглежданото нарушение, осъществени с контрагентите, намиращи се в ЕИП, като след това тези суми се умножават по единния корекционен коефициент, състоящ се от спред в котировките, отразяващ стойността на приходите, произтичащи, от една страна, от дейностите по поддържане на пазара (наричан по-нататък „корекционен коефициент, свързан с поддържането на пазара“), и от друга страна, от търговските дейности за собствена сметка (наричан по-нататък „корекционен коефициент, свързан с търговията за собствена сметка“). При това положение Комисията приема като стойност на продажбите на Credit Suisse сумата от 381 888 991 евро.

1) По годишните условни суми на Credit Suisse

407 В съображение 628 от обжалваното решение, що се отнася до довода на Credit Suisse, че условните суми, които са релевантни за изчисляването на приблизителната стойност, включват сделките, при които Credit Suisse е закупило ликвидни средства, а не тези, при които Credit Suisse е предоставило ликвидни средства, Комисията посочва, че той е ирелевантен. В това отношение тя отбеляза, че не следва да се взема предвид начинът, по който финансовите брокери избират да хеджират и управляват риска, свързан с откритите позиции в портфейла им, и че търсенето на ликвидност, държането, увеличаването или ликвидирането на открити позиции представляват същността на дейността на финансовия брокер и са дейности, включени в цените за покупка и продажба, които финансовите брокери предлагат на своите клиенти.

408 Жалбоподателите смятат, че методологията, приета от Комисията в обжалваното решение, неправилно включва условните суми, свързани със сделките, при които Credit Suisse се снабдява с ликвидни средства, доколкото такова включване приписва на Credit Suisse

условните суми на други банки. Всъщност тези суми представлявали разходите за предоставяне на услугата по поддържане на пазара и следователно не можело да бъдат включени в изчисляването на стойността на продажбите, което има за цел да определи приходите. По този начин Комисията е надценила икономическото значение на твърдяното нарушение.

409 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

410 В самото начало следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват самия принцип на годишното изчисление на условните суми, а се стремят да изключат от тях сделките за покупка на валута от Credit Suisse.

411 При това положение следва да се констатира, че при прилагането на методологията за изчисляване на приблизителната стойност, при липсата на пряко проследими суми в счетоводните отчети на участващите предприятия, Комисията се е опитала да пристъпи по сравним начин към изчисляване на стойността на продажбите, доколкото последната се оценява с оглед на комбинация от обема на продадените единици и тяхната продажна цена (съображения 585 и 586 от обжалваното решение). Така в настоящия случай посоченият обем съответства на годишните условни суми.

412 Несъмнено при изчисляването на тези условни суми Комисията не е направила разграничение между условните суми, съответстващи на сделките, извършени от Credit Suisse с цел осигуряване или предоставяне на ликвидни средства. Липсата на такова разграничение обаче при изчисляването на годишните условни суми трябва да се счита за обоснована от особеностите на спот валутния пазар, които не са оспорвани от жалбоподателите, според които приходите зависят от цялата сделка по обмяна на валутна двойка, а именно сделка за покупка и продажба. По-конкретно, както правилно посочва Комисията, като се има предвид, че финансовият брокер на пазара на спот сделките с чуждестранна валута се стреми да реализира печалба както от сделките за покупка, така и от тези за продажба, сделката за закупуване на ликвидни средства на пазара е неразделна част от обичайната му дейност на този пазар, и по-специално от неговите приходи.

413 Противно на твърденията на жалбоподателите, сделките за покупка на валута от Credit Suisse не могат да бъдат изключени от условните суми с оглед на определянето на приблизителната стойност по същество с мотива, че не представлявали доходи в строгия смисъл на това понятие, нито поради факта, че приписвали на тази банка условни суми на други банки.

414 В това отношение жалбоподателите не могат валидно да се позовават на метод, изложен в бележката, приложена към приложение C.5 към писмената реплика. Всъщност в писмената си реплика те само препращат общо към посоченото приложение. Общият съд обаче не е длъжен да търси във всички доказателства по преписката тези, които биха могли да подкрепят твърдението им (вж. в този смисъл решение от 27 септември 2006 г., Roquette Frères/Комисия, T-322/01, EU:T:2006:267, т. 209).

415 Освен това жалбоподателите не оспорват, че сделките, с които Credit Suisse, наред с други банки, е искало да се снабди с ликвидни средства, са осъществени на засегнатия от картела пазар, на който впрочем търсенето на ликвидни средства е част от управлението на рисковете, свързани със запасите на равнище портфейл. Въпреки това, освен ако не се минимизира изкуствено икономическото значение на нарушението, извършено от тази

банка, и по този начин се накара Комисията да наложи глоби, които нямат реална връзка с обхвата на въпросния картел, приблизителната стойност — подобно на стойността на продажбите — не може да бъде изчислена единствено въз основа на сделките, за които е установено, че са действително засегнати от този картел, а може да бъде изчислена, както в настоящия случай, въз основа на всички сделки, попадащи в обхвата на този картел, както следва от съдебната практика, цитирана в точка 403 по-горе.

416 При това положение Комисията основателно е възприела годишните условни суми на Credit Suisse, отнасящи се както до сделките по покупка, така и до сделките по продажба на чуждестранна валута, за да изчисли приблизителната стойност.

2) По възприетия в обжалваното решение единен корекционен коефициент

417 В обжалваното решение, за да изчисли приблизителната стойност, Комисията прилага по същество методология, състояща се в умножаване на годишните условни суми по корекционен коефициент. Що се отнася до този корекционен коефициент, Комисията приема, че корекционният коефициент се състои, от една страна, от корекционен коефициент, свързан с поддържането на пазара, и от друга страна, от корекционен коефициент, свързан с търговията за собствена сметка.

i) По корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара

418 В обжалваното решение Комисията приема, че що се отнася до стойността на приходите от поддържане на пазара, корекционният коефициент следва да се определи на 50 % от спреда между курс „купува“ и курс „продава“, за да се вземе предвид фактът, че пълният спред в котировките зависи от двете страни по сделката и че следователно доходите, получени от финансов брокер по дадена сделка, представляват половината от този спред в котировките. За да реконституира този спред, Комисията избира да използва данните от обмена на информация в разглежданата чат стая, по време на който са обсъждани спредовете в котировките, свързани със сделки на стойност до 500 млн. евро в основната валута, а именно извадка от обмен на информация, съдържаща спредове в котировките, обхващащи периода от 2011 г. до 2012 г. По този начин тя установява диапазон на спредовете в котировките, вариращ от 6,2 до 8,9 пункта, който се основава на методологията, състояща се в определяне, първо, на долната граница на диапазона на спредовете в котировките на най-ниската средна стойност и медианата на минималните спредове, и второ, на горната граница на диапазона на най-високата средна стойност и медианата на максималните спредове. Този диапазон е послужил, за да се определи подходящият спред в котировките, изчислен на 7 пункта, доколкото това равнище се намира в близост до средата на спреда между курс „купува“ и курс „продава“, произтичаща от тези обмени, които включват всяка комбинация от валути на държавите от Г-10, съдържаща поне една валута от ЕИП. Прилагайки намалението с половината от спреда, тя изчислява този корекционен коефициент на 3,5 пункта (съображения 597, 598, 604—609 и бележка под линия 501).

419 Жалбоподателите твърдят, че корекционният коефициент, свързан с поддържането на пазара, е неподходящ и необективен, тъй като използва по-високи спредове в котировките, които надценяват приблизителната стойност на Credit Suisse и не отразяват икономическото значение на нарушението. Според тях извадката, възприета от Комисията в обжалваното решение, се оказва ограничена и непредставителна, още повече че не се

отнася за периода на участие на Credit Suisse в нарушението. Според тях Комисията не може да обоснове „подходящия“ характер на своята методология с приемането на диапазона на глобите от страните в процедурата за постигане на споразумение. Във всички случаи, ако Комисията се основала на гореспоменатата извадка, тя можела да претегли спредовете, така че да вземе предвид разпределението на сделките, за да преодолее непредставителния характер на тази извадка.

420 В съдебното заседание жалбоподателите потвърждават, че по време на административното производство са предоставили на Комисията „най-добрите налични данни“ във връзка с извадката, възприета от Комисията в обжалваното решение, а именно данните на Bloomberg BFIX, отнасящи се до релевантния период. Жалбоподателите представят тези данни пред Общия съд в отговор на процесуално-организационно действие.

421 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите. Според нея извадката от обмена на информация, използвана в обжалваното решение, представлява най-подходящата и представителна база данни, като се има предвид, че тя се доближава най-много до икономическата дейност на Credit Suisse, за която се отнася разглежданото нарушение. Всъщност тази извадка се отнасяла до всички обсъждания в разглежданата чат стая, в която е осъществен обменът на информация, както и до конкретните финансови продукти, засегнати от нарушението, и произхождала от предприятията, които действително са участвали в същото това нарушение. Комисията счита, че за да гарантира равното третиране, тя не е била длъжна да разработи индивидуална методология за Credit Suisse, а е взела предвид доказателствата, датиращи от времето на настъпване на фактите, които се отнасят до другите участващи предприятия. Освен това тя счита, че фактът на вземането предвид само на сделките на стойност по-малка или равна на 500 милиона в основната валута прави извадката представителна за търговските дейности на участващите предприятия. Във всички случаи годишните условни суми вече отчитали индивидуалния период на участие на Credit Suisse в нарушението и тежестта му в него. Тя моли да се отхвърлят доводите на жалбоподателите.

422 В съдебното заседание Комисията потвърждава позицията си, че извадката от обмена на информация, използвана за изчисляване на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, в обжалваното решение, е по-представителна от данните на Bloomberg BFIX, тъй като е специфична за разглежданото нарушение. В отговор на процесуално-организационно действие Комисията представя посочената извадка, която според нея представлява „най-добрите налични данни“ за посоченото изчисление, което позволява да се обоснове възможно най-добро приближение на икономическото значение на нарушението.

423 В това отношение следва да се отбележи, че страните не спорят, че отчитането, в случая, на половината от спреда в котировките за целите на изчисляването на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, е релевантно. Страните обаче спорят по същество по въпроса дали извадката от обсъждания на спредовете в котировките, използвана в обжалваното решение за изчисляване на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, представлява „най-добрите налични данни“ по смисъла на точка 15 от Насоките относно метода за определяне на глобите.

424 От една страна обаче, следва да се припомни, че както е видно от точка 15 от Насоките относно метода за определяне на глобите, „[п]ри определяне на стойността на продажбите на предприятие Комисията ще отчита най-добрите налични данни за това предприятие“.

Така при прилагането на определената от нея методология тя трябва по-специално да гарантира, че взема предвид „най-добрите налични данни“, които подлежат на задълбочен правен и фактически контрол от страна на съда на Съюза, както следва от съдебната практика, цитирана в точка 393 по-горе.

425 От друга страна, съгласно практиката на Съда, като приема правила за поведение като Насоките относно метода за определяне на глобите и като обявява чрез публикуването им, че занапред ще ги прилага към случаите, за които те се отнасят, Комисията се самоограничава в упражняването на правото си на преценка и не може да се отклони от тези правила, за да не бъде санкционирана евентуално за нарушение на общи принципи на правото като равното третиране или защитата на оправданите правни очаквания (вж. в този смисъл решение от 28 юни 2005 г., Dansk Rørindustri и др./Комисия, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P—C-208/02 P и C-213/02 P, EU:C:2005:408, т. 211).

426 В настоящия случай от обжалваното решение е видно, че за целите на изчисляването на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, извадката, използвана от Комисията, се отнася до шестнадесет случая на обмен на информация. Видно е също, че тази извадка се отнася до спредове в котировките, произтичащи от обсъждания, проведени през 2011 г. (две обсъждания от 24 юни, едно обсъждане от 11 юли, две обсъждания от 10 август, едно обсъждане от 20 септември, едно обсъждане от 5 октомври и едно обсъждане от 21 октомври) и през 2012 г. (едно обсъждане от 5 януари, едно обсъждане от 11 януари, едно обсъждане от 31 януари, едно обсъждане от 17 февруари, едно обсъждане от 1 март, едно обсъждане от 5 април, едно обсъждане от 18 април и едно обсъждане от 18 юни), по време на които финансовите брокери са обменяли информация за спредовете в котировките за следните валутни двойки: GBP/USD (шест обсъждания), EUR/CHF (едно обсъждане), EUR/GBP (седем обсъждания), GBP/JPY (едно обсъждане) и EUR/JPY (едно обсъждане).

427 В това отношение, на първо място, следва да се разгледат критиките на жалбоподателите относно извадката, използвана от Комисията.

428 Първо, що се отнася до периода, засегнат от спредовете в котировките, произтичащи от използваната в обжалваното решение извадка, следва да се констатира, подобно на жалбоподателите, че вземането му предвид не може да се счита за подходящо, тъй като надхвърля релевантния период.

429 Вземането предвид обаче на спредовете в котировките, произтичащи от няколко обсъждания, по-специално от 2011 г., преди периода на нарушението на Credit Suisse, няма никакво значение за определянето на приблизителната стойност, произтичаща от сделките с различни валутни двойки, чиито годишни условни суми се отнасят за 2012 г.

430 Всъщност с оглед на променливостта и ликвидността на спот валутния пазар обменните валутни курсове, чийто компонент е спреда в котировките, повлияни от тези особености на пазара, се променят бързо, както впрочем е отразено в извадката, възприета в обжалваното решение. По-конкретно, от тази извадка е видно, че спредовете в котировките за дадена сделка, която се отнася до една и съща сума и една и съща валутна двойка, се различават в зависимост от датата. Така се налага изводът, че прилагането на спредовете в котировките, посочени от финансовите брокери през 2011 г., не може от обективна гледна точка да

предостави на Комисията точна информация за реалната стойност на доходите, получени от поддържането на пазара от Credit Suisse през 2012 г., по време на периода на нарушението.

431 При тези обстоятелства взимането предвид на спредовете в котировките, отнасящи се до различни дати през 2011 г., трябва да се счита за неадекватно и неподходящо за отразяване на действителното икономическо положение на Credit Suisse през периода на нарушението.

432 Второ, извадката от шестнайсетте обмена, използвана за изчисляване на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, се оказва ограничена по отношение на броя на сделките, съответстващи на годишните условни суми, взети предвид от Комисията, за да може обективно да се представи по-специално икономическото значение на твърдяното нарушение.

433 В това отношение, въпреки че този брой сделки не е посочен в обжалваното решение, като се има предвид, че Комисията се е основала единствено на сделките на стойност, по-малка или равна на 500 милиона в основната валута (съображение 604), и че условните суми, които тя е взела предвид, възлизат общо на 1 060 802 752 528 евро (съображение 592), ако тези условни суми се разделят на максималния обем на сделките, на които тя се е основала (500 000 000), следва да се приеме, че броят на сделките, съответстващи на тези условни суми, е най-малко 2 121. Впрочем жалбоподателите твърдят, че Credit Suisse е изпълнило 22 000 сделки през периода на участието си в твърдяното нарушение, без това да се оспорва от Комисията.

434 Трето, следва да се припомни, че при изчисляването на приблизителната стойност Комисията е използвала годишните условни суми, съответстващи на най-търгуваните валутни двойки, включващи една от валутите на ЕИП, а именно еврото, британската лира, норвежката крона, шведската крона или датската крона, през месеците на участие на банките в разглежданото нарушение (съображение 589 от обжалваното решение). Както обаче е видно от доказателствата относно извадката от обсъжданията на спредовете в котировките, възприета в обжалваното решение, тази извадка включва едва пет валутни двойки от четиридесет възможни комбинации.

435 Тази липса на представителност на валутните двойки, за които се отнася извадката от спредовете в котировките, възприета в обжалваното решение, обаче може да окаже значително влияние върху преценката на „най-добрите данни“, налични при приемането на обжалваното решение, за изчисляване на приблизителната стойност на Credit Suisse. Всъщност, както е видно от посочената извадка, различните валутни двойки, засегнати в настоящия случай, се различават по отношение на ликвидността и прилаганите спредове в котировките (например за 200 милиона от валутната двойка EUR/GBP минималният спред в котировките е между 10 и 12, а максималният спред в котировките е между 12 и 14, докато за същия обем от валутната двойка GBP/USD минималният спред в котировките е 18, а максималният спред в котировките е 20).

436 С оглед на гореизложеното се налага изводът, че малкият брой елементи в извадката, използвана от Комисията за изчисляване на разглеждания корекционен коефициент, повече от половината от които не се отнасят за релевантния период (вж. т. 426 по-горе), не разкриват степента на детайлност, присъща за всяка валутна двойка, възприета от Комисията за релевантна при извършване на въпросното изчисление. При това положение не може да се приеме, че посочената извадка предоставя данни, които биха били

достатъчни, за да се гарантира, че всички засегнати валутни двойки са пропорционално представени в светлината на логиката на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, а именно отчитането на факта, че доходите от сделки са включени в спреда между курс „продава“ и курс „купува“, прилаган при обмен на валутна двойка, включваща валута от ЕИП.

437 На второ място, все пак е важно жалбоподателите да докажат, че в рамките на методологията, която Комисията законосъобразно е определила, действително са съществували по-добри данни от възприетите от тази институция и че тези данни действително са налични (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 24 септември 2019 г., HSBC Holdings и др./Комисия, T-105/17, EU:T:2019:675, т. 324). При това положение следва да се определи дали данните на Bloomberg BFIX, предложени от жалбоподателите на Комисията за определяне на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, представляват „най-добрите налични данни“ за прилагане на методологията, определена от Комисията в обжалваното решение.

438 В това отношение, първо, следва да се констатира, че както жалбоподателите подчертават в съдебното заседание, използването на данните на Bloomberg BFIX би позволило на Комисията да вземе предвид хиляди данни за релевантния период, и следователно, примери за спредове в котировките, свързани с периода на нарушение на Credit Suisse, които са много по-многобройни, а в резултат на това и по-представителни, с оглед на значителният обем на сделките, които са взети предвид от Комисията при изчисляването на приблизителната стойност (вж. т. 432 и 433 по-горе). Така отчитането на тези данни би било от естество да установи пропорционално съответствие между тези спредове в котировките и годишните условни суми, отнасящи се до същия период, в съответствие с логиката, залегнала в основата на изчисляването на стойността на продажбите в настоящия случай и валутните двойки, включени в обхвата на изчисляване на разглеждания корекционен коефициент.

439 Второ, както изтъква в съдебното заседание, Комисията оспорва подходящия характер на данните на Bloomberg BFIX. Според нея тези данни имат ограничения, доколкото по-специално не позволяват да се филтрират спредовете в котировките, които действително са били прилагани от банките, участвали в нарушението. Както Комисията изтъква в съдебното заседание и в отговор на процесуално-организационно действие, разпоредено от Общия съд, тези данни също не са специфични за разглежданото нарушение, по-специално поради това, че не произхождат от мястото на извършване на нарушението и не се отнасят до сделките, извършени от участващите в него банки.

440 Макар несъмнено обаче да е вярно, че Насоките относно метода за определяне на глобите се основават на отчитане на стойността на продажбите на съответните стоки във връзка с нарушението за определяне на основния размер на глобите, които следва да бъдат наложени (решение от 10 юли 2019 г., Комисия/Icap и др., C-39/18 P, EU:C:2019:584, т. 26), в точка 16 те предвиждат също така възможност Комисията да определи тази стойност, когато предоставените от предприятието данни са непълни или ненадеждни, по-специално въз основа на всяка друга информация, която тя прецени за подходяща или уместна. Така от тези насоки не следва, че данните, които Комисията взема предвид, трябва непременно да са специфични за нарушението.

441 Всъщност понятието „най-добри налични данни“ по смисъла на точка 15 от Насоките относно метода за определяне на глобите не предполага намиране на данни, които могат да дадат напълно точна представа за икономическото значение на нарушението и за относителната тежест на дадено предприятие в него, а се състои в намирането на данни, които имат по-високо качество от другите налични данни, по-специално в смисъл, че са по-последователни, пълни и надеждни, за да отразят това значение и тази тежест (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2014 г., RWE и RWE Dea/Комисия, T-543/08, EU:T:2014:627, т. 230, 234 и 237).

442 Като се има предвид обаче, че данните на Bloomberg BFIX позволяват да се вземат предвид всички валутни двойки, включени в обхвата на валутите, засегнати от изчисляването на разглеждания корекционен коефициент, предоставят по-значителна извадка, за да се отразят пропорционално годишните условни суми, към които е приложен посоченият коефициент, и се отнасят до периода на нарушението на Credit Suisse, те трябва да се считат за по-последователни, пълни и надеждни от данните, на които Комисията се е основала, за да отрази икономическото значение на нарушението и относителната тежест на Credit Suisse в него.

443 От изложеното по-горе следва, че данните на Bloomberg BFIX, предложени на Комисията в хода на административното производство, и представени от жалбоподателите пред Общия съд, представляват, противно на твърденията на Комисията, „най-добрите налични данни“, които могат да отразят по-точно приблизителната стойност на Credit Suisse.

444 Комисията не би могла валидно да обоснове вземането предвид на данни, които не са представителни за реалната стойност на доходите, получени от поддържането на пазара, с изискването за зачитане на принципа на равно третиране на участниците в нарушението, като се има предвид, че прилаганият метод следва да бъде еднакъв за всички участници в нарушението.

445 Всъщност следва да се припомни, че принципът за равно третиране изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 12 ноември 2014 г., Guardian Industries и Guardian Europe/Комисия, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, т. 51 и цитираната съдебна практика). Прилагането на принципа на равно третиране обаче не може да възпрепятства в настоящия случай да се вземат предвид индивидуализираните данни на предприятията, участващи в нарушението, като същевременно се прилага една и съща методология за изчисляване на приблизителната стойност. Всъщност използването в настоящия случай на индивидуализирани данни относно спредовете в котировките за периода на участие на Credit Suisse в нарушението представлява само условие за прилагане на методологията, изготвена от Комисията и приложима за всички страни в посоченото нарушение, което не променя същността на нарушението, а може само да засили точността на приблизителната стойност на тази банка, що се отнася до значението и обхвата на нейната дейност през периода на участието ѝ в нарушението.

446 Впрочем Общият съд вече е постановил, че подходът на Комисията при изчисляването на стойността на продажбите да вземе предвид данни от различни периоди с оглед на различните периоди на участие в нарушението на съответните предприятия, по-специално за да се отчете реалното икономическо положение на тези предприятия през периода на нарушението и да се предотврати възможността стойността на продажбите да подцени

икономическото значение на нарушението, е в съответствие с принципа на равно третиране (решение от 29 септември 2021 г., Tokin/Комисия, T-343/18, EU:T:2021:636, т. 110—114 и 118).

447 Освен това, противно на твърденията на Комисията, фактът, че страните, които са се споразумели, са приели използването на единни данни за изчисляване на корекционния коефициент, прилаган в рамките на методологията, изготвена от Комисията, също не може да опровергае заключението относно неговия неподходящ и неадекватен характер по отношение на Credit Suisse.

448 Следователно, като не е използвала „най-добрите налични данни“ за изчисляване на корекционния коефициент, който трябва да се приложи към Credit Suisse, за да се изчисли приблизителната стойност, Комисията не е спазила Насоките относно метода за определяне на глобите и е изчислила погрешно основния размер на глобата, която е наложила на Credit Suisse.

ii) По корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка

449 В обжалваното решение, що се отнася до корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка, доколкото финансовите брокери са обменяли информация относно откритите си рискови позиции, след като припомня, че нито една от засегнатите банки не е била в състояние да предостави необходимите данни, за да оцени тези търговски приходи, и предвид техническите предизвикателства, присъщи на изчисляването на приблизителната стойност на приходите от търговия за собствена сметка, Комисията решава за целите на определянето на спреда в котировките да се основе на публични източници, свързани със сделките на ниво „interdealer“ (вж. т. 24 по-горе). Така, за да не надцени тези приходи, тя решава да ги изчисли, като умножи условната сума по 10 % от подходящия спред в котировките, който, по нейно усмотрение, се оценява на ниво между 0,6 и 1,5 пункта. Въз основа на тези констатации тя взима предвид спреда в котировките, определен на 1 пункт, като го разделя на горепосочените 10 %. Поради това тя изчислява този корекционен коефициент на 0,1 пункта.

450 Жалбоподателите упрекват Комисията, че е използвала произволно корекционния коефициент, за да отчете доходите, които участващите банки са получили от държането на открити рискови позиции, и че е приложила 10 % от спреда в котировките intertraders“, за да го формира. Те считат, че доходите, генерирани от държането на открити рискови позиции, се основават на потенциалното увеличение на стойността на позицията на финансовия брокер, а не на спреда в котировките, който финансовият брокер в крайна сметка трябва да плати. Следователно използването на спреда в котировките, за да се вземат предвид твърдените доходи, не отразявало доходите, които Credit Suisse е можело да извлече от тази дейност. Във всички случаи Комисията не била доказала, че средният доход от търговията за собствена сметка бил пропорционален на спреда в котировките.

451 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

452 В това отношение в самото начало следва да се отбележи, че жалбоподателите не оспорват твърдението в съображение 610 от обжалваното решение, че от една страна, банките, участващи в разглежданото нарушение, са сключвали сделки не само като маркет-мейкъри,

но и за своя сметка, и от друга страна, че всички тези сделки са генерирали доходи. Не се оспорва и констатацията в съображение 630 от това решение, че „спредовете в котировките отразяват очакванията на банките за риска, свързан с открита експозиция“.

453 При това положение следва да се припомни, че на спот валутния пазар спредът в котировките представлява компенсацията, която финансовият брокер получава, по-специално за риска, който понася, ако има дадена валута в портфейла си, поради експозицията на открити рискови позиции в резултат на бързите колебания на обменните курсове на пазара (вж. т. 21 по-горе и съображения 35 и 36 от обжалваното решение, които не са оспорени от жалбоподателите).

454 Така следва да се приеме, че подходът, възприет от Комисията за изчисляване на корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка, основан на спреда в котировките, трябва да се счита за съответстващ на реалността на спот валутния пазар. Посоченият по-горе подход на Комисията е в съответствие и с логиката, залегнала в основата на избора на приблизителната стойност, тъй като тя отчита, по-специално доходите, генерирани от дейностите по търговия на Credit Suisse за собствена сметка.

455 При тези обстоятелства жалбоподателите, които само твърдят, че спредът в котировките е ирелевантен за изчисляване на доходите, получени от дейности по търговия за собствена сметка, без обаче да предлагат по-подходящ алтернативен метод, не биха могли основателно да се позоват на твърдението, че Комисията неправилно е използвала спреда в котировките за определяне на доходите, които Credit Suisse е можело да получи от дейности по търговия за собствена сметка.

456 По-общо, твърдението на жалбоподателите, че в контекста на дейностите по търговия за собствена сметка финансовите брокери плащат, а не печелят спред, трябва да се разглежда като противоречащо на търговската логика и икономическата рационалност на дейността за собствена сметка, и по-специално, както е посочено в обжалваното решение, което не се оспорва от жалбоподателите по този въпрос, че „[т]е могат много добре да увеличават, намаляват или ликвидират открити рискови позиции, като „печелят спреда в котировките“ от други финансови брокери […]; това означава всъщност да бъдеш добър маркет-мейкър и финансов брокер като цяло и показва, че поддържането на пазара и търговията за собствена сметка са тясно свързани“ (съображение 630).

457 Накрая, макар че жалбоподателите формално оспорват пропорционалността на средния доход от търговията за собствена сметка спрямо спреда в котировките въз основа на „много честите спредове“ в едно проучване, те не излагат никакви конкретни обяснения в подкрепа на това оспорване. Всъщност те само твърдят, че „високата честота на сделките е без значение по настоящото дело“. Във всички случаи жалбоподателите не могат основателно да упрекнат Комисията в каквото и да било прехвърляне на доказателствената тежест, тъй като Комисията разполага със свобода на преценка при изчисляването на глобата. Освен това доводът на жалбоподателите, че прилагането на 10 % от спреда в котировките „intertraders“ за определяне на разглеждания корекционен коефициент е произволно и неподходящо, не може да бъде приет, тъй като произтича от обикновено твърдение, което не е обосновано по никакъв начин.

458 От гореизложеното следва, че Комисията правилно е определила корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка. Следователно доводите на жалбоподателите, изтъкнати в това отношение, следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

3) По предложената от жалбоподателите алтернативна методология за изчисляване на приблизителната стойност

459 Жалбоподателите считат, че алтернативната методология, предложена от Credit Suisse в хода на административното производство, представлява по-подходяща и по-надеждна основа за определяне на стойността на продажбите му. По същество тази методология се състояла в изчисляване на условните суми за всяка комбинация от валутни двойки и месеци на търговия, произтичащи от сделките, при които Credit Suisse е предоставяло ликвидни средства, които се умножавали по корекционен коефициент, свързан със спреда в котировките, съответстващ на половината от спреда в котировките за комбинация от конкретни валутни двойки и месеци на търговия въз основа на данни, получени от трето независимо лице.

460 Според жалбоподателите тази методология дава възможност да се получи по-точно приближение на приблизителната стойност. Комисията обаче не била разгледала сериозно доводите и алтернативната методология, предложени от Credit Suisse. Жалбоподателите упрекват Комисията, че не е изпълнила задължението си за мотивиране в това отношение.

461 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

462 В самото начало следва да се припомни, че методологията, предложена от жалбоподателите, се различава от тази, приложена в обжалваното решение, тъй като изключва от изчислението условните суми, свързани със сделките за покупка, и корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка, а претегля спредовете в котировките, свързани с дейностите по поддържане на пазара.

463 Както става ясно от точки 410—416 по-горе, жалбоподателите неправилно се опитват да установят, че при изчисляването на годишните условни суми трябва да се вземат предвид само сделките за продажба на валута. Всъщност подобно изчисление не би отчело всички релевантни сделки, извършени от Credit Suisse, и то дори да бъде изчислено въз основа на комбинация от валутни двойки и конкретни месеци на търговия. Във всички случаи, както е видно от експертния доклад, на който се позовават жалбоподателите в подкрепа на своята методология, алтернативното изчисляване на условните суми не се основава на точни данни, които биха позволили да се определят само сделките, при които Credit Suisse е предоставило ликвидни средства.

464 Освен това, що се отнася до изключването от методологията за изчисляване на приблизителната стойност на стойността на приходите от дейности по търговия за собствена сметка, макар липсата на вземането им предвид да би позволило да се намали твърдяната „завишена“ приблизителна стойност, такова изключване не отчита икономическото значение на нарушението и относителната тежест на Credit Suisse в него, доколкото тези приходи са източник на доходи за банките и спадат към самата същност на техните дейности.

465 Що се отнася до довода за непълнота на мотивите, изведена от липсата на обяснения от страна на Комисията относно невземането предвид на алтернативния метод, предложен от жалбоподателите, следва да се отбележи, че както е видно от съображения 626—633 от обжалваното решение, Комисията е изложила мотивите, поради които не е счела за подходяща алтернативната методология, предложена от жалбоподателите. В останалата част се налага изводът, че посоченият довод се смесва в по-голяма степен с разглеждане на основателността на преценката на посочената методология. Във всички случаи следва да се припомни, че съгласно съдебната практика Комисията не може да се задължава да обяснява в решенията си причините, поради които при изчисляване на размера на глобата не възприема подходи, алтернативни на действително възприетия в обжалваното решение (решение от 15 юли 2015 г., SLM и Ori Martin/Комисия, T-389/10 и T-419/10, EU:T:2015:513, т. 206).

466 При това положение първата част от четвъртото основание трябва да бъде уважена единствено доколкото Комисията не е използвала най-добрите налични данни по отношение на Credit Suisse, за да определи корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара.

467 Предвид гореизложеното Общият съд счита, че е уместно да продължи разглеждането на четвъртото основание на жалбата, като се спре на третата част, а след това на втората, четвъртата и петата част от това основание.

б) По третата част от четвъртото основание, изведена от надценяване на глобата в резултат на коефициента, свързан с тежестта на нарушението

468 Съгласно Насоките относно метода за определяне на глобите основният размер на глобата се обвързва с дела на стойността на продажбите, в зависимост от степента на тежестта на нарушението, умножена по броя на годините на нарушението (т. 19). Оценката на тежестта на нарушението се извършва на индивидуална основа за всички видове нарушения, като се вземат предвид всички обстоятелства по случая (т. 20). Като общо правило делът на стойността на продажбите, вземан предвид, се определя на ниво до 30 % от стойността на продажбите (т. 21). За да се прецени делът на стойността на продажбите, който ще бъде приложен в даден случай, Комисията отчита редица фактори, като естество на нарушението, общ пазарен дял на всички съответни предприятия, географски обхват на нарушението, както и дали нарушението е било приведено в изпълнение или не (т. 22). Освен това, като се има предвид, че най-вредните ограничения на конкуренцията, като хоризонталните споразумения за фиксиране на цените, трябва да бъдат наказвани с най-тежки глоби, делът на стойността на продажбите, който се взема предвид при такива нарушения, по принцип ще бъде в горната част на скàлата (т. 23).

469 В съображения 634—637 от обжалваното решение Комисията приема, с оглед на правилата, припомнени в точка 468 по-горе, че предвид естеството и географския обхват на нарушението коефициентът за тежест следва да се определи на 16 %.

470 Жалбоподателите твърдят, че Комисията неправилно е определила коефициента за тежест на нарушението на 16 %. Първо, тя не е взела предвид незначителните пазарни дялове на финансовите брокери и дори не е обяснила неотчитането на тези пазарни дялове, въпреки че те били релевантни за определяне на икономическата мощ на участващите банки и на тежестта на нарушението. Второ, при преценката на коефициента за тежестта на нарушението Комисията не взела предвид легитимната и благоприятна за конкуренцията

цел на обмена на информация. Трето, факторите, които могат да повлияят на тежестта на нарушението, а именно броят и интензивността на действията, трябвало разумно да накарат Комисията да приложи по-нисък коефициент за тежест.

471 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

472 В това отношение следва да се припомни, че що се отнася до неизчерпателните фактори, посочени в точка 22 от Насоките относно метода за определяне на глобите, които Комисията е взела предвид, за да определи дела от стойността на продажбите, който трябва да се вземе предвид в даден случай, Комисията правилно е установила, че спорното нарушение обхваща цялото ЕИП и е под формата на споразумения и/или съгласувани практики, чиято цел по същество е да се намали или да се премахне нормалната несигурност, присъща на пазара на спот сделките чуждестранна валута. Това намаляване или премахване обаче позволявало участващите в нарушението банки да бъдат подпомогнати при вземането на решенията им за определяне на цените и управление на риска, въпреки че последните представляват параметрите, с оглед на които тези банки е трябвало да се конкурират на спот валутния пазар. Така разглежданото нарушение е сред най-вредните ограничения на конкуренцията. В съответствие с точка 23 от Насоките относно метода за определяне на глобите делът на стойността на продажбите, който се взема предвид при такива нарушения, по принцип ще бъде в горната част на скàлата.

473 Следователно Комисията не може да бъде упрекната, че е определила коефициента за тежест на 16 %, а именно на равнище, което е сред най-ниските ставки в скàлата на санкциите, предвидени за такива нарушения съгласно Насоките относно метода за определяне на глобите.

474 Това заключение не може да бъде оборено от нито един от изтъкнатите от жалбоподателите доводи.

475 На първо място, при определяне на коефициента за тежест Комисията не е длъжна да вземе предвид пазарните дялове на финансовите брокери, участващи в единното продължено нарушение. Всъщност такъв елемент не е сред факторите, изброени в точка 23 от Насоките относно метода за определяне на глобите. Освен това, макар несъмнено, за да се определи тежестта на нарушението, да следва да се вземат предвид всички фактори, които могат да бъдат взети предвид при преценката на нарушението, и по-специално размерът на участващите предприятия, Съдът също припомня, че не съществува обвързващ или изчерпателен списък на критериите, които задължително трябва да бъдат взети предвид при преценка на тежестта на нарушението (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 196—198 и цитираната съдебна практика).

476 На второ място, броят и интензитетът на антиконкурентните действия също не са сред факторите, изброени в точка 23 от Насоките относно метода за определяне на глобите. Макар да я вярно също, че съгласно съдебната практика такива фактори по принцип са релевантни за определянето на размера на глобите (вж. решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 197 и цитираната съдебна практика), това не променя факта, че Комисията може да вземе предвид относителната тежест на участието на дадено предприятие в нарушението и конкретните обстоятелства по делото или при преценката на тежестта на нарушението, или при коригирането на

основния размер в зависимост от смекчаващите и утежняващите обстоятелства (решение от 11 юли 2013 г., Team Relocations и др./Комисия, C-444/11 P, непубликувано, EU:C:2013:464, т. 104).

477 При тези обстоятелства следва да се приеме, че Комисията основателно е определила коефициента за тежест, като е взела предвид нарушението в неговата цялост, и че относителната тежест на участието на Credit Suisse в това нарушение е можела да бъде разгледана по-специално в рамките на преценката на смекчаващите обстоятелства, а не на етапа на определяне на коефициента за тежест.

478 На трето и последно място, що се отнася до твърдението, че Комисията не е взела предвид легитимната и благоприятна за конкуренцията цел на обмена на информация, следва да се припомни, както бе направено в рамките на разглеждането на втората част от второто основание, че Комисията правилно е отхвърлила тези доводи. Следователно тя не е имала никаква причина да ги разглежда на етапа на определяне на коефициента за тежест.

479 От това следва, че третата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли като неоснователна.

в) По втората част от четвъртото основание: грешка, във връзка с непропорционално малкото намаление на глобата, предоставено на основание на смекчаващите обстоятелства

480 В съображения от 650—656 от обжалваното решение Комисията приема по същество, че в съответствие с точка 29 от Насоките относно метода за определяне на глобите, като се имат предвид конкретните обстоятелства по настоящото дело, а именно липсата на отговорност на Credit Suisse по отношение на скритото споразумение, от една страна, и спорадичните случаи на координиране, от друга страна, на Credit Suisse следва да се предостави намаление с 2 % за всяко от тези действия и следователно общо 4 % намаление на глобата поради смекчаващи обстоятелства.

481 Жалбоподателите твърдят, че предоставеното от Комисията намаление поради смекчаващи обстоятелства не отчита в достатъчна степен факта, че Credit Suisse е било признато за отговорно само за едно от трите действия, съставляващи единното продължено нарушение, още повече че това действие било най-малко тежкото от трите. Според тях, за да се отрази това положение, Комисията е трябвало да приложи намаление на глобата с около 75 % или най-малкото с две трети, а именно 66 %. Освен това те упрекват Комисията, че не е взела предвид смекчаващите обстоятелства, свързани, от една страна, с твърдяното много ограничено участие на Credit Suisse и от друга страна, с факта, че то е избегнало възприемането спорното антиконкурентно поведение, съобщавайки информация, получена в рамките на разглежданата чат стая, на клиенти, търговските представителства и други финансови брокери.

482 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

483 В това отношение, на първо място, следва да се припомни, че както е видно от точка 335 по-горе, всички действия, съставляващи единното продължено нарушение, имат обща цел, изразяваща се по същество в смекчаване на нормалната несигурност, присъща на пазара на спот сделките с чуждестранна валута, без обаче да може да се установи каквато и да било твърдяна разлика по отношение на тяхната тежест. Така не може да се приеме общото и

необстоятелствено твърдение на жалбоподателите, че обменът на информация представлявал „най-малко тежкото“ от трите действия, съставляващи посоченото нарушение, което следва да се вземе предвид като смекчаващо обстоятелство.

484 На второ място, не могат да бъдат приети и доводите, изтъкнати от жалбоподателите за доказване на наличието на смекчаващи обстоятелства, различни от тези, приети от Комисията в обжалваното решение.

485 В това отношение, първо, доколкото Credit Suisse е подведено под отговорност за единното продължено нарушение само що се отнася до обмена на информация, следва да се припомни, че както е видно от повече от сто обсъждания, анализирани в обжалваното решение, поведението на Credit Suisse е било много сходно с това на другите участващи банки през същия период. По този начин участието му в нарушението не е било значително намалено, което би могло да представлява смекчаващо обстоятелство по смисъла на точка 29 от Насоките относно метода за определяне на глобите.

486 Второ, що се отнася до твърдяното конкурентно поведение на Credit Suisse, достатъчно е да се констатира, че доколкото този довод се основава по същество на доводите, отхвърлени на етапа на анализа на второто и третото основание, Комисията по никакъв начин не е била длъжна да приеме това обстоятелство като смекчаващо обстоятелство.

487 Трето и последно, следва да се анализира въздействието на грешката на Комисията, установена при разглеждането на първото основание на жалбата, относно квалификацията на обсъждането от 9 май 2012 г. (съображение 276 от обжалваното решение), доколкото тази квалификация спада към преценката на относителната тежест на участието на Credit Suisse в разглежданото нарушение, която е от естество да намали тази тежест поради смекчаващи обстоятелства.

488 В това отношение обаче следва да се констатира, че тази грешка в квалификацията, допусната от Комисията, не оказва влияние върху пропорционалността на размера на глобата с оглед на конкретните обстоятелства по настоящото дело. Всъщност с оглед на повече от сто обсъждания, разгледани в обжалваното решение, някои от които са предшестващи, а други са последващи на обсъждането от 9 май 2012 г., което не позволява да се прекъсне, нито да се повлияе на развитието на поведението, в което е упрекнато Credit Suisse, обстоятелството, че това единствено обсъждане е било неправилно възприето срещу Credit Suisse, не позволява също да се намали тежестта на вмененото му нарушение с оглед на големия брой проявления и тежестта на поведението, в което е упрекната тази банка.

489 С оглед на тези обстоятелства втората част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

г) По четвъртата част от четвъртото основание: нарушение на принципа на равно третиране

490 Жалбоподателите твърдят, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране, като не е взела предвид, от една страна, факта, че Credit Suisse е било подведено под отговорност само за един съставен елемент от единното продължено нарушение, което не е било отчетено в достатъчна степен при намалението с 4 %, приложено от Комисията, и от друга страна, ограниченото участие на Credit Suisse в твърдяното нарушение, докато другите банки, участващи в твърдените факти, са се ползвали от намаление поради времево

припокриване. По този начин Комисията не взела предвид индивидуалната отговорност на Credit Suisse. Накрая, жалбоподателите упрекват Комисията, че не е упражнила правилно правото си на преценка при определяне на глобите по настоящото дело.

491 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

492 В самото начало следва да се припомни, че съгласно съдебната практика, посочена в точка 445 по-горе, принципът на равно третиране е нарушен само когато сходни положения се третират по различен начин или когато различни положения се третират по еднакъв начин, освен ако това третиране не е обективно обосновано.

493 Следва също да се припомни, че при изчисляването на размера на глобите, наложени на участвалите в картел предприятия, диференцираното третиране на съответните предприятия е присъщо за упражняването на правомощията на Комисията в тази област. Всъщност в рамките на своята свобода на преценка Комисията е длъжна да индивидуализира наказанието в зависимост от поведението и особеностите на тези предприятия, за да осигури във всеки отделен случай пълната ефективност на нормите на правото на Съюза в областта на конкуренцията (вж. решение от 5 декември 2013 г., Caffaro/Комисия, C-447/11 P, непубликувано, EU:C:2013:797, т. 50 и цитираната съдебна практика).

494 В това отношение, що се отнася до твърдението за неравно третиране поради твърдяното неотчитане на ограниченото участие на Credit Suisse в нарушението, следва да се припомни, че противно на твърденията на жалбоподателите, продължителността на неговото участие, в случая най-краткото от всички участници в нарушението, е била взета предвид от Комисията при изчисляването на глобата (съображения 643—645 от обжалваното решение). Освен това Комисията е взела предвид факта, че Credit Suisse е участвало само в едно единно продължено нарушение, що се отнася до обмена на информация, посочено в обжалваното решение по настоящото дело, за разлика от други банки, които са участвали в няколко нарушения в рамките на различни чат стаи. Следователно различното третиране на положението на Credit Suisse и на други банки трябва да се разглежда като обективно обосновано — по смисъла на съдебната практика, припомнена в точки 492 и 493 по-горе — от разликите относно продължителността и броя на нарушенията, извършени в рамките на различни чат стаи.

495 Освен това се налага изводът, че със своите общи и необстоятелствени доводи относно твърдяно нарушение от страна на Комисията на принципа на равно третиране, произтичащо от отказа да се предостави на Credit Credit Suisse намаляване от 66 до 75 % на основния размер на глобата, подобно на други страни, участвали в множество нарушения на този пазар, за да се отчете времевото припокриване, жалбоподателите по същество се стремят да се позоват на смекчаващо обстоятелство, изведено от поведението на другите участници в нарушението.

496 Съгласно постоянната съдебна практика обаче по принцип участникът в нарушение не може да се позовава на смекчаващо обстоятелство, изведено от поведението на други участници в това нарушение (вж. решение от 11 юли 2019 г., Huhtamäki и Huhtamaki Flexible Packaging Germany/Комисия, T-530/15, непубликувано, EU:T:2019:498, т. 193 и цитираната съдебна практика). Така фактът, че другите членове на картела са участвали по различен начин във времето или в няколко нарушения в рамките на различни чат стаи, би могъл евентуално да представлява отегчаващо обстоятелство, което да се вземе предвид

по отношение на тях, но не и смекчаващо обстоятелство в полза на Credit Suisse (вж. в този смисъл решение от 11 юли 2019 г., Huhtamäki и Huhtamaki Flexible Packaging Germany/Комисия, T-530/15, непубликувано, EU:T:2019:498, т. 194 и цитираната съдебна практика).

497 Във всички случаи се налага изводът, че намалението, предоставено на другите участници в решението за постигане на споразумение, не е било приложено върху основния размер, за който жалбоподателите претендират, а в рамките на изчислението на приблизителната стойност. Така искането намаление не е сходно с това, от което са се ползвали другите участници в нарушението.

498 Поради това четвъртата част от четвъртото основание следва да се отхвърли.

д) Петата част от четвъртото основание: непълнота на мотивите на обжалваното решение относно пропорционалността на изчисляването на наложената на жалбоподателите глоба спрямо глобата, наложена на другите участници в нарушението

499 Жалбоподателите упрекват Комисията, че не е мотивирала в достатъчна степен факторите, които се оказват релевантни за изчисляването на глобите, наложени на страните по постигнатото с нея споразумение. Те считат, че при това положение са лишени от възможността да преценят обхвата на нарушението на правото на равно третиране на Credit Suisse, като и Общият съд е лишен от възможността да прецени пропорционалността на намалението, предоставено на Credit Suisse за ограниченото му участие.

500 Комисията оспорва доводите на жалбоподателите.

501 В това отношение следва да се отбележи, че доводът на жалбоподателите, свързан с твърдяната непълнота на мотивите относно пропорционалността на размера на глобата, както е изложен в жалбата, се основава по същество на невъзможността да се сравни намалението на глобата на Credit Suisse с това, което е предоставено на другите страни, които са сключили споразумение, тъй като жалбоподателите не са разполагали с решението за постигане на споразумение при подаването на жалбата. Въпреки това, след като това решение е било предоставено на разположение по време на висящото пред Общия съд производство, те не изтъкват никакви допълнителни доводи относно посочената непълнота на мотивите на етапа на писмената реплика.

502 Запитани в съдебното заседание, жалбоподателите потвърждават, че по същество вече не поддържат доводите си, изложени в рамките на петата част от четвъртото основание, свързани с непълнотата на мотивите в обжалваното решение относно „факторите, които се оказват релевантни за изчисляването на глобите, наложени на страните по постигнатото с нея споразумение“. Те обаче считат, че втората част от техния довод, свързана с пропорционалността на глобата, все още е актуална за целите на настоящата жалба.

503 В това отношение обаче трябва да се констатира, че обясненията на жалбоподателите, изложени в съдебното заседание относно пропорционалността на глобата, по никакъв начин не се подкрепят от доводите, съдържащи се в петата част от четвъртото основание, така както са обобщени в точки 499 и 501 по-горе. Всъщност твърдението относно пропорционалността на намаляването на глобата — което е общо и необстоятелствено, формулирано в две изречения в жалбата, второто от които е последица, която

жалбоподателите извеждат от неналичността на решението за постигане на споразумение — по никакъв начин не е формулирано самостоятелно спрямо липсата на мотиви. Тъй като това твърдение се отнася до довод, който е изоставен в хода на производството, то вече не следва да се разглежда.

504 Във всички случаи намаляването на размера на наложената на Credit Suisse глоба поради смекчаващи обстоятелства, дължащо се на предоставените на други участници в нарушението намаления, не може да представлява подходящ фактор за определяне на евентуална непропорционалност на глобата (вж. по аналогия решение от 4 юли 2006 г., Hoek Loos/Комисия, T-304/02, EU:T:2006:184, т. 85). Всъщност посочените намаления са по-специално последица от различни обстоятелства, свързани с индивидуалното поведение на Credit Suisse и на другите участници в нарушението, чието отчитане при изчисляването на глобата е обосновано от принципа на индивидуализация на наказанието. Както е видно обаче от точки 492—498 по-горе, предвид факта че другите банки, участващи в разглежданото нарушение, са участвали и в други нарушения, извършени в рамките на други чат стаи, и следователно са се намирали в обективно различно положение от това на Credit Suisse, Комисията е можела да приложи различно намаление. Ето защо този довод не може да бъде приет.

505 От гореизложеното следва, че четвъртото основание е частично основателно, що се отнася до първата му част относно корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара. В останалата си част обаче това основание трябва да се отхвърли.

2. Заключение по член 2, буква а) от обжалваното решение

506 От всичко изложено дотук следва, че грешката на Комисията относно данните, използвани за определяне на корекционния коефициент, който следва да се приложи при изчисляване на приблизителната стойност, води до отмяна на член 2, буква а) от обжалваното решение.

B. По искането за намаляване на размера на глобата

507 С третото си искане жалбоподателите молят Общия съд да намали размера на наложената на Credit Suisse глоба, и то независимо от изводите на Общия съд по първото им искане за отмяна на обжалваното решение.

508 Ето защо по искането на жалбоподателите за намаляване на размера на глобата Общият съд следва да се произнесе в съответствие с правомощието си за пълен съдебен контрол, което му е признато с член 261 ДФЕС и член 31 от Регламент № 1/2003.

509 В това отношение следва да се припомни, че макар съгласно практиката на Съда, правомощието за пълен съдебен контрол, признато на съда на Съюза по силата на член 31 от Регламент № 1/2003 в съответствие с член 261 ДФЕС, да позволява на съда да излезе от рамките на обикновения контрол за законосъобразност на санкцията и да замени преценката на Комисията със своята преценка и в резултат на това да отмени, намали или увеличи наложената глоба или периодична имуществена санкция, упражняването на това правомощие за пълен съдебен контрол не е равнозначно на служебен контрол и производството остава състезателно. По принцип жалбоподателят трябва да посочи

основанията за отмяна на спорното решение и да докаже, че тези основания са налице (вж. в този смисъл решение от 26 септември 2018 г., Infineon Technologies/Комисия, C-99/17 P, EU:C:2018:773, т. 193 и 194 и цитираната съдебна практика).

510 Упражняването на правомощието за пълен съдебен контрол от Общия съд предполага съгласно член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 да се вземе предвид тежестта на разглежданото нарушение, както и неговата продължителност при спазване по-специално на принципите на мотивиране, на пропорционалност, на индивидуализиране на санкциите и на равно третиране, като Общият съд не е обвързан от примерните правила, определени от Комисията в нейните насоки относно метода за определяне на глобите, макар последните да могат да направляват юрисдикциите на Съюза, когато упражняват правомощието си за пълен съдебен контрол (вж. решение от 21 януари 2016 г., Galp Energía España и др./Комисия, C-603/13 P, EU:C:2016:38, т. 90 и цитираната съдебна практика).

511 Следва също така да се отбележи, че по своето естество определянето на глобата от Общия съд не е точна аритметична задача. Освен това, когато се произнася по силата на правомощието си за пълен съдебен контрол, Общият съд трябва да извърши собствена преценка, като вземе предвид всички обстоятелства по конкретния случай (вж. решение от 15 юли 2015 г., Trafilerie Meridionali/Комисия, T-422/10, EU:T:2015:512, т. 398 и цитираната съдебна практика).

512 В рамките на задължението си за мотивиране Общият съд следва да представи подробно изложение на факторите, които е взел предвид при определянето на размера на глобата (вж. в този смисъл решение от 14 септември 2016 г., Trafilerie Meridionali/Комисия, C-519/15 P, EU:C:2016:682, т. 52).

513 В настоящия случай, за да се определи размерът на глобата, която има за цел да санкционира неправомерното поведение на Credit Suisse, както е видно от анализа на петте основания, изтъкнати в настоящата жалба, трябва да се вземат предвид следните обстоятелства.

514 На първо място, що се отнася до тежестта и продължителността на нарушението, следва да се отбележи следното.

515 Уместно е да се използва методология, която, както следваната от Комисията в настоящия случай, първоначално определя основния размер на глобата, който впоследствие може да бъде коригиран в зависимост от обстоятелствата по случая.

516 Най-напред, що се отнася до стойността на продажбите като първоначални данни, следва да се вземат предвид като приблизителна стойност годишните условни суми на Credit Suisse, свързани със сделките за покупка и сделките за продажба на валутни двойки през релевантния период. След това, от една страна, тези годишни условни суми следва да бъдат коригирани чрез прилагане на коефициент, състоящ се от сумата от половината от спреда в котировките между курс „купува“ и курс „продава“ за доходите от дейностите по поддържане на пазара, и от друга страна, 10 % от спреда в котировките за доходите от дейностите по търговия за собствена сметка.

517 Както следва от точки 428—436 по-горе, Комисията неправилно е приела, че данните, получени от извадка от обмена на информация, осъществил се в рамките на разглежданата чат стая, представляват „най-добрите налични данни“ за целите на изчисляването на

корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, като по този начин е опорочила изчисляването на приблизителната стойност на Credit Suisse, въпреки че става въпрос за компонент на изчисляването на основния размер на глобата, а следователно и на окончателния размер на наложената му глоба. Следователно обжалваното решение следва да бъде изменено, за да се вземат предвид данните на Bloomberg BFIX при определянето на приблизителната стойност (вж. т. 437—448 по-горе).

518 На първо място, що се отнася до корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, жалбоподателите считат, че въз основа на тези данни спредът в котировките възлиза на 1,47 базисни пункта и че следователно този корекционен коефициент, представляващ 50 % от посочения спред, възлиза на 0,73 базисни пункта. Жалбоподателите са изчислили този спред в котировките на 1,47 базисни пункта, като са се основали на среднопретеглената стойност на спредовете в котировките, произтичащи от данните на Bloomberg BFIX относно валутните двойки на държавите от Г-10, съставени от поне една валута от ЕИП за релевантния период, като за всяка от тези валутни двойки спредовете в котировките са съотнесени към условните суми на Credit Suisse. Те считат всъщност, че валутните двойки, които се обменят често, са по-ликвидни и следователно имат по-ниски спредове в котировките. Така прилагането на проста средна стойност щяло да доведе до значително завишаване на стойността на продажбите на Credit Suisse.

519 От своя страна, в отговора си на разпредено от Общия съд процесуално-организационно действие, Комисията счита, че въз основа на данните на Bloomberg BFIX спредът в котировките възлиза на 2,3 базисни пункта и че следователно корекционният коефициент, свързан с поддържането на пазара възлиза на 1,15 базисни пункта. Комисията е изчислила този спред в котировките, като се е основала на проста средна стойност на спредовете в котировките, произтичащи от данните на Bloomberg BFIX относно двойките валути на държавите от Г-10, съставени от поне една валута от ЕИП за релевантния период. Комисията счита, че методът, състоящ се в прилагането на проста средна стойност към спредовете в котировките, е този, който най-много се доближава до методологията, следвана в обжалваното решение.

520 В това отношение следва да се отбележи, че условните суми на Credit Suisse вече са били взети предвид от Комисията при изчисляването на годишните условни суми. Както по същество посочва Комисията в писмената си дуплика, макар тези суми да имат за цел да отразят дейността на Credit Suisse, спредовете в котировките с оглед на изчисляването на корекционния коефициент имат за цел по-специално да отразят икономическото значение на нарушението и действителната структура на сделките на участващите предприятия, свързани със засегнатите от нарушението финансови продукти. Случаят обаче не би бил такъв, ако тези спредове в котировките бяха претеглени в зависимост от условните суми на Credit Suisse за всяка валутна двойка. Освен това, тъй като спредовете в котировките, изведени от данните на Bloomberg BFIX, не се отнасят единствено до сделките, извършени от Credit Suisse, претеглянето на тези спредове с оглед на условните суми на Credit Suisse за всяка валутна двойка, напротив, може да доведе до значително занижаване на стойността на продажбите на Credit Suisse. Следователно трябва да се приеме, че методът за изчисляване на спреда в котировките, предложен от жалбоподателите, е по-малко подходящ от този, предложен от Комисията за целите на изчисляване на корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара, и че следователно трябва да се възприеме предложеният от Комисията коефициент, а именно 1,15 базисни пункта.

521 От друга страна, що се отнася до корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка, жалбоподателите не успяват да поставят под въпрос преценката на Комисията, че той възлиза на 0,1 базисни пункта (вж. т. 449—458 по-горе). Следователно общият корекционен коефициент, свързан с приблизителната стойност, изчислен въз основа на данните на Bloomberg BFIX, възлиза на 1,25 базисни пункта (или 0,0125 %).

522 При това положение, след като жалбоподателите не са успели да поставят под въпрос стойността от 1 060 802 752 528 евро на годишните условни суми на Credit Suisse, възприета в обжалваното решение (вж. т. 407—416 по-горе), след умножаване на стойността на тези суми по корекционния коефициент от 1,25 базисни пункта, приблизителната стойност на стойността на продажбите за Credit Suisse е 132 600 344 евро, както я е изчислила Комисията в писмения си отговор на разпоредено от Общия съд процесуално-организационно действие.

523 По-нататък, Общият съд счита за уместно да се вземат предвид естеството на нарушението, както и неговият географски обхват, и да се възприеме 16 % от стойността на продажбите с оглед на неговата тежест предвид съображенията, изложени в точки 472 и 473 по-горе.

524 Освен това следва да се възприеме посочената в обжалваното решение продължителност на участието на жалбоподателите в нарушението, тъй като тя не е била оспорена от жалбоподателите и не е засегната от изложения в точка 117 по-горе извод относно обсъждането от 9 май 2012 г. Следователно за продължителността на участието в нарушението следва да се възприеме 0,42 години.

525 Накрая, подобно на Комисията, следва да се добави допълнителна сума в размер на 16 % от стойността на продажбите, за да се гарантира необходимостта от налагане на глоба с възпиращ размер, независимо от продължителността на нарушението.

526 На второ място, подобно на съображенията, съдържащи се в обжалваното решение, се оказва уместно да се намали основният размер на глобата поради смекчаващи обстоятелства с 2 % за липсата на отговорност на Credit Suisse по отношение на спорадичните случаи на координиране, и с 2 % за липсата на отговорност на Credit Suisse за скритото споразумение.

527 На трето място, размерът на глобата, определен от Общия съд, надлежно отчита необходимостта от налагане на глоба с възпиращ размер, както е видно от точка 525 по-горе.

528 С оглед на всички изложени по-горе съображения Общият съд счита, че справедливата преценка на обстоятелствата в случая с оглед на принципа на индивидуализиране на наказанието и на принципа на пропорционалност на същото налага определянето на размера на глобата на 28 920 000 евро, за която UBS Group, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse Group, UBS, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse, и Credit Suisse Securities (Europe), са солидарно отговорни.

IV. По съдебните разноски

529 Съгласно член 134, параграф 3 от Процедурния правилник, ако страните са загубили по едно или няколко от предявените основания, всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.

530 В настоящия случай искането на жалбоподателите за отмяна на обжалваното решение е уважено, доколкото се отнася до член 2, буква а), както и искането им за намаляване на размера на глобата, но са загубили, що се отнася до искането им за отмяна на член 1 от обжалваното решение. При тези обстоятелства жалбоподателите и Комисията понасят направените от тях съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав)

реши:

1) **Отменя член 2, буква а) от Решение C(2021) 8612 final на Комисията от 2 декември 2021 година относно производство по член 101 от Договора за функционирането на Европейския съюз и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело AT.40135 — FOREX (Sterling Lads).**

2) **Определя размера на глобата, за която UBS Group AG, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse Group AG, UBS AG, в качеството си на правоприемник на Credit Suisse AG, и Credit Suisse Securities (Europe) Ltd са солидарно отговорни, на 28 920 000 евро.**

3) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**

4) **Всяка страна понася направените от нея съдебни разноски.**

Kowalik-Bańczyk Buttigieg Ricziová

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 23 юли 2025 година.

Подписи

Съдържание

I. Обстоятелствата по спора . . . 2

А. По производството, довело до обжалваното решение . . . 2

Б. Обжалваното решение . . . 3

1. Разглежданите стоки и съответният сектор . . . 3

2. Действията, в които се упреква Credit Suisse . . . 6

3. Глобата . . . 8

а) Основният размер на глобата . . . 8

б) Окончателният размер на глобата . . . 8

II. Искания на страните . . . 8

III. От правна страна . . . 9

А. По член 1 от обжалваното решение . . . 9

1. По първото основание: нарушение на член 101 ДФЕС и непълнота на мотивите относно квалифицирането на онлайн обмена на информация като антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика . . . 9

а) Предварителни бележки . . . 10

б) По първата част от първото основание: Комисията не е доказала съществуването на скрито споразумение и следователно, че онлайн обменът на информация представлява антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика . . . 10

в) По втората част от първото основание: липсата на доказателства, установяващи, че онлайн обменът на информация представлява самостоятелно споразумение и/или съгласувана практика . . . 13

1) По първото оплакване: Комисията е тълкувала неправилно някои доказателства от времето на настъпване на фактите, по второто оплакване: онлайн обменът на информация не представлява антиконкурентно споразумение и/или съгласувана практика . . . 13

i) По допустимостта на някои доводи и доказателства на жалбоподателите . . . 13

ii) По антиконкурентния характер на конкретно оспорените от жалбоподателите обсъждания . . . 16

– По обсъжданията от 14 юни, 5 август и 4 октомври 2011 г., и от 7 февруари и 1 юни 2012 г. . . . 16

– По обсъждането от 14 май 2012 г. 17

– По обсъждането от 11 април 2012 г. 18

– По обсъждането от 13 април 2012 г. 19

– По обсъждането от 9 май 2012 г. 21

– По обсъждането от 5 юни 2012 г. 22

– По обсъждането от 25 април 2012 г. 24

– По обсъждането от 10 февруари 2012 г. 26

– По обсъжданията от 25 април, 19 юни, 3 и 4 юли 2012 г. 27

– Заключения по конкретно оспорените от жалбоподателите обсъждания 30

iii) По антиконкурентния характер на обсъжданията, които не са конкретно оспорени 31

2) По третото оплакване: грешка при прилагане на правото, която Комисията е допуснала, като е приела, че предоставеното от Credit Suisse легитимно обяснение за разглеждания обмен на информация е ирелевантно 34

2. По второто основание: нарушение на член 101 ДФЕС и непълнота на мотивите относно квалифицирането на онлайн обмена на информация като „ограничение с оглед на целта“ 35

а) Предварителни бележки 35

б) По първата част от второто основание: липсата на доказателства за съществуването на ограничение с оглед на целта 36

1) По второто оплакване: Комисията е допуснала грешки в преценката си относно контекста на съответния пазар 46 38

i) По прозрачността на спот валутния пазар 38

ii) По структурата на съответния пазар 40

iii) По двойната роля на финансовите брокери 41

2) По първото оплакване, изведено от това, че заключението на Комисията, съгласно което разглежданият обмен на информация има за цел да ограничи конкуренцията, се основавало на неточни и непроверени фактически предположения 42

i) По обмена на информация, свързана с спредовете в котировките („bid-ask spreads“) 43

ii) По обмена на информация относно нарежданията на клиентите 44

iii) По обмена на информация относно откритите рискови позиции 45

iv) По обмена на информация относно актуални или прогностични търговски дейности 46

3) По третото оплакване: Комисията е допуснала грешки, като се е основала на правната квалификация на разглеждания обмен на информация, представена в доказателствата, предоставени за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, и в заявленията за постигане на споразумение 47

4) По четвъртото оплакване, изведено от това, че Комисията не може да се основе на опита си в областта на обмена на информация в друг пазарен контекст или по други финансови дела, за да облекчи доказателствената тежест, която носи 50

5) Заключение по първата част от второто основание 51

в) По втората част от второто основание, изведено от допуснати от Комисията грешки при анализа на законосъобразния или благоприятния за конкуренцията характер на разглеждания обмен на информация 51

3. По третото основание: нарушение на член 101 ДФЕС и непълнота на мотивите относно възприетата в обжалваното решение квалификация на нарушението като единно продължено нарушение 58

а) По първата част от третото основание: непълнота на доказателствата и мотивите за съществуването на цялостен план, преследващ обща цел, за която Credit Suisse е имало намерение да допринесе, и за която е знаело или е трябвало да предвиди 59

1) По съществуването на „цялостен план“, преследващ обща цел 60

2) По знанието и намерението да се допринесе за преследваната обща цел . . 62

3) По разграничаването от обмена на информация 64

б) По втората част от третото основание: грешка при прилагане на правото, свързана с квалифицирането на скритото споразумение като елемент от единното продължено нарушение, който може да бъде предмет на различни степени на участие 66

4. По петото основание: нарушение на принципа на добра администрация 67

5. Заключение по член 1 от обжалваното решение 69

Б. По член 2, буква а) от обжалваното решение 70

1. По четвъртото основание: нарушение на член 23 от Регламент № 1/2003, на Насоките относно метода за определяне на глобите, на принципите на пропорционалност и на равно третиране, както и на задължението за мотивиране 70

а) По първата част от четвъртото основание: грешка при изчисляването на приблизителната стойност 71

1) По годишните условни суми на Credit Suisse 72

2) По възприетия в обжалваното решение единен корекционен коефициент . 74

i) По корекционния коефициент, свързан с поддържането на пазара . . . 74

ii) По корекционния коефициент, свързан с търговията за собствена сметка 80

3) По предложената от жалбоподателите алтернативна методология за изчисляване на приблизителната стойност 82

б) По третата част от четвъртото основание, изведена от надценяване на глобата в резултат на коефициента, свързан с тежестта на нарушението 83

в) По втората част от четвъртото основание: грешка, във връзка с непропорционално малкото намаление на глобата, предоставено на основание на смекчаващите обстоятелства 85

г) По четвъртата част от четвъртото основание: нарушение на принципа на равно третиране 86

д) Петата част от четвъртото основание: непълнота на мотивите на обжалваното решение относно пропорционалността на изчисляването на наложената на жалбоподателите глоба спрямо глобата, наложена на другите участници в нарушението 88

2. Заключение по член 2, буква а) от обжалваното решение 89

B. По искането за намаляване на размера на глобата 89

IV. По съдебните разноски 93